

Sygn. akt:KIO 5305/25

KIO 5306/25

KIO 5309/25

KIO 5310/25

KIO 5349/25

WYROK

Warszawa, dnia 6 lutego 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Krzysztof Sroczyński

Protokolant: Rafał Komoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 stycznia i 3 lutego 2026 r. odwołań wniesionych do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej:

- A. w dniu 27 listopada 2025 r. przez Odwołującego – wykonawcę Kompostech spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie – postępowanie oznaczone sygn. akt KIO 5305/25;
- B. w dniu 27 listopada 2025 r. przez Odwołującego – wykonawcę Kompostech spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie – postępowanie oznaczone sygn. akt KIO 5306/25;
- C. w dniu 27 listopada 2025 r. przez Odwołującego – wykonawcę Kompostech spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie – postępowanie oznaczone sygn. akt KIO 5309/25;
- D. w dniu 27 listopada 2025 r. przez Odwołującego – wykonawcę Kompostech spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie – postępowanie oznaczone sygn. akt KIO 5310/25;
- E. w dniu 30 listopada 2025 r. przez Odwołującego - wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia Kompostech spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie oraz Newkom Eko spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sieniawie – postępowanie oznaczone sygn. akt KIO 5349/25;
- w postępowaniu prowadzonym przez Wodociągi Miasta Krakowa spółka akcyjna z siedzibą w Krakowie

orzeka:

KIO 5305/25

1. Oddala odwołanie.
2. Kosztami postępowania obciąża Odwołującego i:
 - 2.1. zalicza na poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych) uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3 600 zł (słownie: trzy tysiące sześćset złotych) poniesioną przez Zamawiającego z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika;
 - 2.2. zasądza od Odwołującego na rzecz Zamawiającego kwotę w wysokości 3 600 zł (słownie: trzy tysiące sześćset złotych) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

KIO 5306/25

1. Oddala odwołanie.
2. Kosztami postępowania obciąża Odwołującego i zalicza na poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych) uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania.

KIO 5309/25

1. Oddala odwołanie.
2. Kosztami postępowania obciąża Odwołującego i zalicza na poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych) uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania.

KIO 5310/25

1. Oddala odwołanie.
2. Kosztami postępowania obciąża Odwołującego i zalicza na poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych) uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania.

KIO 5349/25

1.Oddala odwołanie.

2.Kosztami postępowania obciąża Odwołującego i zalicza na poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych) uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu zamówień publicznych.

Przewodniczący:.....

Sygn. akt:KIO 5305/25

KIO 5306/25

KIO 5309/25

KIO 5310/25

KIO 5349/25

Uzasadnienie

Zamawiający – Wodociągi Miasta Krakowa spółka akcyjna z siedzibą w Krakowie prowadzi działalność sektorową, o której mowa w art. 5 ust. 4 ustawy Pzp. W ramach wykonywanej działalności Zamawiający wytwarza odpady w 6 lokalizacjach:

Zakład Oczyszczania Ścieków „Kujawy”, ul. Dymarek 9, 31-983 Kraków;

Zakład Oczyszczania Ścieków „Płaszów”, ul. Kosiarzy 3, 30-733 Kraków;

Zakład Uzdataniania Wody Raba, Rudawa, Dłubnia, Bielany

W ramach prowadzonej przez Zamawiającego działalności wytwarzane są m. in. następujące rodzaje odpadów z kategorii:

19 08 Odpady z oczyszczalni ścieków nieujęte w innych grupach

19 08 01Skratki

19 08 02Zawartość piaskowników

19 08 05Ustabilizowane komunalne osady ściekowe

19 09 Odpady z uzdatniania wody pitnej i wody do celów przemysłowych

19 09 02Osady z klarowania wody

Poszczególne odwołania rozpoznawane łącznie w ramach przedmiotowego postępowania odwoławczego odnosily się do usług odbioru i/lub zagospodarowania odpadów:

o kodzie 19 08 01 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Kujawy” (sygn. KIO 5305/25)

o kodzie 19 08 02 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Kujawy” (sygn. KIO 5306/25)

o kodzie 19 08 01 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Płaszów” (sygn. KIO 5309/25)

o kodzie 19 09 02 wytwarzanych w Zakład Uzdataniania Wody Raba, Rudawa, Dłubnia, Bielany

(sygn. KIO 5310/25)

o kodzie 19 08 05 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Kujawy” (sygn. KIO 5349/25)

przy czym odwołania w sprawach o sygn. akt KIO 5305/25, 5306/25, 5309/25 oraz 5310/25 wniesione zostały przez wykonawcę Kompostech spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą

w Krakowie (zwanego dalej każdorazowo we wszystkich sprawach „Odwołującym1”), zaś w sprawie o sygn. akt KIO 5349/25 przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia Kompostech spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie oraz Newkom Eko spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sieniawie (zwanych w dalszej treści „Odwołującym2”)

KIO 5305/25

W dniu 27 listopada 2025 r. Kompostech spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą

w Krakowie (zwany dalej: „Odwołującym1”) wniósł odwołanie zarzucając Zamawiającemu – Wodociągi Miasta Krakowa spółka akcyjna z siedzibą w Krakowie zaniechanie przeprowadzenia postępowania

o udzielenie zamówienia na podstawie ustawy (mimo, że Zamawiający był do tego zobowiązany),

w tym zaniechaniu dokonania stosownego ogłoszenia postępowania w Dzienniku Urzędowym UE – postępowania w przedmiocie odbioru i/lub zagospodarowania odpadów o kodzie 19 08 01 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Kujawy, w związku z nieuprawnionym i niedopuszczalnym uznaniem przez Zamawiającego możliwości dzielenia jednego zamówienia na odrębne zamówienia,

co spowodowało, że Zamawiający nie stosuje do przedmiotowego postępowania ustawy Pzp, a w konsekwencji

zaniechania opublikowania ogłoszenia w przedmiocie zamówienia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, ewentualnie na nieprawidłowe ustalenie wartości zamówienia i w związku z powyższym uznanie, że do postępowania Zamawiającego nie stosuje się przepisów ustawy Pzp.

W tym zakresie Odwołujący¹ zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1. art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp w zw. z art. 29 ust. 2 Pzp w zw. z art. 30 ust. 1 Pzp poprzez nieuzasadnione dzielenie zamówienia publicznego dotyczącego

„odbioru i/lub zagospodarowania odpadów technologicznych wytwarzanych w zakładach Zamawiającego (tj. w Zakładach Oczyszczania Ścieków Kujawy i Płaszów oraz w Zakładach Uzdatniania Wody: Bielany, Dłubnia, Raba i Rudawa), tj. odpadów o kodzie 19 08 05, 19 08 01, 19 08 02, jak i 19 09 02” (dalej jako „Zamówienie”)

i w konsekwencji traktowanie jako osobnego zamówienia usługi w przedmiocie odbioru i/lub zagospodarowania odpadów o kodzie 19 08 01 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Kujawy” (dalej jako „Podzielone Zamówienie”), a więc uznania jej za oddzielne zamówienie, podczas gdy zakazane jest dzielenie zamówienia publicznego jeżeli powoduje to obejście (niestosowanie) przepisów ustawy Pzp

a w konsekwencji,

2. art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp w zw. z art. 18 ust. 1 Pzp w zw. z art. 86 Pzp

w zw. z art. 87 ust. 2 Pzp w zw. z art. 362 pkt 1 Pzp w zw. z art. 377 ust. 1 pkt 1 Pzp poprzez zaniechanie przekazania do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ogłoszenia w przedmiocie wszczęcia postępowania dotyczącego Podzielonego Zamówienia, jako części ww. Zamówienia

podczas gdy Zamawiający, gdyby działał zgodnie z ustawą (nie dzieląc zamówienia) musiałby ustalić, że Podzielone Zamówienie jest objęte ustawą Pzp i wymaga stosowania jej przepisów, w tym dokonania ogłoszenia zamówienia ewentualnie z najdalej posuniętej ostrożności procesowej, w sytuacji nieuwzględnienia zarzutu nr 1, a więc nieuznania, że mamy do czynienia z jednym zamówieniem

3. art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp w zw. z art. 29 ust. 1 Pzp w zw. z art. 35 ust. 1 Pzp poprzez dokonanie nieprawidłowego oszacowania wartości Podzielonego Zamówienia bez uwzględnienia wymogu, aby wartość zamówienia w takich sytuacjach była uwzględniana w okresie 12 miesięcy zgodnie z treścią art. 35 ust. 1 Pzp, ewentualnie wyboru sposobu obliczania wartości zamówienia prowadzącego do niestosowania przepisów ustawy co znów doprowadziło do zaniechania przekazania do publikacji w Dzienniku Urzędowym UE ogłoszenia w przedmiocie wszczęcia Podzielonego Zamówienia (a więc w takiej sytuacji, do naruszenia

4. art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp w zw. z art. 18 ust. 1 Pzp w zw. z art. 86 Pzp w zw. z art. 87 ust. 2 Pzp w zw. z art. 362 pkt 1 Pzp w zw. z art. 377 ust. 1 pkt 1 Pzp poprzez zaniechanie przekazania do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ogłoszenia w przedmiocie wszczęcia postępowania dotyczącego Podzielonego Zamówienia, jako części ww. Zamówienia

podczas gdy Zamawiający, gdyby działał zgodnie z ustawą (odpowiednio ustalając jego wartość) musiałby ustalić, że Podzielone Zamówienie jest objęte ustawą Pzp i wymaga stosowania jej przepisów, w tym dokonania ogłoszenia zamówienia.

W związku z powyższym Odwołujący¹ wniósł o rozpatrzenie i uwzględnienie odwołania oraz nakazanie zamawiającemu, aby ten dokonał:

1) nakazanie Zamawiającemu prowadzenia postępowania(ń) w przedmiocie Zamówienia na podstawie ustawy PZP, w tym przekazywania ogłoszenia w przedmiocie zamówienia publicznego (jego wszczęcia) do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

ewentualnie w sytuacji uwzględnienia jedynie zarzutów ewentualnych, tj. 2 i 3 wnosząc żądanie ewentualne do żądania nr 1

2) nakazanie Zamawiającemu prowadzenia postępowania(ń) w przedmiocie Podzielonego Zamówienia na podstawie ustawy Pzp, w tym przekazywania ogłoszenia w przedmiocie zamówienia publicznego (jego wszczęcia) do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej,

jak i w każdej sytuacji (tj. uznania odwołania w całości lub tylko zarzutów ewentualnych), wnosząc o:

3) w sytuacji zawarcia przez Zamawiającego umowy(ów) w przedmiocie Podzielonego Zamówienia –

o unieważnienie na zasadzie art. 554 ust. 3 pkt 2 lit. b PZP każdej takiej umowy w zakresie zobowiązań niewykonanych i nałożenie kary finansowej w wysokości 10% wynagrodzenia umownego z każdej takiej umowy.

Odwołujący¹ wyjaśnił, że ma interes w uzyskaniu Podzielonego Zamówienia – jest wykonawcą, który od szeregu lat wykonywał zamówienia na rzecz Zamawiającego, po czym ten zaczął udzielać zamówień poza ustawą Pzp, w ogóle nie udzielając informacji o ich udzieleniu, czy też wszczęciu postępowania. W konsekwencji Odwołujący¹ nie jest w stanie starać się o realizację prac na rzecz Zamawiającego, co powoduje, iż ponosi on szkodę związaną z bezprawnym działaniem Zamawiającego. Tym samym z uwagi na bezprawne działania i

zaniechania Zamawiającego interes Odwołującego¹ w uzyskaniu zamówienia jest naruszony, jak i ponosi on szkodę związaną z brakiem stosownego zarobku.

Powoduje to, że Odwołujący¹ posiada interes prawny w uzyskaniu zamówienia, jak i może ponieść szkodę – związaną z brakiem wynagrodzenia – w sytuacji zrealizowania tego zamówienia przez konkurenta. Odwołujący¹ gdyby nie działania i zaniechania Zamawiającego mógłby realizować przedmiotowe zamówienie – a w sytuacji jego udzielenia poza ustawą innemu wykonawcy – Odwołujący¹ traci tę możliwość i nie ma możliwości osiągnięcia w tym zakresie stosownego wynagrodzenia (którego brak jest w tej sytuacji jego możliwą szkodą).

Jednocześnie działania (zaniechania) Zamawiającego polegające na sztucznym podzieleniu zamówienia (ewentualnie pomniejszaniu jego wartości, aby nie zawierać umów na podstawie ustawy) powoduje, iż postępowanie o udzielenie zamówienia nie jest prowadzone na podstawie ustawy, a Odwołujący¹ albo w ogóle nie posiada informacji o tym, iż Zamawiający zamierza udzielić zamówienia (a dokładniej jego części) – gdyż Zamawiający o tym w żaden sposób nie informuje, w tym nie informuje również w żadnym zakresie o umowach zawartych w procedurze zamówienia z wolnej ręki na podstawie ustawy. Odwołujący¹ jest wówczas też pozbawiony praw ochrony przewidzianych ustawą, w tym odwoływania się od dokonywania bezpodstawnych wyborów.

Tym samym w sytuacji udzielania zamówienia poza rygorem ustawy może dojść do naruszenia wszystkich tych reguł, których potrzeba przestrzegania jest gwarantowana przepisami ustawy, w tym udzielenie zamówienia (jego części) może nastąpić na rzecz podmiotu, który nie daje gwarancji należytego wykonania zamówienia (co jest szczególnie widoczne w przypadku postępowań, które odnoszą się do zagospodarowania odpadów – wymogi stawiane przez prawo podmiotom profesjonalnym powodują wysoki koszt zagospodarowania, które to koszty nie będą ponoszone w sytuacji zawarcia umowy z podmiotem, który nie spełnia wszystkich wymogów, przez co jest w stanie zaoferować „tańszą” usługę, co jednak powoduje, iż odpady mogą nie być zagospodarowane zgodnie z wymogami prawa). Pamiętać przy tym należy, że ustawodawca wymaga interesu w uzyskaniu zamówienia (a nie zamówienia w ramach li tylko danego postępowania). Jego interes dotyczy bowiem „uzyskania zamówienia”, co będzie możliwe wówczas, gdy niniejsze odwołanie zostanie uwzględnione.

Jednocześnie Odwołujący¹ podkreślił, że takie działanie powoduje szkodę po jego stronie w postaci braku zarobku w związku z realizacją dla Zamawiającego przedmiotowej usługi (w związku wręcz z niemożliwością złożenia oferty w sytuacji, gdy zamówienie w ogóle nie jest ogłaszane).

W konsekwencji w sposób oczywisty doszło do naruszenia jego interesu w uzyskaniu zamówienia, jak i o powstaniu po jego stronie szkody (niemożliwości osiągnięcia zysku z tytułu realizacji usługi na rzecz Zamawiającego publicznego). Działanie (zaniechanie) Zamawiającego niewątpliwie narusza interes faktyczny i prawny Odwołującego¹.

W dniu 5 stycznia 2026 r. Zamawiający złożył do akt sprawy odpowiedź na odwołanie, w której przedstawił argumentację dla wniosku o odrzucenie odwołania względnie o oddalenie odwołania w całości.

W pismach z dnia 8 stycznia 2026 r. oraz 3 lutego 2026 r. Odwołujący¹ złożył pisma procesowe z dalszą argumentacją oraz z wnioskami dowodowymi.

W piśmie z dnia 2 lutego 2026 r. Zamawiający złożył pismo procesowe z rozwinięciem argumentacji oraz dalszymi dowodami na poparcie stanowiska wnoszącego o oddalenie odwołania.

KIO 5306/25

W dniu 27 listopada 2025 r. Kompostech spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie (zwany dalej: „Odwołującym¹”) wniósł odwołanie zarzucając Zamawiającemu – Wodociągi Miasta Krakowa spółka akcyjna z siedzibą w Krakowie zaniechanie przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia na podstawie ustawy (mimo, że Zamawiający był do tego zobowiązany), w tym zaniechaniu dokonania stosownego ogłoszenia postępowania w Dzienniku Urzędowym UE – postępowania w przedmiocie odbioru i/lub zagospodarowania odpadów o kodzie 19 08 02 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Kujawy, w związku z nieuprawnionym i niedopuszczalnym uznaniem przez Zamawiającego możliwości dzielenia jednego zamówienia na odrębne zamówienia, co spowodowało, że Zamawiający nie stosuje do przedmiotowego postępowania ustawy Pzp, a w konsekwencji zaniechania opublikowania ogłoszenia w przedmiocie zamówienia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej,

ewentualnie na nieprawidłowe ustalenie wartości zamówienia i w związku z powyższym uznanie, że do postępowania Zamawiającego nie stosuje się przepisów ustawy Pzp.

W tym zakresie Odwołujący¹ zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1. art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp w zw. z art. 29 ust. 2 Pzp w zw. z art. 30 ust. 1 Pzp poprzez nieuzasadnione dzielenie zamówienia publicznego dotyczącego

„odbioru i/lub zagospodarowania odpadów technologicznych wytwarzanych w zakładach Zamawiającego (tj. w Zakładach Oczyszczania Ścieków Kujawy i Płaszów oraz w Zakładach Uzdatniania Wody: Bielany, Dłubnia, Raba Rudawa), tj. odpadów o kodzie 19 08 05, 19 08 01, 19 08 02, jak i 19 09 02” (dalej jako „Zamówienie”)

i w konsekwencji traktowanie jako osobnego zamówienia usługi w przedmiocie odbioru i/lub zagospodarowania odpadów o kodzie 19 08 01 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Kujawy” (dalej jako „Podzielone Zamówienie”), a więc uznania jej za oddzielne zamówienie, podczas gdy zakazane jest dzielenie zamówienia publicznego jeżeli powoduje to obejście (niestosowanie) przepisów ustawy Pzp

a w konsekwencji,

2. art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp w zw. z art. 18 ust. 1 Pzp w zw. z art. 86 Pzp

w zw. z art. 87 ust. 2 Pzp w zw. z art. 362 pkt 1 Pzp w zw. z art. 377 ust. 1 pkt 1 Pzp poprzez zaniechanie przekazania do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ogłoszenia w przedmiocie wszczęcia postępowania dotyczącego Podzielonego Zamówienia, jako części ww. Zamówienia

podczas gdy Zamawiający, gdyby działał zgodnie z ustawą (nie dzieląc zamówienia) musiałby ustalić, że Podzielone Zamówienie jest objęte ustawą Pzp i wymaga stosowania jej przepisów, w tym dokonania ogłoszenia zamówienia ewentualnie z najdalej posuniętej ostrożności procesowej, w sytuacji nieuwzględnienia zarzutu nr 1, a więc nieuznania, że mamy do czynienia z jednym zamówieniem

3. art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp w zw. z art. 29 ust. 1 Pzp w zw. z art. 35 ust. 1 Pzp poprzez dokonanie nieprawidłowego oszacowania wartości Podzielonego Zamówienia bez uwzględnienia wymogu, aby wartość zamówienia w takich sytuacjach była uwzględniana w okresie 12 miesięcy zgodnie z treścią art. 35 ust. 1 Pzp, ewentualnie wyboru sposobu obliczania wartości zamówienia prowadzącego do niestosowania przepisów ustawy co znow doprowadziło do zaniechania przekazania do publikacji w Dzienniku Urzędowym UE ogłoszenia w przedmiocie wszczęcia Podzielonego Zamówienia (a więc w takiej sytuacji, do naruszenia

4. art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp w zw. z art. 18 ust. 1 Pzp w zw. z art. 86 Pzp w zw. z art. 87 ust. 2 Pzp w zw. z art. 362 pkt 1 Pzp w zw. z art. 377 ust. 1 pkt 1 Pzp poprzez zaniechanie przekazania do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ogłoszenia w przedmiocie wszczęcia postępowania dotyczącego Podzielonego Zamówienia, jako części ww. Zamówienia

podczas gdy Zamawiający, gdyby działał zgodnie z ustawą (odpowiednio ustalając jego wartość) musiałby ustalić, że Podzielone Zamówienie jest objęte ustawą Pzp i wymaga stosowania jej przepisów, w tym dokonania ogłoszenia zamówienia.

W związku z powyższym Odwołujący¹ wniósł o rozpatrzenie i uwzględnienie odwołania oraz nakazanie zamawiającemu, aby ten dokonał:

1) nakazanie Zamawiającemu prowadzenia postępowania(ń) w przedmiocie Zamówienia na podstawie ustawy PZP, w tym przekazywania ogłoszenia w przedmiocie zamówienia publicznego (jego wszczęcia) do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

ewentualnie w sytuacji uwzględnienia jedynie zarzutów ewentualnych, tj. 2 i 3 wnosząc żądanie ewentualne do żądania nr 1

2) nakazanie Zamawiającemu prowadzenia postępowania(ń) w przedmiocie Podzielonego Zamówienia na podstawie ustawy Pzp, w tym przekazywania ogłoszenia w przedmiocie zamówienia publicznego (jego wszczęcia) do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej,

jak i w każdej sytuacji (tj. uznania odwołania w całości lub tylko zarzutów ewentualnych), wnosząc o:

3) w sytuacji zawarcia przez Zamawiającego umowy(ów) w przedmiocie Podzielonego Zamówienia –

o unieważnienie na zasadzie art. 554 ust. 3 pkt 2 lit. b PZP każdej takiej umowy w zakresie zobowiązań niewykonanych i nałożenie kary finansowej w wysokości 10% wynagrodzenia umownego z każdej takiej umowy.

Odwołujący¹ wyjaśnił, że ma interes w uzyskaniu Podzielonego Zamówienia – jest wykonawcą, który od szeregu lat wykonywał zamówienia na rzecz Zamawiającego, po czym ten zaczął udzielać zamówień poza ustawą Pzp, w ogóle nie udzielając informacji o ich udzieleniu, czy też wszczęciu postępowania. W konsekwencji Odwołujący¹ nie jest w stanie starać się o realizację prac na rzecz Zamawiającego, co powoduje, iż ponosi on szkodę związaną z bezprawnym działaniem Zamawiającego. Tym samym z uwagi na bezprawne działania i zaniechania Zamawiającego interes Odwołującego¹

w uzyskaniu zamówienia jest naruszony, jak i ponosi on szkodę związaną z brakiem stosownego zarobku.

Powoduje to, że Odwołujący1 posiada interes prawny w uzyskaniu zamówienia, jak i może ponieść szkodę – związaną z brakiem wynagrodzenia – w sytuacji zrealizowania tego zamówienia przez konkurenta. Odwołujący1 gdyby nie działania i zaniechania Zamawiającego mógłby realizować przedmiotowe zamówienie – a w sytuacji jego udzielenia poza ustawą innemu wykonawcy – Odwołujący1 traci tą możliwość i nie ma możliwości osiągnięcia w tym zakresie stosownego wynagrodzenia (którego brak jest w tej sytuacji jego możliwą szkodą).

Jednocześnie działania (zaniechania) Zamawiającego polegające na sztucznym podzieleniu zamówienia (ewentualnie pomniejszaniu jego wartości, aby nie zawierać umów na podstawie ustawy) powoduje, iż postępowanie o udzielenie zamówienia nie jest prowadzone na podstawie ustawy, w tym Odwołujący1 albo w ogóle nie posiada informacji o tym, iż Zamawiający zamierza udzielić zamówienia (a dokładniej jego części) – gdyż Zamawiający o tym w żaden sposób nie informuje, w tym nie informuje również w żadnym zakresie o umowach zawartych w procedurze zamówienia z wolnej ręki na podstawie ustawy. Odwołujący1 jest wówczas też pozbawiony praw ochrony przewidzianych ustawą, w tym odwoływania się od dokonywania bezpodstawnych wyborów.

Tym samym w sytuacji udzielania zamówienia poza rygorem ustawy może dojść do naruszenia wszystkich tych reguł, których potrzeba przestrzegania jest gwarantowana przepisami ustawy, w tym udzielenie zamówienia (jego części) może nastąpić na rzecz podmiotu, który nie daje gwarancji należytego wykonania zamówienia (co jest szczególnie widoczne w przypadku postępowań, które odnoszą się do zagospodarowania odpadów – wymogi stawiane przez prawo podmiotom profesjonalnym powodują wysoki koszt zagospodarowania, które to koszty nie będą ponoszone w sytuacji zawarcia umowy

z podmiotem, który nie spełnia wszystkich wymogów, przez co jest w stanie zaoferować „tańszą” usługę, co jednak powoduje, iż odpady mogą nie być zagospodarowane zgodnie z wymogami prawa).

Pamiętać przy tym należy, że ustawodawca wymaga interesu w uzyskaniu zamówienia (a nie zamówienia w ramach li tylko danego postępowania). Jego interes dotyczy bowiem „uzyskania zamówienia”, co będzie możliwe wówczas, gdy niniejsze odwołanie zostanie uwzględnione.

Jednocześnie, co raz jeszcze należy podkreślić, takie działanie powoduje szkodę po stronie Odwołującego1 w postaci braku zarobku w związku z realizacją dla Zamawiającego przedmiotowej usługi (w związku wręcz z niemożliwością złożenia oferty w sytuacji, gdy zamówienie w ogóle nie jest ogłaszane).

W konsekwencji w sposób oczywisty doszło do naruszenia jego interesu w uzyskaniu zamówienia, jak i o powstaniu po jego stronie szkody (niemożliwości osiągnięcia zysku z tytułu realizacji usługi na rzecz Zamawiającego publicznego). Działanie (zaniechanie) Zamawiającego niewątpliwie narusza interes faktyczny i prawny Odwołującego1.

W dniu 5 stycznia 2026 r. Zamawiający złożył do akt sprawy odpowiedź na odwołanie, w której przedstawił argumentację dla wniosku o odrzucenie odwołania względnie o oddalenie odwołania w całości.

W pismach z dnia 8 stycznia 2026 r. oraz 3 lutego 2026 r. Odwołujący1 złożył pisma procesowe z dalszą argumentacją oraz z wnioskami dowodowymi.

W piśmie z dnia 2 lutego 2026 r. Zamawiający złożył pismo procesowe z rozwinięciem argumentacji oraz dalszymi dowodami na poparcie stanowiska wnoszącego o oddalenie odwołania.

KIO 5309/25

W dniu 27 listopada 2025 r. Kompostech spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie (zwany dalej: „Odwołującym1”) wniósł odwołanie zarzucając Zamawiającemu – Wodociągi Miasta Krakowa spółka akcyjna z siedzibą w Krakowie zaniechanie przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia na podstawie ustawy (mimo, że Zamawiający był do tego zobowiązany), w tym zaniechaniu dokonania stosownego ogłoszenia postępowania w Dzienniku Urzędowym UE – postępowania w przedmiocie odbioru i/lub zagospodarowania odpadów o kodzie 19 08 01 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Płaszów, w związku z nieuprawnionym i niedopuszczalnym uznaniem przez Zamawiającego możliwości dzielenia jednego zamówienia na odrębne zamówienia, co spowodowało, że Zamawiający nie stosuje do przedmiotowego postępowania ustawy Pzp, a w konsekwencji zaniechania opublikowania ogłoszenia w przedmiocie zamówienia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, ewentualnie na nieprawidłowe ustalenie wartości zamówienia i w związku z powyższym uznanie, że do postępowania

Zamawiającego nie stosuje się przepisów ustawy Pzp.

W tym zakresie Odwołujący¹ zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1. art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp w zw. z art. 29 ust. 2 Pzp w zw. z art. 30 ust. 1 Pzp poprzez nieuzasadnione dzielenie zamówienia publicznego dotyczącego

„odbioru i/lub zagospodarowania odpadów technologicznych wytwarzanych w zakładach Zamawiającego (tj. w Zakładach Oczyszczania Ścieków Kujawy i Płaszów oraz w Zakładach Uzdatniania Wody: Bielany, Dłubnia, Raba i Rudawa), tj. odpadów o kodzie 19 08 05, 19 08 01, 19 08 02, jak i 19 09 02” (dalej jako „Zamówienie”)

i w konsekwencji traktowanie jako osobnego zamówienia usługi w przedmiocie odbioru i/lub zagospodarowania odpadów o kodzie 19 08 01 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Kujawy” (dalej jako „Podzielone Zamówienie”), a więc uznania jej za oddzielne zamówienie, podczas gdy zakazane jest dzielenie zamówienia publicznego jeżeli powoduje to obejście (niestosowanie) przepisów ustawy Pzp

a w konsekwencji,

2. art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp w zw. z art. 18 ust. 1 Pzp w zw. z art. 86 Pzp

w zw. z art. 87 ust. 2 Pzp w zw. z art. 362 pkt 1 Pzp w zw. z art. 377 ust. 1 pkt 1 Pzp poprzez zaniechanie przekazania do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ogłoszenia w przedmiocie wszczęcia postępowania dotyczącego Podzielonego Zamówienia, jako części ww. Zamówienia

podczas gdy Zamawiający, gdyby działał zgodnie z ustawą (nie dzieląc zamówienia) musiałby ustalić, że Podzielone Zamówienie jest objęte ustawą Pzp i wymaga stosowania jej przepisów, w tym dokonania ogłoszenia zamówienia ewentualnie z najdalej posuniętej ostrożności procesowej, w sytuacji nieuwzględnienia zarzutu nr 1, a więc nieuznania, że mamy do czynienia z jednym zamówieniem

3. art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp w zw. z art. 29 ust. 1 Pzp w zw. z art. 35 ust. 1 Pzp poprzez dokonanie nieprawidłowego oszacowania wartości Podzielonego Zamówienia bez uwzględnienia wymogu, aby wartość zamówienia w takich sytuacjach była uwzględniana w okresie 12 miesięcy zgodnie z treścią art. 35 ust. 1 Pzp, ewentualnie wyboru sposobu obliczania wartości zamówienia prowadzącego do niestosowania przepisów ustawy co znowu doprowadziło do zaniechania przekazania do publikacji w Dzienniku Urzędowym UE ogłoszenia w przedmiocie wszczęcia Podzielonego Zamówienia (a więc w takiej sytuacji, do naruszenia

4. art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp w zw. z art. 18 ust. 1 Pzp w zw. z art. 86 Pzp w zw. z art. 87 ust. 2 Pzp w zw. z art. 362 pkt 1 Pzp w zw. z art. 377 ust. 1 pkt 1 Pzp poprzez zaniechanie przekazania do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ogłoszenia w przedmiocie wszczęcia postępowania dotyczącego Podzielonego Zamówienia, jako części ww. Zamówienia

podczas gdy Zamawiający, gdyby działał zgodnie z ustawą (odpowiednio ustalając jego wartość) musiałby ustalić, że Podzielone Zamówienie jest objęte ustawą Pzp i wymaga stosowania jej przepisów, w tym dokonania ogłoszenia zamówienia.

W związku z powyższym Odwołujący¹ wniósł o rozpatrzenie i uwzględnienie odwołania oraz nakazanie zamawiającemu, aby ten dokonał:

1) nakazanie Zamawiającemu prowadzenia postępowania(ń) w przedmiocie Zamówienia na podstawie ustawy PZP, w tym przekazywania ogłoszenia w przedmiocie zamówienia publicznego (jego wszczęcia) do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

ewentualnie w sytuacji uwzględnienia jedynie zarzutów ewentualnych, tj. 2 i 3 wnoszę żądanie ewentualne do żądania nr 1

2) nakazanie Zamawiającemu prowadzenia postępowania(ń) w przedmiocie Podzielonego Zamówienia na podstawie ustawy Pzp, w tym przekazywania ogłoszenia w przedmiocie zamówienia publicznego (jego wszczęcia) do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej,

jak i w każdej sytuacji (tj. uznania odwołania w całości lub tylko zarzutów ewentualnych), wnoszę o:

3) w sytuacji zawarcia przez Zamawiającego umowy(ów) w przedmiocie Podzielonego Zamówienia –

o unieważnienie na zasadzie art. 554 ust. 3 pkt 2 lit. b PZP każdej takiej umowy w zakresie zobowiązań niewykonanych i nałożenie kary finansowej w wysokości 10% wynagrodzenia umownego z każdej takiej umowy.

Odwołujący¹ wyjaśnił, że ma interes w uzyskaniu Podzielonego Zamówienia – jest wykonawcą, który od szeregu lat wykonywał zamówienia na rzecz Zamawiającego, po czym ten zaczął udzielać zamówień poza ustawą Pzp, w ogóle nie udzielając informacji o ich udzieleniu, czy też wszczęciu postępowania. W konsekwencji Odwołujący¹ nie jest w stanie starać się o realizację prac na rzecz Zamawiającego, co powoduje, iż ponosi on szkodę związaną z bezprawnym działaniem Zamawiającego. Tym samym z uwagi na bezprawne działania i zaniechania Zamawiającego interes Odwołującego¹

w uzyskaniu zamówienia jest naruszony, jak i ponosi on szkodę związaną z brakiem stosownego zarobku.

Powoduje to, że Odwołujący1 posiada interes prawny w uzyskaniu zamówienia, jak i może ponieść szkodę – związaną z brakiem wynagrodzenia – w sytuacji zrealizowania tego zamówienia przez konkurenta. Odwołujący1 gdyby nie działania i zaniechania Zamawiającego mógłby realizować przedmiotowe zamówienie – a w sytuacji jego udzielenia poza ustawą innemu wykonawcy – Odwołujący1 traci tą możliwość i nie ma możliwości osiągnięcia w tym zakresie stosownego wynagrodzenia (którego brak jest w tej sytuacji jego możliwą szkodą).

Jednocześnie działania (zaniechania) Zamawiającego polegające na sztucznym podzieleniu zamówienia (ewentualnie pomniejszaniu jego wartości, aby nie zawierać umów na podstawie ustawy) powoduje, iż postępowanie o udzielenie zamówienia nie jest prowadzone na podstawie ustawy, w tym Odwołujący1 albo w ogóle nie posiada informacji o tym, iż Zamawiający zamierza udzielić zamówienia (a dokładniej jego części) – gdyż Zamawiający o tym w żaden sposób nie informuje, w tym nie informuje również w żadnym zakresie o umowach zawartych w procedurze zamówienia z wolnej ręki na podstawie ustawy. Odwołujący jest wówczas też pozbawiony praw ochrony przewidzianych ustawą, w tym odwoływania się od dokonywania bezpodstawnych wyborów.

Tym samym w sytuacji udzielania zamówienia poza rygorem ustawy może dojść do naruszenia wszystkich tych reguł, których potrzeba przestrzegania jest gwarantowana przepisami ustawy, w tym udzielenie zamówienia (jego części) może nastąpić na rzecz podmiotu, który nie daje gwarancji należytego wykonania zamówienia (co jest szczególnie widoczne w przypadku postępowań, które odnoszą się do zagospodarowania odpadów – wymogi stawiane przez prawo podmiotom profesjonalnym powodują wysoki koszt zagospodarowania, które to koszty nie będą ponoszone w sytuacji zawarcia umowy

z podmiotem, który nie spełnia wszystkich wymogów, przez co jest w stanie zaoferować „tańszą” usługę, co jednak powoduje, iż odpady mogą nie być zagospodarowane zgodnie z wymogami prawa).

Pamiętać przy tym należy, że ustawodawca wymaga interesu w uzyskaniu zamówienia (a nie zamówienia w ramach li tylko danego postępowania). Jego interes dotyczy bowiem „uzyskania zamówienia”, co będzie możliwe wówczas, gdy niniejsze odwołanie zostanie uwzględnione.

Jednocześnie, co raz jeszcze należy podkreślić, takie działanie powoduje szkodę po stronie Odwołującego1 w postaci braku zarobku w związku z realizacją dla Zamawiającego przedmiotowej usługi (w związku wręcz z niemożliwością złożenia oferty w sytuacji, gdy zamówienie w ogóle nie jest ogłaszane).

W konsekwencji w sposób oczywisty doszło do naruszenia jego interesu w uzyskaniu zamówienia, jak i o powstaniu po jego stronie szkody (niemożliwości osiągnięcia zysku z tytułu realizacji usługi na rzecz Zamawiającego publicznego). Działanie (zaniechanie) Zamawiającego niewątpliwie narusza interes faktyczny i prawny Odwołującego1.

W dniu 5 stycznia 2026 r. Zamawiający złożył do akt sprawy odpowiedź na odwołanie, w której przedstawił argumentację dla wniosku o odrzucenie odwołania względnie o oddalenie odwołania w całości.

W pismach z dnia 8 stycznia 2026 r. oraz 3 lutego 2026 r. Odwołujący1 złożył pisma procesowe z dalszą argumentacją oraz z wnioskami dowodowymi.

W piśmie z dnia 2 lutego 2026 r. Zamawiający złożył pismo procesowe z rozwinięciem argumentacji oraz dalszymi dowodami na poparcie stanowiska wnoszącego o oddalenie odwołania.

KIO 5310/25

W dniu 27 listopada 2025 r. Kompostech spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie (zwany dalej: „Odwołującym1”) wniósł odwołanie zarzucając Zamawiającemu – Wodociągi Miasta Krakowa spółka akcyjna z siedzibą w Krakowie zaniechanie przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia na podstawie ustawy (mimo, że Zamawiający był do tego zobowiązany), w tym zaniechaniu dokonania stosownego ogłoszenia postępowania w Dzienniku Urzędowym UE – postępowania w przedmiocie odbioru i/lub zagospodarowania odpadów o kodzie 19 09 02 wytwarzanych w Zakładach Uzdatniania Wody „Rudawa, Dłubnia, Bielany, Rabnia”, w związku z nieuprawnionym i niedopuszczalnym uznaniem przez Zamawiającego możliwości dzielenia jednego zamówienia na odrębne zamówienia, co spowodowało, że Zamawiający nie stosuje do przedmiotowego postępowania ustawy Pzp, a w konsekwencji zaniechania opublikowania ogłoszenia w przedmiocie zamówienia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, ewentualnie na nieprawidłowe ustalenie wartości zamówienia i w związku z powyższym uznanie, że do postępowania Zamawiającego nie stosuje się przepisów ustawy Pzp.

W tym zakresie Odwołujący1 zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1. art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp w zw. z art. 29 ust. 2 Pzp w zw. z art. 30 ust. 1 Pzp poprzez

nieuzasadnione dzielenie zamówienia publicznego dotyczącego

„odbioru i/lub zagospodarowania odpadów technologicznych wytwarzanych w zakładach Zamawiającego (tj. w Zakładach Oczyszczania Ścieków Kujawy i Płaszów oraz w Zakładach Uzdatniania Wody: Bielany, Dłubnia, Raba Rudawa), tj. odpadów o kodzie 19 08 05, 19 08 01, 19 08 02, jak i 19 09 02” (dalej jako „Zamówienie”)

i w konsekwencji traktowanie jako osobnego zamówienia usługi w przedmiocie odbioru i/lub zagospodarowania odpadów o kodzie 19 08 01 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Kujawy” (dalej jako „Podzielone Zamówienie”), a więc uznania jej za oddzielne zamówienie, podczas gdy zakazane jest dzielenie zamówienia publicznego jeżeli powoduje to obejście (niestosowanie) przepisów ustawy Pzp

a w konsekwencji,

2. art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp w zw. z art. 18 ust. 1 Pzp w zw. z art. 86 Pzp

w zw. z art. 87 ust. 2 Pzp w zw. z art. 362 pkt 1 Pzp w zw. z art. 377 ust. 1 pkt 1 Pzp poprzez zaniechanie przekazania do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ogłoszenia w przedmiocie wszczęcia postępowania dotyczącego Podzielonego Zamówienia, jako części ww. Zamówienia podczas gdy Zamawiający, gdyby działał zgodnie z ustawą (nie dzieląc zamówienia) musiałby ustalić, że Podzielone Zamówienie jest objęte ustawą Pzp i wymaga stosowania jej przepisów, w tym dokonania ogłoszenia zamówienia

ewentualnie z najdalej posuniętej ostrożności procesowej, w sytuacji nieuwzględnienia zarzutu nr 1, a więc nieuznania, że mamy do czynienia z jednym zamówieniem

3. art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp w zw. z art. 29 ust. 1 Pzp w zw. z art. 35 ust. 1 Pzp poprzez dokonanie nieprawidłowego oszacowania wartości Podzielonego Zamówienia bez uwzględnienia wymogu, aby wartość zamówienia w takich sytuacjach była uwzględniana w okresie 12 miesięcy zgodnie z treścią art. 35 ust. 1 Pzp, ewentualnie wyboru sposobu obliczania wartości zamówienia prowadzącego do niestosowania przepisów ustawy co znow doprowadziło do zaniechania przekazania do publikacji w Dzienniku Urzędowym UE ogłoszenia w przedmiocie wszczęcia Podzielonego Zamówienia (a więc w takiej sytuacji, do naruszenia

4. art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp w zw. z art. 18 ust. 1 Pzp w zw. z art. 86 Pzp w zw. z art. 87 ust. 2 Pzp w zw. z art. 362 pkt 1 Pzp w zw. z art. 377 ust. 1 pkt 1 Pzp poprzez zaniechanie przekazania do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ogłoszenia w przedmiocie wszczęcia postępowania dotyczącego Podzielonego Zamówienia, jako części ww. Zamówienia podczas gdy Zamawiający, gdyby działał zgodnie z ustawą (odpowiednio ustalając jego wartość) musiałby ustalić, że Podzielone Zamówienie jest objęte ustawą Pzp i wymaga stosowania jej przepisów, w tym dokonania ogłoszenia zamówienia.

W związku z powyższym Odwołujący1 wniósł o rozpatrzenie i uwzględnienie odwołania oraz nakazanie zamawiającemu, aby ten dokonał:

- 1.nakazanie Zamawiającemu prowadzenia postępowania(ń) w przedmiocie Zamówienia na podstawie ustawy PZP, w tym przekazywania ogłoszenia w przedmiocie zamówienia publicznego (jego wszczęcia) do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

ewentualnie w sytuacji uwzględnienia jedynie zarzutów ewentualnych, tj. 2 i 3 wnoszę żądanie ewentualne do żądania nr 1

- 2.nakazanie Zamawiającemu prowadzenia postępowania(ń) w przedmiocie Podzielonego Zamówienia na podstawie ustawy Pzp, w tym przekazywania ogłoszenia w przedmiocie zamówienia publicznego (jego wszczęcia) do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej,

jak i w każdej sytuacji (tj. uznania odwołania w całości lub tylko zarzutów ewentualnych), wnoszę o:

- 3.w sytuacji zawarcia przez Zamawiającego umowy(ów) w przedmiocie Podzielonego Zamówienia – o unieważnienie na zasadzie art. 554 ust. 3 pkt 2 lit. b PZP każdej takiej umowy w zakresie zobowiązań niewykonanych i nałożenie kary finansowej w wysokości 10% wynagrodzenia umownego z każdej takiej umowy.

Odwołujący1 wyjaśnił, że ma interes w uzyskaniu Podzielonego Zamówienia – jest wykonawcą, który od szeregu lat wykonywał zamówienia na rzecz Zamawiającego, po czym ten zaczął udzielać zamówień poza ustawą Pzp, w ogóle nie udzielając informacji o ich udzieleniu, czy też wszczęciu postępowania. W konsekwencji Odwołujący1 nie jest w stanie starać się o realizację prac na rzecz Zamawiającego, co powoduje, iż ponosi on szkodę związaną z bezprawnym działaniem Zamawiającego. Tym samym z uwagi na bezprawne działania i zaniechania Zamawiającego interes Odwołującego1

w uzyskaniu zamówienia jest naruszony, jak i ponosi on szkodę związaną z brakiem stosownego zarobku.

Powoduje to, że Odwołujący1 posiada interes prawny w uzyskaniu zamówienia, jak i może ponieść szkodę – związaną z brakiem wynagrodzenia – w sytuacji zrealizowania tego zamówienia przez konkurenta. Odwołujący1 gdyby nie działania i zaniechania Zamawiającego mógłby realizować przedmiotowe zamówienie – a w sytuacji jego udzielenia

poza ustawą innemu wykonawcy – Odwołujący1 traci tą możliwość i nie ma możliwości osiągnięcia w tym zakresie stosownego wynagrodzenia (którego brak jest w tej sytuacji jego możliwą szkodą).

Jednocześnie działania (zaniechania) Zamawiającego polegające na sztucznym podzieleniu zamówienia (ewentualnie pomniejszaniu jego wartości, aby nie zawierać umów na podstawie ustawy) powoduje, iż postępowanie o udzielenie zamówienia nie jest prowadzone na podstawie ustawy, w tym Odwołujący1 albo w ogóle nie posiada informacji o tym, iż Zamawiający zamierza udzielić zamówienia (a dokładniej jego części) – gdyż Zamawiający o tym w żaden sposób nie informuje, w tym nie informuje również w żadnym zakresie o umowach zawartych w procedurze zamówienia z wolnej ręki na podstawie ustawy. Odwołujący1 jest wówczas też pozbawiony praw ochrony przewidzianych ustawą, w tym odwoływania się od dokonywania bezpodstawnych wyborów.

Tym samym w sytuacji udzielania zamówienia poza rygorem ustawy może dojść do naruszenia wszystkich tych reguł, których potrzeba przestrzegania jest gwarantowana przepisami ustawy, w tym udzielenie zamówienia (jego części) może nastąpić na rzecz podmiotu, który nie daje gwarancji należytego wykonania zamówienia (co jest szczególnie widoczne w przypadku postępowań, które odnoszą się do zagospodarowania odpadów – wymogi stawiane przez prawo podmiotom profesjonalnym powodują wysoki koszt zagospodarowania, które to koszty nie będą ponoszone w sytuacji zawarcia umowy

z podmiotem, który nie spełnia wszystkich wymogów, przez co jest w stanie zaoferować „tańszą” usługę, co jednak powoduje, iż odpady mogą nie być zagospodarowane zgodnie z wymogami prawa).

Pamiętać przy tym należy, że ustawodawca wymaga interesu w uzyskaniu zamówienia (a nie zamówienia w ramach li tylko danego postępowania). Jego interes dotyczy bowiem „uzyskania zamówienia”, co będzie możliwe wówczas, gdy niniejsze odwołanie zostanie uwzględnione.

Jednocześnie Odwołujący1 podkreślił, że takie działanie powoduje szkodę po jego stronie w postaci braku zarobku w związku z realizacją dla Zamawiającego przedmiotowej usługi (w związku wręcz z niemożliwością złożenia oferty w sytuacji, gdy zamówienie w ogóle nie jest ogłaszane).

W konsekwencji w ocenie Odwołującego1 w sposób oczywisty doszło do naruszenia jego interesu w uzyskaniu zamówienia, jak i o powstaniu po jego stronie szkody (niemożliwości osiągnięcia zysku z tytułu realizacji usługi na rzecz Zamawiającego publicznego). Działanie (zaniechanie) Zamawiającego niewątpliwie narusza interes faktyczny i prawny Odwołującego1.

W dniu 5 stycznia 2026 r. Zamawiający złożył do akt sprawy odpowiedź na odwołanie, w której przedstawił argumentację dla wniosku o odrzucenie odwołania względnie o oddalenie odwołania w całości.

W pismach z dnia 8 stycznia 2026 r. oraz 3 lutego 2026 r. Odwołujący1 złożył pisma procesowe z dalszą argumentacją oraz z wnioskami dowodowymi.

W piśmie z dnia 2 lutego 2026 r. Zamawiający złożył pismo procesowe z rozwinięciem argumentacji oraz dalszymi dowodami na poparcie stanowiska wnoszącego o oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu zarzutów postawionych w ww. odwołaniach (sygn. 5305, 5306, 5309 oraz 5310) Odwołujący1 każdorazowo przedstawił analogiczną argumentację w której w pierwszej kolejności wskazał, że Zamawiający jest tzw. zamawiającym sektorowym w zakresie gospodarki wodnej. W związku z prowadzoną działalnością prowadzi on Oczyszczalnie Ścieków (Zakłady Oczyszczania Ścieków), o nazwach „Kujawy”, jak i „Płaszów” oraz Zakłady Uzdatniania Wody (Bielany, Dłubnia, Raba i Rudawa)

W związku z wykonywaniem usług w zakresie gospodarki wodnej na terenie powyższych Zakładów Oczyszczania Ścieków i Zakładów Uzdatniania Wody powstają tzw. odpady technologiczne, tj. odpady związane z funkcjonowaniem przedsiębiorstwa Zamawiającego, które winny być zgodnie z odpowiednimi przepisami zagospodarowane (odpady o kodzie 19 08 05, 19 08 01, 19 08 02, 19 09 02).

Odwołujący1 podkreślił, że Zamawiający przez szereg lat wywiązywał się z obowiązków ustawowych, w tym przeprowadzał postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego wedle reguł wskazanych w ustawie (było to jedno zamówienie na sukcesywny odbiór i zagospodarowanie odpadów technologicznych powstających na obiektach Zamawiającego, a więc obejmujące m.in. odpady o kodzie 19 08 05, powstające na obiektach Zamawiającego, a to na Oczyszczalniach Ścieków, w tym na Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Kujawy”, jak i na Zakładach Uzdatniania Wody). Postępowania takie były prowadzone w ten sposób, że zamówienie, o którym mowa wyżej (a obejmujące wszelkie odpady technologiczne powstające w jakimkolwiek obiekcie Zamawiającego) było dzielone na części, ale jako wartość zamówienia Zamawiający traktował on całą wartość odbioru i zagospodarowania odpadów technologicznych powstałych

na wszystkich jego obiektach.

Odwołujący¹ wskazał, że w konsekwencji powyższego Zamawiający ogłaszał w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej informacje o wszczęciu postępowania/postępowań, a osobne postępowania jako części jednego zamówienia, podlegały pod przepisy ustawy PZP.

Jednym z ostatnich postępowań, gdzie Zamawiający tak postąpił było ogłoszenie postępowania dotyczącego Zakładu Płaszów, gdzie jednoznacznie w ogłoszeniu tego postępowania wskazano, iż stanowi ono część udzielanego w częściach zamówienia na sukcesywny odbiór i gospodarowanie odpadami technologicznymi powstającymi w obiektach Zamawiającego o łącznej wartości 26 470 000 netto (ogłoszenie Dz.U./S S81 z 25 kwietnia 2023 r. nr 245066-2023).

Tym samym zdaniem Odwołującego¹, Zamawiający w sposób oczywisty wskazał, że mamy do czynienia z jednym zamówieniem – a jego przedmiotem jest „odbór i zagospodarowanie odpadów technologicznych (a więc odpadów o kodach 19 08 05, 19 08 01, 19 08 02 i 19 09 02 – to są odpady powstające na obiektach Zamawiającego związane z technologią oczyszczania ścieków / uzdatniania wody) wytwarzanych (tj. powstających) na jego obiektach.

Odwołujący¹ podkreślił, że Zamawiający postępował analogicznie przez szereg lat – za jedno zamówienie uznawał on zamówienie na sukcesywny odbiór i zagospodarowanie odpadami technologicznymi powstającymi na jego obiektach, zaś Odwołujący¹ był stałym wykonawcą tych usług. Jednakże – gdy powoli kończyły się postępowania na poszczególne obiekty (Zamawiający bowiem dzielił to Zamówienie na części i ogłaszał osobne postępowania wedle ustawy PZP – wskazując, jak wyżej,

że mamy do czynienia z jednym Zamówieniem na odbiór i zagospodarowanie wszelkich odpadów, jakie powstają na jego obiektach [tzw. odpadów technologicznych]) Zamawiający nie ogłaszał kolejnych postępowań.

W pierwszej kolejności Odwołujący¹ dowiedział się, że Zamawiający narusza ustawę w odniesieniu do Zakładu Oczyszczania Ścieków Kujawy w odniesieniu do odpadu o kodzie 19 08 05. Miało to miejsce w listopadzie 2024 r. Odwołujący¹ wniósł wówczas odwołanie – w zakresie treści analogiczne jak obecne – gdzie wskazał na naruszenia ustawy PZP (jej obchodzenie) w odniesieniu do tego właśnie postępowania (które nie zostało opublikowane zgodnie z ustawą, a Zamawiający ogłosił je jako „regulaminowe”). Dzięki temu Odwołujący¹ mógł się dowiedzieć o tym fakcie i wnieść odwołanie (sprawa oznaczona sygn. KIO 4192/24, gdzie Odwołujący¹ wprost wskazał, że mamy do czynienia z jednym zamówieniem – na odbiór i zagospodarowanie wszystkich odpadów technologicznych powstających na obiektach Zamawiającego (a więc 19 08 05, 19 08 01, 19 08 02, 19 09 02) i że dochodzi do jego bezprawnego dzielenia celem obchodzenia ustawy ewentualnie, że doszło do bezprawnego zmniejszania wartości zamówienia etc.

Zamawiający uznał to odwołanie w całej rozciągłości, czym w ocenie Odwołującego¹ potwierdził fakt, będący również i podstawą niniejszego odwołania – że mamy do czynienia z jednym Zamówieniem, jak wyżej wskazano, a więc nie ma podstaw do jego dzielenia na mniejsze części w taki sposób, że prowadzi to do obejścia ustawy (i tak samo bezprawne jest takie ustalanie wartości zamówienia/wybijanie sposobu liczenia tej wartości – aby obejść stosowanie przepisów ustawy).

Już zatem ta okoliczność jest w ocenie Odwołującego¹ wystarczającym dowodem na wykazanie faktu, że gdy Zamawiający dzieli Zamówienie na mniejsze, nie ustalając wartości całego zamówienia, a biorąc pod uwagę jedynie wartość Podzielonego Zamówienia (co ma miejsce także w niniejszej sprawie) – to narusza on ustawę, pokazując całkowicie świadomą chęć zawarcia umowy poza reżimem PZP, co pokazuje na rażące naruszenie przez niego przepisów prawa. Już raz bowiem Odwołujący¹ zwrócił mu na to uwagę, po czym Zamawiający uznał swoje działanie za bezprawne – potwierdzając, że mamy do czynienia z jednym Zamówieniem – a mimo tego dalej nie stosuje ustawy.

W konsekwencji Odwołujący¹ zastrzegł, że jedynie z najdalszej ostrożności w dalszej części odwołania przywołał w dużym skrócie tą samą argumentację jak w odwołaniu w sprawie KIO 4192/24 z listopada 2024 r., jednocześnie wskazując, że wszelkie twierdzenia ujęte w tamtym odwołaniu stanowią również i jego twierdzenia podnoszone w niniejszym postępowaniu.

Odwołujący¹ wskazał, że niezależnie od naruszeń, o których mowa w niniejszym odwołaniu, Zamawiający po tym, gdy uznał on odwołanie w sprawie KIO 4192/24 potwierdzając swoje bezprawne działanie – w kolejnych postępowaniach znów naruszał (wielokrotnie) ustawę.

W pierwszej kolejności Odwołujący¹ zauważył, że po tym gdy Zamawiający uznał odwołanie

w sprawie KIO 4192/24 – wszczął po paru miesiącach postępowanie prowadzone zgodnie z ustawą (ale jedynie w odniesieniu do Zakładu Kujawy i odpadów o kodzie 19 08 05) – w którym udział wzięli:

a.konsorcjum w skład którego wchodzi Odwołujący1 i

b.Igoma sp. z o.o. (Odwołujący1 wskazał, że jest to podmiot, z którym Zamawiający zawiera umowy poza ustawą).

Postępowanie wszczęte w lutym 2025 r. skończyło się w lipcu 2025 r., gdzie to Zamawiający odrzucił ofertę konsorcjum a wybrał ofertę Igoma, przy czym wybrał ofertę Igoma mimo faktu, iż:

a. jak sam wskazał w SWZ (na stronie 7), zamierza on oddawać do 80 Mg dziennie odpadów wykonawcom do odbioru i zagospodarowania, wskazując, że ta właśnie ilość (80 Mg odpadów dziennie) ma być podstawą do oceny, czy dany wykonawca jest w stanie taką ilość odebrać, jak i zagospodarować,

b. z przepisów prawa (stosownego rozporządzenia) wynika, że do zagospodarowania powyżej 75 Mg tychże odpadów dziennie potrzebne jest pozwolenie zintegrowane.

c. Wykonawca Igoma nie posiada pozwolenia zintegrowanego a jedynie zezwolenie sektorowe, a więc nie może gospodarować więcej niż 75 Mg dziennie.

Tym samym w ocenie Odwołującego1 mimo faktu, iż złożona przez wykonawcę Igoma wprost wskazywała na to, że odpady będą zagospodarowywane w instalacji, co do której nie ma wydanego pozwolenia zintegrowanego, a jest wydane jedynie zezwolenie sektorowe, Zamawiający wybrał tego wykonawcę.

W konsekwencji Odwołujący1 (działając w konsorcjum) wniósł odwołanie, które zostało w całej rozciągłości uznane przez Izbę (wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 10 września 2025 r., sygn. akt KIO 3006/25). Ponadto w wyroku tym Izba wskazała, że odrzucenie oferty konsorcjum, było bezpodstawne. Tym samym Zamawiający winien według Odwołującego1 zawrzeć umowę z konsorcjum, w skład którego wchodzi Odwołujący1. Zamawiający wniósł skargę na ten wyrok (do dnia złożenia odwołań skarga nie została rozstrzygnięta).

Odwołujący1 wskazał, że jak się jednak okazało Zamawiający udzielił w międzyczasie (przed wydaniem wyroku KIO 3006/25) zamówienia z wolnej ręki (o czym poinformował później – ale przynajmniej tym razem dokonał on ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym UE o udzieleniu zamówienia z wolnej ręki) wykonawcy Igoma na ilość 80 Mg odpadów dziennie. Zamówienie to zostało nazwane „zamówieniem awaryjnym” i wskazał, że musi to zrobić z uwagi na postępowanie odwoławcze (które sam spowodował dokonując wyboru w oczywisty sposób niezgodnego z prawem).

Spowodowało to znów odwołanie konsorcjum, które zostało uznane przez Izbę w wyroku z dnia 14 października 2025 r. (sygn. akt KIO 3588/25). Izba mocą wyroku skróciło umowę do dnia 31 października 2025 r., wskazując w uzasadnieniu, że daje tym samym czas do tego dnia Zamawiającemu (a więc do 31 października 2025 r.) na zakończenie postępowania „konkurencyjnego” (a więc postępowania, gdzie obecnie jedyna ważna oferta to oferta konsorcjum, w skład którego wchodzi Odwołujący1, a gdzie oferta Igoma sp. z o.o. winna zostać odrzucona – zgodnie z wyrokiem KIO 3006.25). Zamawiający zlekceważył to rozstrzygnięcie i nie dokończył postępowania o udzielenie zamówienia konkurencyjnego.

W międzyczasie Zamawiający ogłosił jeszcze postępowanie pozaustawowe dotyczące Zakładu Oczyszczania Ścieków Płaszów w odniesieniu do odpadów o kodzie 19 08 05 (tyle, że tym razem poinformował Odwołującego1 – zaprosił go do negocjacji w trybie „regulaminowym” (poza ustawą). Odwołujący1 odpowiadając na zaproszenie oświadczył, że nie zamierza brać udziału w postępowaniach prowadzonych poza ustawą, jak i zaskarżył zaniechanie stosowania ustawy przez Zamawiającego (Zamawiający znów bowiem, mimo uznania odwołania KIO 4192/24, a więc potwierdzenia, że mamy do czynienia z jednym Zamówieniem, postanowił nie stosować ustawy PZP). Później postępowanie to Zamawiający unieważnił wskazując, że nikt nie dał oferty mieszczącej się w wycenie, i od razu rozpoczął kolejne znów poza ustawą. Odwołujący1 ponownie złożył odwołanie (analogicznie jak obecne). Odwołujący1 wyjaśnił, że ani jedno, ani drugie nie zostało merytorycznie rozstrzygnięte przez Izbę bo Zamawiający poinformował Izbę (uciekając od rozstrzygnięcia merytorycznego), że oba postępowania unieważnił.

Jednocześnie Zamawiający wysłał do Izby pismo, że nie uznaje on tych odwołań za zasadne, tyle, że w międzyczasie wszczął postępowanie na podstawie ustawy PZP (które wygrało konsorcjum w skład którego wchodzi Odwołujący1) – przy czym to postępowanie tak samo jak dwa wcześniejsze, których nie prowadził wedle ustawy – było przewidziane dokładnie znów na tą samą kwotę (a więc kwotę, która według Zamawiającego nie powoduje obowiązku stosowania ustawy PZP – Zamawiający bowiem jako całość zamówienia wylicza sobie jedynie tą daną usługę, którą w

danym momencie zamawia i dlatego uznaje,

że nie musi stosować ustawy – co w oczywisty sposób jest sprzeczne z przepisami ujętymi w zarzutach niniejszego odwołania i co sam Zamawiający potwierdził, że jest bezprawne uznając odwołanie KIO 4192/24).

Tym samym mimo tego, że znów Zamawiający podał, że wartość tej danej umowy jest niższa niż progi sektorowe (2 054 235 PLN) to jednak następnie po dwóch odwołaniach Odwołującego¹ (z dni 2 i 3 września – bo w czasie wnoszenia pierwszego okazało się, że to postępowanie zostało unieważnione przez Zamawiającego, a ten od razu poinformował o wszczęciu kolejnego – znów poza ustawą – tak więc Odwołujący¹ raz jeszcze wniósł odwołanie 3 września 2025 na to drugie „pozaustawowe” postępowanie). Oba postępowania toczyły się pod sygn. KIO 3728/25 i 3730/25, tylko jak było to wskazane – postępowania o udzielenie zamówienia zostały unieważnione, co też spowodowało, że Izba umorzyła oba postępowania odwoławcze.

Pismo to i dowody tam się znajdujące pokazują jednak w ocenie Odwołującego¹, że w istocie Zamawiający uznał także i te odwołania za zasadne – unieważnił on bowiem postępowania pozaustawowe i tak samo (tj. też na kwotę 1.975.000 PLN, na które dwa pierwsze były ogłoszone) wszczął on kolejne postępowanie (trzecie) tyle, że już teraz na podstawie ustawy – a do tego sprowadzały się odwołania nr 1 i nr 2 (sygn. KIO 3728/25 i 3730/25).

Tym samym widząc dalsze absurdalne zachowanie Zamawiającego Odwołujący¹ – nie wiedząc jak wygląda sytuacja w zakresie Podzielonego Zamówienia (jak już było wskazywane Zamawiający w tym zakresie nie upublicznia żadnych danych – nie ogłasza postępowań itp.) – w tym, czy Zamawiający udzielił takiego zamówienia, czy też nie w ramach zamówienia pozaustawowego – wniósł do Zamawiającego pisma z żądaniem udostępnienia informacji publicznej dotyczącej Podzielonego Zamówienia.

Zamawiający odpowiedział w dniu 17 listopada 2025 r., iż nie zamierza udostępnić tych informacji, a więc potwierdził on w tej dacie, że rzeczywiście w tym zakresie też doszło do jego działania. Gdyby bowiem – jak już było to wskazane – żadnego takiego postępowania by nie prowadził – nie miałby żadnych przeszkód, aby odpowiedzieć, że nie ma takich umów zawartych, nie prowadził/nie prowadzi on żadnego postępowania.

Powoduje to, że niniejsze odwołanie jest jedynym sposobem na to, aby Zamawiający zaczął stosować ustawę, a nie naruszał ją dalej w sposób bezprawny. Zamawiający nie ogłasza postępowań (nawet poza ustawą), a tym samym Odwołujący¹ nie ma możliwości wnoszenia odwołań. W każdym tym przypadku, gdy Zamawiający ogłasza zamówienie poza ustawowe – okazuje się, że albo je unieważnia i następnie ogłasza ustawowe, przy czym czasami uznaje odwołanie (a więc potwierdza swoje bezprawne zachowanie – vide KIO 4192/24), a czasami pisze, że go nie uznaje (a czyny mówią co innego – vide KIO 3728/25 i 3730/25).

Odwołujący¹ jednakże przypuszcza, że ogłoszone w ten sposób postępowania to jedynie czubek góry lodowej – mamy wszak do czynienia z 6 miejscami, gdzie powstają różne odpady u Zamawiającego (tak jak zresztą ogłaszał on to wcześniej – wskazywał wówczas prawidłowo, że mamy do czynienia z jednym zamówieniem na odbiór, jak i na zagospodarowanie odpadów technologicznych [a więc wszystkich ww. czterech rodzajów odpadów] wytwarzanych na jego obiektach (dwóch Zakładach Oczyszczania Ścieków i czterech Zakładach Uzdatniania Wody). Zamawiający potwierdził te przypuszczenia, gdy dnia 17 listopada 2025 r., nie udostępnił on żądanych informacji, co potwierdza fakt, iż takie postępowania się toczyły / toczą.

Tym samym w ostatnich słowach zanim nastąpi de facto raz jeszcze przeklejenie podstawowej argumentacji ujętej w odwołaniu KIO 4192/24 (jak już było wskazane Odwołujący¹ traktuje całą argumentację w załączonym do niniejszego odwołania odwołaniu z dnia 11 listopada 2024 r. – jako argumentację także na poparcie niniejszego odwołania – przedkładając w tym zakresie już wcześniej pisane słowa ze wskazaniem, że stanowią one jego argumentację w całości również i w niniejszej sprawie) zauważenia wymaga, że działanie Zamawiającego jest działaniem całkowicie bezprawnym, które nie może być uznawane za prawidłowe – godzi ono w podstawowy sens ustawy PZP, powoduje że Zamawiający (mimo jedności postępowania – co sam przyznał uznając odwołanie KIO 4192/24) dzieli na mniejsze umowy – takie, które są w jego odczuciu warte mniej niż 2 mln PLN (aby nie przekroczył on progu sektorowego) – vide np. postępowania dot. Zakładu Płaszów i odpadów o kodzie 19 08 05 (KIO 3728/25 i 3730/25, gdzie Zamawiający wycenił usługę na 1.975.000 PLN) i uznaje, że nie należy do nich stosować ustawy.

W ten sposób zatem Zamawiający robi zdaniem Odwołującego¹ to co jest zakazane ustawą – wybierając sobie wykonawców, z którymi chce zawrzeć umowy bez żadnej kontroli przewidzianej w ramach postępowania odwoławczego i bez jakiegokolwiek jawności. Co więcej – z tego co wynika z okoliczności – vide chociażby KIO 3588/25 – okazuje się, że zawiera on umowy najpewniej z jednym wykonawcą (Igoma sp. z o.o.). Dodatkowo bowiem w tym postępowaniu przed Izbą Zamawiający przyznał, że udzielił zamówienia w

tym zakresie wobec tego samego wykonawcy wcześniej – znów bez stosowania ustawy (znów odpowiednie dowody będą zaprezentowane na rozprawie).

Jasno pokazuje to zdaniem Odwołującego¹, że w ten sposób Zamawiający stosuje sobie swoje własne zasady – lekceważąc przepisy prawa, w tym i wyroki Krajowej Izby Odwoławczej (np. wyrok KIO 3588/25 z dnia 14 października 2025 r. w którym skrócił on obowiązywanie bezprawnie zawartej umowy z Igoma sp. z o.o. do 31 października 2025 r., i gdzie zostało wskazane, że Zamawiający dostał w ten sposób czas do 31 października 2025 r. na to aby dokończyć postępowanie prowadzone zgodnie z ustawą – a więc takie, gdzie winien on zawrzeć umowę z konsorcjum w skład którego wchodzi Odwołujący¹ – czego Zamawiający nie uczynił, pokazując całkowite lekceważenie wyroku Izby).

Zachowanie Zamawiającego nie może zostać w ocenie Odwołującego¹ zaakceptowane – w ten sposób dochodzi bowiem do ośmieszania państwa prawa. Już bowiem gdyby zsumować wartość ostatnio zawartej umowy z konsorcjum na Zakład Płaszów (na 8 tygodni została finalnie zawarta umowa na 2,8 mln PLN i to jedynie w zakresie odpadu o kodzie 19 08 05) z jakąkolwiek inną umową – to mamy wówczas do czynienia z kwotą wyższą niż progi stosowania ustawy.

Tym samym przechodząc raz jeszcze do argumentacji mówiącej o jedności zamówienia, jak i o tym, że nie można naruszać art. 29 ust. 1 PZP – wskazania wymaga co następuje (przytaczamy tu najważniejsze punkty z odwołania w sprawie KIO 4192/24 – wskazując raz jeszcze, że całość tamtej argumentacji stanowi również stanowisko Odwołującego¹ w niniejszej sprawie).

Otóż w tym miejscu należy przypomnieć o regule wynikającej z art. 29 ust. 2 PZP, zgodnie z którą Zamawiający nie może dzielić zamówienia na odrębne zamówienia, jeżeli prowadzi to do niestosowania przepisów ustawy. Jak wskazuje się chociażby z uchwały z dnia 27 sierpnia 2019 r., KIO/KD 53/19 celem ustalenia tego, czy mamy do czynienia z jednym zamówieniem „*należy posługiwać się takimi kryteriami jak podobieństwo przedmiotowe, funkcjonalne, tożsamość czasowa i możliwość wykonania zamówienia przez jednego wykonawcę. W przypadku udzielania zamówień, których wartość i zakres są możliwe do ustalenia na cały okres realizacji, a dodatkowo mogą być udzielone w ramach jednego zamówienia podzielonego na części, oszacowania wartości zamówienia dokonuje się z uwzględnieniem wartości każdej z części*”.

Rozwijając powyższe w pierwszej kolejności wskazania wymaga, że sam Zamawiający nigdy nie miał wątpliwości, iż wszystkie odpady powstające na obiektach Zamawiającego winny być odbierane i zagospodarowywane w ramach jednego zamówienia (vide chociażby przywołane wcześniej ogłoszenie o wszczęciu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego).

Po drugie bezsprzecznie mamy do czynienia z jednym zamówieniem na co wskazuje analogiczny zakres przedmiotowy (odbiór i zagospodarowanie poszczególnych odpadów powstających czy to w Oczyszczalniach, czy w Zakładach Uzdrtniania Wody, przy czym są to odpady technologiczne – a więc takie, które są związane ze stosowaną technologią i ich usunięcie jest konieczne aby przedsiębiorstwo Zamawiającego mogło sprawnie działać – co pokazuje na związek funkcjonalny pomiędzy nimi. Ponadto zamówienie w takim kształcie stanowi funkcjonalną całość – obejmując wszelkie odpady technologiczne – jak i związek ten funkcjonuje także na etapie zagospodarowania – różne odpady mogą być zagospodarowane przy zastosowaniu tej samej technologii.

Ponadto mamy do czynienia z tożsamością czasową (odpady są produkowane co do zasady „na bieżąco” – sukcesywnie – w związku z funkcjonowaniem Oczyszczalni i Zakładów Uzdrtniania Wody), a zamówienie może być wykonane przez jednego wykonawcę (nie ma żadnego zakazu odnośnie możliwości wykonania tego zakresu przez jednego wykonawcę).

W szczególności nie jest tak, że potrzeba odbioru i zagospodarowania określonych odpadów (czy w różnych miejscach) ujawnia się dopiero po udzieleniu innego zamówienia – przeciwnie – mamy do czynienia z tym, że są to odpady powstające „na bieżąco” w związku z funkcjonowaniem Zamawiającego (jako przedsiębiorstwa wodnokanalizacyjnego).

Innymi słowy twierdzenie, że nie mamy do czynienia z jednym zamówieniem a szeregiem odrębnych zamówień byłoby tak samo „uzasadnione” jak twierdzenie (w odniesieniu do lepiej wszystkim znanym zamówieniom na odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych), że osobne zamówienia stanowią odbiór i zagospodarowanie odpadów wedle zasady „tyle zamówień ile dzielnic” w mieście, czy też wedle zasady „tyle zamówień ile różnych odpadów” (np. osobne zamówienie na papier i osobne na plastik itp.). Zdaniem Odwołującego¹ oczywiście nie ma do tego żadnego uzasadnienia.

Analogicznie można też w tym zakresie powołać się na uchwałę Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 1 lipca 2021 r., sygn. KIO/KD 9/21 *„Zamówienia tożsame przedmiotowo nie muszą dotyczyć tego samego, ale również podobnego zagadnienia, w tych samych lub zbliżonych warunkach, dla podobnej grupy osób oraz spełniając tę samą funkcję i mają podobne lub identyczne przeznaczenie”*. Otóż odbiór, a następnie zagospodarowanie odpadów technologicznych powstających na obiektach Zamawiającego jest konieczne do prawidłowego działania przedsiębiorstwa Zamawiającego i spełniania jego funkcji, jak i jest wymagane dla celów ochrony środowiska, stanowiąc jednocześnie funkcjonalną całość.

Podobne przykłady można mnożyć. Wydaje się jednak, że bardzo dobrze temat ten został ujęty w uchwale Krajowej Izby Odwoławczej z 3 stycznia 2024 r., KIO/KD 22/23, gdzie Izba wskazała, że:

„Jak wynika zarówno z ugruntowanego orzecznictwa Krajowej Izby Odwoławczej, jak i opinii wydawanych przez Prezesa Urzędu w celu poczynienia prawidłowych ustaleń należy wziąć pod uwagę tzw. koncepcję trzech tożsamości:

1) tożsamości przedmiotowej i funkcjonalnej zamówienia – kryterium to powinno prowadzić do wyodrębnienia nie tylko zbliżonych przedmiotowo zamówień, ale także zamówień, które mimo braku przedmiotowego podobieństwa tworzą funkcjonalną całość;

2) tożsamości czasowej zamówienia – kryterium to powinno prowadzić do ustalenia, czy możliwe jest udzielenie zamówienia w tym samym czasie, ewentualnie czy istnieje możliwość realizacji zamówienia w tym samym czasie;

3) tożsamości wykonawcy zamówienia – kryterium to powinno prowadzić do ustalenia, czy istnieje możliwość wykonania zamówienia przez jednego wykonawcę”.

Odnosząc się więc do powyższego – jak zauważa Izba w jednym z najnowszych orzeczeń w tym temacie – powinna nas przede wszystkim interesować tożsamość przedmiotowa (rozumiana jako „zbliżone przedmiotowo zamówienia”), co w niniejszej sprawie w oczywisty sposób ma miejsce – wszak chodzi o odbiór i zagospodarowanie odpadów technologicznych powstających na obiektach Zamawiającego). Nawet jednak gdyby tożsamość przedmiotowa nie została spełniona wówczas wystarczające jest istnienie tożsamości funkcjonalnej (co znów jest spełnione – chodzi o odbiór i zagospodarowanie odpadów technologicznych powstających na obiektach Zamawiającego – a tym samy tworzy to całość w ujęciu funkcjonalnym, pozwalając Zamawiającemu prowadzić przedsiębiorstwo wodno-kanalizac.). Ponadto zamówienie może być realizowane w tym samym czasie, a i istnieje możliwość wykonania go przez jednego wykonawcę (nie ma w tym zakresie żadnego zakazu) – zresztą duża część wykonawców na rynku zapewnia kompleksowe wykonanie usługi.

Podkreślenia też wymaga, że nawet nie tożsame, a identyczne są przy tym zamówienia na te same odpady (np. 19 08 05), ale odbierane w różnych miejscach (np. w Oczyszczalni Płaszów i Oczyszczalni Kujawy).

Co więcej – zauważenia wymaga (przedmiot zarzutu ewentualnego), że nawet gdyby nie można było uznać tego za jedno zamówienie (co w oczywisty sposób byłoby błędne – a to mając na uwadze ww. okoliczności, co jest też potwierdzone wcześniejszą praktyką Zamawiającego, jak i uznaniem przez niego odwołania KIO 4192/24, jak i faktycznym uznaniem odwołań KIO 3728/25 i 3730/25) to przecież mamy także i art. 29 ust. 1 PZP zgodnie z którym *„Zamawiający nie może, w celu uniknięcia stosowania przepisów ustawy, zaniżać wartości zamówienia lub konkursu, lub wybierać sposobu obliczania wartości zamówienia”*.

Przepis ten wskazuje, że jeżeli chociażby jeden sposób liczenia wartości zamówienia pokazuje, że mamy do czynienia z kwotą przekraczającą 2 mln PLN (tj. dokładniej 2.054.235 PLN, tj. progiem sektorowym) to należy przyjąć stosowanie ustawy. W przypadku zamówień powtarzających się przy wyliczaniu wartości takiego zamówienia należy przyjmować okres 12 miesięcy – zgodnie z art. 35 ustawy PZP (1. *Podstawą ustalenia wartości zamówienia na usługi lub dostawy powtarzające się lub podlegające wznowieniu w określonym czasie jest: 1) rzeczywista łączna wartość kolejnych zamówień tego samego rodzaju, udzielonych w ciągu poprzednich 12 miesięcy lub w poprzednim roku budżetowym lub roku obrotowym, z uwzględnieniem zmian ilości lub wartości zamawianych usług lub dostaw, które mogły wystąpić w ciągu 12 miesięcy następujących od udzielenia pierwszego zamówienia, albo 2) łączna wartość zamówień, których zamawiający zamierza udzielić w terminie 12 miesięcy następujących po pierwszej usłudze lub dostawie*).

Z całą zatem pewnością w ocenie Odwołującego¹ nawet gdyby potraktować niniejsze Podzielone Zamówienie jako jedno (a więc gdyby zarzut podstawowy zostałby oddalony) to wówczas przecież i tak należy zsumować wszystkie wartości umów dotyczących danego rodzaju odpadu i miejsc jego wytwarzania tak w odniesieniu do odbioru, jak i w odniesieniu do jego zagospodarowania w danym okresie (12 miesięcy) czasu.

W dniu 30 listopada 2025 r. wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia Kompostech spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie oraz Newkom Eko spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Sieniawie (zwany dalej: „Odwołującym2”) wniósł odwołanie zarzucając Zamawiającemu – Wodociągi Miasta Krakowa spółka akcyjna z siedzibą w Krakowie od nieprawidłowych czynności Zamawiającego polegających na zawarciu umowy z wybranym/i poza ustawą lub z naruszeniem jej postanowień wykonawcą/mi umowy/ów na zagospodarowanie (i/lub odbiór) odpadów o kodzie 19 08 05 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków Kujawy, zlokalizowanym w Krakowie przy ul. Dymarek 9, w związku z uznaniem, że w niniejszej sprawie istnieje możliwość udzielenia zamówienia w ramach trybów niekonkurencyjnych, podczas, gdy takiej możliwości nie ma, ewentualnie z powodu nieuprawnionego i niedopuszczalnego uznania przez Zamawiającego, że ma prawo w takiej sytuacji zawrzeć umowę z wybranym przez siebie wykonawcą, kiedy nie istnieją w tym zakresie takie podstawy, ani też nie ma możliwości dzielenia jednego zamówienia na odrębne zamówienia, czy też przyjmowania wartości postępowania w sposób powodujący wykluczenie stosowania ustawy, co spowodowało, że Zamawiający albo udziela umowy z naruszeniem przepisów umożliwiających przeprowadzenie trybów niekonkurencyjnych albo udziela umowy całkowicie poza reżimem PZP, uznając, że ma on prawo do dzielenia zamówienia na mniejsze części, ewentualnie z tego powodu, że dokonuje on nieprawidłowego oszacowania ich wartości, w tym nie unieważnia tych postępowań, a samych postępowań nie ogłasza, czy też nie przekazuje informacji o ich zawarciu.

W tym zakresie Odwołujący2 zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1. art. 362 pkt 1 Pzp w zw. z art. 376 ust. 2 Pzp w zw. z art. 386 ust. 2 pkt 1 Pzp w zw. z art. 209 ust. 1 pkt 4 Pzp w związku z faktem, iż w niniejszej sprawie nie zaistniała podstawa do udzielenia zamówienia w trybie negocjacji bez ogłoszenia

Ewentualnie naruszenie

2. art. 362 pkt 1 Pzp w zw. z art. 376 ust. 2 Pzp w zw. z art. 388 pkt 1 Pzp w zw. z art. 214 ust. 1 pkt 5 Pzp w związku z faktem, iż w niniejszej sprawie nie zaistniała podstawa do udzielenia zamówienia w trybie zamówienia z wolnej ręki.

jak i w każdym przypadku uznania zarzutu nr 1 lub nr 2

3. art. 362 pkt 1 Pzp w zw. z art. 255 pkt 6) Pzp przez zaniechanie unieważnienia tego postępowania, czy to na podstawie

- art. 457 ust. 1 pkt 1 PZP (w związku z udzieleniem zamówienia w trybach bez ogłoszenia, gdy nie ma ku temu podstaw, co powoduje, że należy unieważnić postępowanie, w przypadku którego nie było stosownego ogłoszenia)

- czy też na podstawie art. 457 ust. 1 pkt 2 PZP w zw. z art. 577 PZP w zw. z art. 8 ust. 1 PZP w zw. z art. 58 §1 KC (w związku z faktem, że Zamawiający zawiera umowę tożsamą z umową objętą postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego mimo tego, że obecnie toczy się postępowanie odwoławcze pod sygn. KIO 3006/25, a tym samym Zamawiający zawiera umowę z wykonawcą wybranym w toczącym się uprzednio postępowaniu w sposób, który powoduje, że dochodzi do naruszenia zakazu zawarcia umowy po dacie wniesienia odwołania, a przed datą rozpoznania odwołania przez Izbę) jak i naruszenie art. 265 PZP przez zaniechanie ogłoszenia o udzieleniu zamówienia

ewentualnie naruszenie

4. art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp w zw. z art. 29 ust. 2 Pzp w zw. z art. 30 ust. 1 Pzp poprzez nieuzasadnione dzielenie zamówienia publicznego dotyczącego

„odbioru i/lub zagospodarowania odpadów technologicznych wytwarzanych w zakładach Zamawiającego (tj. w Zakładach Oczyszczania Ścieków Kujawy i Płaszów oraz w Zakładach Uzdatniania Wody: Bielany, Dłubnia, Raba i Rudawa), tj. odpadów o kodzie 19 08 05, 19 08 01, 19 08 02, jak i 19 09 02” (dalej jako „Zamówienie”)

i w konsekwencji traktowanie jako osobnego zamówienia usługi w przedmiocie odbioru i/lub zagospodarowania odpadów o kodzie 19 08 01 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Kujawy” (dalej jako „Podzielone Zamówienie”), a więc uznania jej za oddzielne zamówienie, podczas gdy zakazane jest dzielenie zamówienia publicznego jeżeli powoduje to obejście (niestosowanie) przepisów ustawy Pzp

a w konsekwencji naruszenie

5. art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp w zw. z art. 18 ust. 1 Pzp w zw. z art. 86 Pzp

w zw. z art. 87 ust. 2 Pzp w zw. z art. 362 pkt 1 Pzp w zw. z art. 377 ust. 1 pkt 1 Pzp poprzez zaniechanie przekazania do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ogłoszenia w przedmiocie wszczęcia postępowania dotyczącego Podzielonego Zamówienia, jako części ww. Zamówienia podczas gdy Zamawiający, gdyby działał zgodnie z ustawą (nie dzieląc zamówienia) musiałby ustalić, że Podzielone Zamówienie jest objęte ustawą Pzp i wymaga stosowania jej przepisów, w tym dokonania ogłoszenia zamówienia;

ewentualnie z najdalej posuniętej ostrożności procesowej, w sytuacji nieuwzględnienia zarzutu nr 1, a więc nieuznania, że mamy do czynienia z jednym zamówieniem

6. art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp w zw. z art. 29 ust. 1 Pzp w zw. z art. 35 ust. 1 Pzp poprzez dokonanie nieprawidłowego oszacowania wartości Podzielonego Zamówienia bez uwzględnienia wymogu, aby wartość zamówienia w takich sytuacjach była uwzględniana w okresie 12 miesięcy zgodnie z treścią art. 35 ust. 1 Pzp, ewentualnie wyboru sposobu obliczania wartości zamówienia prowadzącego do niestosowania przepisów ustawy co znow doprowadziło do zaniechania przekazania do publikacji w Dzienniku Urzędowym UE ogłoszenia w przedmiocie wszczęcia Podzielonego Zamówienia (a więc w takiej sytuacji, do naruszenia

7. art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 pkt 1 Pzp w zw. z art. 18 ust. 1 Pzp w zw. z art. 86 Pzp w zw. z art. 87 ust. 2 Pzp w zw. z art. 362 pkt 1 Pzp w zw. z art. 377 ust. 1 pkt 1 Pzp poprzez zaniechanie przekazania do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ogłoszenia w przedmiocie wszczęcia postępowania dotyczącego Podzielonego Zamówienia, jako części ww. Zamówienia podczas gdy Zamawiający, gdyby działał zgodnie z ustawą (odpowiednio ustalając jego wartość) musiałby ustalić, że Podzielone Zamówienie jest objęte ustawą Pzp i wymaga stosowania jej przepisów, w tym dokonania ogłoszenia zamówienia.

W związku z powyższym Odwołujący² wniósł o rozpatrzenie i uwzględnienie odwołania oraz nakazanie zamawiającemu, aby ten dokonał:

1) nakazanie Zamawiającemu prowadzenia postępowania(ń) w przedmiocie Zamówienia na podstawie ustawy PZP, w tym przekazywania ogłoszenia w przedmiocie zamówienia publicznego (jego wszczęcia) do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

ewentualnie w sytuacji uwzględnienia jedynie zarzutów ewentualnych, tj. 2 i 3 wnosząc żądanie ewentualne do żądania nr 1

2) nakazanie Zamawiającemu prowadzenia postępowania(ń) w przedmiocie Podzielonego Zamówienia na podstawie ustawy Pzp, w tym przekazywania ogłoszenia w przedmiocie zamówienia publicznego (jego wszczęcia) do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej,

jak i w każdej sytuacji (tj. uznania odwołania w całości lub tylko zarzutów ewentualnych), wnosząc o:

3) w sytuacji zawarcia przez Zamawiającego umowy(ów) w przedmiocie Podzielonego Zamówienia –

o unieważnienie na zasadzie art. 554 ust. 3 pkt 2 lit. b PZP każdej takiej umowy w zakresie zobowiązań niewykonanych i nałożenie kary finansowej w wysokości 10% wynagrodzenia umownego z każdej takiej umowy.

Odwołujący² wyjaśnił, że ma interes w uzyskaniu Podzielonego Zamówienia – gdyż jest wykonawcą, którego oferta obecnie winna być uznana przez Zamawiającego za najkorzystniejszą

w postępowaniu prowadzonym w trybie przetargu nieograniczonego sektorowego pn. *Usługa przyjęcia*

do zagospodarowania (przetwarzania) odpadów o kodzie 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków Kujawy, zlokalizowanym w Krakowie przy

ul. Dymarek 9” (postępowanie prowadzone pod znakiem 57/PN-13/2025). W postępowaniu tym bowiem Odwołujący² po zaskarżeniu czynności i zaniechań Zamawiającego (wyrok z 10 września 2025 r.,

sygn. KIO 3006/25) jest bowiem jedynym wykonawcą, którego oferta nie została w tym postępowaniu odrzucona. Mimo tego Zamawiający nie zawiera umowy z Odwołującym², a cały czas zawiera poza ustawą (ewentualnie z jej naruszeniem) umowę (umowy) z innymi podmiotami i to mimo faktu, iż nie dość, że już swego czasu bezprawnie nie stosował ustawy (co potwierdził uznaniem odwołania w sprawie

o sygn. akt KIO 4192/24), to jeszcze dodatkowo, następnie, w wyniku kolejnego wyroku Izba potwierdziła, iż nie ma on możliwości udzielenia zamówienia „awaryjnego” i winien on dokończyć postępowanie „podstawowe” (sygn. akt KIO 3588/25, wyrok z 14 października 2025 r.).

Zamiast tego Zamawiający – mimo określonych wyroków Izby – dalej zawiera umowę/y

z podmiotem/ami trzecim/i, do czego nie ma żadnego prawa, co powoduje dalszą, pogłębiającą się szkodę po stronie Odwołującego² (której wyrównania będzie dochodził w ramach postępowania cywilnego odszkodowawczego). Tym bardziej, że obecne działania Zamawiającego prowadzą do istotnych strat po stronie Odwołującego², gdyż cały czas czekając na zawarcie umowy w ramach ww. postępowania musi „trzymać” wolne moce przerobowe, nie mogąc gdzie indziej angażować swojego przedsiębiorstwa. Zamawiający mimo tego – zapewne celowo – nie kończy przedmiotowego postępowania i zawiera umowy poza ustawą, czy też z naruszeniem jej postanowień z wybranymi przez siebie podmiotami (co jak już zostało wskazane i tak skończy się sprawą odszkodowawczą w sądzie powszechnym). Nie zmienia to faktu, iż Odwołujący² ma w pełni interes w uzyskaniu zamówienia, a działania i zaniechania Zamawiającego prowadzą do pogłębiania się po stronie Odwołującego² szkody.

Jednakże jako kluczowe w tym zakresie Odwołujący² wskazał nedorzeczenie bezprawne zachowanie Zamawiającego, który to uznaje, że może udzielać zamówienia z naruszeniem reguł ustawowych (czy też w ogóle nie

stosując ustawy). W tym stanie rzeczy Odwołujący² ma interes prawny w uzyskaniu danego zamówienia (tym bardziej, że powinien on być uznany za wykonawcę wygrywającego postępowanie o udzielenie zamówienia), przy czym należy pamiętać, że interes dotyczy „uzyskania zamówienia”, co w niniejszej sprawie w oczywisty sposób ma miejsce.

W uzasadnieniu faktycznym odwołania (uzasadnienie przedstawione w formie w jakiej zostało zaprezentowane we wniesionym odwołaniu – przyp. Izby) Odwołujący² wskazał, że Zamawiający jest tzw. zamawiającym sektorowym w zakresie gospodarki wodnej. W związku z prowadzoną działalnością prowadzi on Oczyszczalnie Ścieków (Zakłady Oczyszczania Ścieków), o nazwach „Kujawy”, jak i „Płaszów” oraz Zakłady Uzdatniania Wody (Bielany, Dłubnia, Raba i Rudawa). W związku z wykonywaniem usług w zakresie gospodarki wodnej na terenie powyższych Zakładów Oczyszczania Ścieków i Zakładów Uzdatniania Wody powstają tzw. odpady technologiczne, tj. odpady związane z funkcjonowaniem przedsiębiorstwa Zamawiającego, które winny być zgodnie z odpowiednimi przepisami zagospodarowane (odpady o kodzie 19 08 05, 19 08 01, 19 08 02, 19 09 02).

Odwołujący² podkreślił, że Zamawiający przez szereg lat wywiązywał się z obowiązków ustawowych, w tym przeprowadzał postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego wedle reguł wskazanych w ustawie (było to jedno zamówienie na sukcesywny odbiór i zagospodarowanie odpadów technologicznych powstających na obiektach Zamawiającego, a więc obejmujące m.in. odpady o kodzie 19 08 05, powstające na obiektach Zamawiającego, a to na Oczyszczalniach Ścieków, w tym na Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Kujawy”, jak i na Zakładach Uzdatniania Wody). Postępowania takie były prowadzone w ten sposób, że zamówienie, o którym mowa wyżej (a obejmujące wszelkie odpady technologiczne powstające w jakimkolwiek obiekcie Zamawiającego) było dzielone na części, ale jako wartość zamówienia Zamawiający traktował on całą wartość odbioru i zagospodarowania odpadów technologicznych powstałych na wszystkich jego obiektach.

Odwołujący² wskazał, że w konsekwencji powyższego Zamawiający ogłaszał w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej informacje o wszczęciu postępowania/postępowań, a osobne postępowania jako części jednego zamówienia, podlegały pod przepisy ustawy PZP. Jednym z ostatnich postępowań, gdzie Zamawiający tak postąpił było ogłoszenie postępowania dotyczącego Zakładu Płaszów, gdzie jednoznacznie w ogłoszeniu tego postępowania wskazano, iż stanowi ono część udzielanego w częściach zamówienia na sukcesywny odbiór i gospodarowanie odpadami technologicznymi powstającymi w obiektach Zamawiającego o łącznej wartości 26 470 000 netto (ogłoszenie Dz.U./S S81 z 25 kwietnia 2023 r. nr 245066-2023).

Tym samym zdaniem Odwołującego², Zamawiający w sposób oczywisty wskazał, że mamy do czynienia z jednym zamówieniem – a jego przedmiotem jest „odbiór i zagospodarowanie odpadów technologicznych (a więc odpadów o kodach 19 08 05, 19 08 01, 19 08 02 i 19 09 02 – to są odpady powstające na obiektach Zamawiającego związane z technologią oczyszczania ścieków / uzdatniania wody) wytwarzanych (tj. powstających) na jego obiektach.

Odwołujący² podkreślił, że Zamawiający postępował analogicznie przez szereg lat – za jedno zamówienie uznawał on zamówienie na sukcesywny odbiór i zagospodarowanie odpadami technologicznymi powstającymi na jego obiektach, zaś Odwołujący² był stałym wykonawcą tych usług. Jednakże – gdy powoli kończyły się postępowania na poszczególne obiekty (Zamawiający bowiem dzielił to Zamówienie na części i ogłaszał osobne postępowania wedle ustawy PZP – wskazując, jak wyżej, że mamy do czynienia z jednym Zamówieniem na odbiór i zagospodarowanie wszelkich odpadów, jakie powstają na jego obiektach [tzw. odpadów technologicznych]) Zamawiający nie ogłaszał kolejnych postępowań.

Odwołujący² dowiedział się w tym zakresie, że Zamawiający narusza ustawę Pzp w odniesieniu do Zakładu Oczyszczania Ścieków Kujawy w odniesieniu do odpadu o kodzie 19 08 05. Miało to miejsce w listopadzie 2024 r. Wówczas bowiem Zamawiający ogłosił postępowanie regulaminowe (nie objęte ustawą) uznając za zamówienie jedynie wycinek tego, co powinien uznawać za jedno Zamówienie (i co wcześniej za jedno Zamówienie uznawał). Wykonawca Kompostech sp. z o. o. wniósł wówczas odwołanie (sygn. akt KIO 4192/24) wykazując, że doszło do naruszenia przez Zamawiającego ustawy Pzp wskazując, że:

- a. Zamawiający bezprawnie stara się udzielić zamówienia poza ustawą – tj. mimo tego, że mamy do czynienia z jednym Zamówieniem na „*odbiór i zagospodarowania odpadów technologicznych wytwarzanych w zakładach Zamawiającego (tj. w Zakładach Oczyszczania Ścieków Kujawy i Płaszów oraz w Zakładach Uzdatniania Wody: Bielany, Dłubnia, Raba i Rudawa), tj. odpadów o kodzie 19 08 05, 19 08 01, 19 08 02, jak i 19 09 02*” (co sam wcześniej przyznawał) – dzieli to Zamówienie na mniejsze części, uznając je za osobne zamówienia, co prowadzi do niestosowania ustawy PZP

b. ewentualnie (z najdalej posuniętej ostrożności procesowej), że nawet gdyby Zamawiający mógł dzielić to zamówienie na mniejsze (a więc w istocie nie stanowi ono jednego zamówienia) to przecież zgodnie z art. 35 ust. 1 PZP musi on odpowiednio wyciszać wartość zamówienia (jako zamówienie powtarzające się) – zgodnie bowiem z art. 29 ust. 1 PZP Zamawiający nie może, w celu uniknięcia stosowania przepisów ustawy, zaniżać wartości zamówienia lub konkursu, lub wybierać sposobu obliczania wartości zamówienia.

Odwolujący² w swojej ocenie zatem wykazał, że mamy do czynienia z jednym Zamówieniem – na odbiór i zagospodarowanie wszystkich odpadów technologicznych powstających na obiektach Zamawiającego (a więc 19 08 05, 19 08 01, 19 08 02, 19 09 02) i że dochodzi do bezprawnego działania Zamawiającego – polegające na dzieleniu Zamówienia celem obchodzenia ustawy (jej niestosowania), ewentualnie, że doszło do bezprawnego zmniejszania wartości zamówienia. Zamawiający uznał bowiem wówczas to odwołanie (sygn. KIO 4192/24) w całości za zasadne (nastąpiło to dwoma osobnymi pismami – po pierwszym uznaniu mogły być jeszcze wątpliwości co do jego treści – więc odwołujący wówczas wystosował kolejne pismo z żądaniem doprecyzowania zakresu uznania – na co Zamawiający odpowiedział, że uznaje odwołanie w całości).

Powyższe działanie oznacza w ocenie Odwołującego², że Zamawiający potwierdził, że mamy do czynienia z jednym Zamówieniem na sukcesywny odbiór i zagospodarowanie odpadów technologicznych powstających na jego obiektach. Zdaniem Odwołującego² poprzez dokonane uznanie ww. odwołania Zamawiający potwierdził też swoje bezprawne działanie celem niestosowania ustawy Pzp (a więc udzielania zamówienia podmiotom przez siebie wybranym), co już samo w sobie jest działaniem kuriozalnym, wręcz niewyobrażalnym w państwie prawa. Powyższa okoliczność pokazuje bowiem według Odwołującego² całkowicie świadomą decyzję o niestosowaniu ustawy Pzp, co ukazuje też rażące naruszenie przez niego przepisów prawa.

Następnie Zamawiający w odniesieniu do Zakładu Oczyszczania Ścieków Kujawy i odpadów o kodzie 19 08 05 (a więc jednego z odpadów technologicznych, tj. powstających w związku z działalnością Zamawiającego, jako podmiotu zapewniającego wodę w Krakowie) wszczął postępowanie zgodnie z ustawą (przetarg nieograniczony), choć miało to miejsce parę miesięcy po uznaniu ww. odwołania o sygn. akt KIO 4192/24 (w lutym 2025 r.). W postępowaniu tym udział wzięli Odwołujący i wykonawca Igoma sp. z o.o. (jak się okazuje jest to podmiot, z którym Zamawiający zawiera sobie umowy z naruszeniem ustawy, w tym poza ustawą) i zakończyło się w lipcu 2025 r. W rozstrzygnięciu Zamawiający odrzucił ofertę Odwołującego² i wybrał ofertę wykonawcy Igoma, mimo faktu, iż:

- a. jak sam wskazał w SWZ (na stronie 7), zamierza on oddawać do 80 Mg dziennie odpadów wykonawcom do odbioru i zagospodarowania, wskazując, że ta właśnie ilość (80 Mg odpadów dziennie) ma być podstawą do oceny, czy dany wykonawca jest w stanie taką ilość odebrać, jak i zagospodarować,
- b. z przepisów prawa (stosownego rozporządzenia) wynika, że do zagospodarowania powyżej 75 Mg tychże odpadów dziennie potrzebne jest pozwolenie zintegrowane
- c. wykonawca Igoma nie posiada pozwolenia zintegrowanego a jedynie zezwolenie sektorowe, a więc nie może w żadnym wypadku zagospodarować więcej niż 75 Mg dziennie.

Tym samym mimo faktu, iż złożona przez wykonawcę Igoma wprost i jednoznacznie wskazywała na to, że odpady będą zagospodarowywane w instalacji, co do której nie ma wydanego pozwolenia zintegrowanego, a jest wydane jedynie zezwolenie sektorowe, Zamawiający wybrał ofertę tego wykonawcy. W konsekwencji Odwołujący² wniósł odwołanie od takiego rozstrzygnięcia, które zostało

w całej rozciągłości uznane przez Izbę (wyrok z dnia 10 września 2025 r., sygn. akt KIO 3006/25).

W wyroku tym Izba wskazała, że nie dość, że nie było podstaw do uznania oferty Igoma sp. z o.o. za zgodną z warunkami zamówienia, to jeszcze odrzucenie oferty Odwołującego² było bezpodstawne.

Odwolujący wskazał, że tym samym Zamawiający winien zawrzeć umowę z Odwołującym², gdyż obecnie po ww. wyroku to oferta Odwołującego² winna być uznana za najkorzystniejszą, a oferta wykonawcy Igoma sp. z o.o. winna być odrzucona.

Zamawiający wniósł jednak skargę na ten wyrok (do dnia wniesienia odwołania skarga nie została rozstrzygnięta). Zamawiający zatem zdaniem Odwołującego² nie uznaje wyroku Izby, ale co dalej istotne – w ogóle nie działa celem zakończenia postępowania o udzielenie zamówienia (wstrzymał wszystkie swoje działania, tłumacząc się tym, że nie

może zawrzeć umowy, skoro sam wniósł skargę). Tak więc Zamawiający znalazł pretekst do tego, aby zlecać wywóz, jak i zagospodarowanie odpadów poza ustawą i nie wykonawcy, który wygrał postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego (ogłoszonego poza ustawą).

Jak się bowiem okazało Zamawiający zawarł w międzyczasie (przed wydaniem wyroku w sprawie KIO 3006/25) umowę z wolnej ręki (o czym poinformował później dokonując ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej o udzieleniu zamówienia z wolnej ręki) z wykonawcą Igoma na ilość 80 Mg odpadów dziennie. Zamawiający nazwał to zamówienie zamówieniem „awaryjnym” (do czasu zakończenia postępowania „podstawowego” – którego jak podkreśla Odwołujący2 sam Zamawiający nie kończy). Jako uzasadnienie dla zawarcia umowy w trybie zamówienia z wolnej ręki Zamawiający wskazał „przedłużające się postępowanie przed KIO” (które zdaniem Odwołującego2 spowodował sam Zamawiający dokonując wyboru w oczywisty sposób niezgodnego z prawem). Tym samym Zamawiający w ocenie Odwołującego2 kolejny raz zakpił z prawa – zawarł on umowę z wybranym przez siebie wykonawcą (Igoma sp. z o.o.) na odbiór odpadów wskazując, że musi to zrobić z uwagi na przedłużające się postępowanie przed Krajową Izbą Odwoławczą (które sam spowodował).

Powyższe spowodowało wniesienie przez Odwołującego2 odwołania, które zostało uznane przez Izbę w wyroku z dnia 14 października 2025 r. (sygn. KIO 3588/25). Izba mocą tegoż wyroku skróciła umowę do dnia 31 października 2025 r., wskazując w uzasadnieniu, że daje tym samym czas do tego dnia Zamawiającemu (a więc do 31 października 2025 r.) na zakończenie postępowania „konkurencyjnego”

(a więc postępowania, gdzie obecnie jedyną ważną ofertą to oferta Odwołującego2, a gdzie oferta Igoma sp. z o.o. winna zostać odrzucona zgodnie z wyrokiem KIO 3006/25). Odwołujący2 wskazał, że Izba w wyroku z dnia 14 października 2025 r. (sygn. KIO 3588/25) działając na podstawie art. 554 ust. 3 pkt 2 lit. c ustawy Pzp, Izba orzekła o skróceniu okresu obowiązywania przedmiotowej umowy do wskazanej daty, uznając, że w tym czasie Zamawiający będzie w stanie zakończyć postępowanie prowadzone w trybie konkurencyjnym.

Odwołujący2 wskazał, że gdy tylko wydany został wyrok KIO 3006/25, tego samego dnia – niezwłocznie po jego wydaniu – Zamawiający zawarł z Igoma sp. z o.o. aneks zgodnie z którym wykonawca ten będzie odbierał i zagospodarowywał jedynie 60 Mg dziennie (aneks nr 2 (AE250811/002) do umowy z dnia 18.08.2025 r., Nr NU/333/2025). Świadczy to w ocenie Odwołującego2 o istnieniu określonego porozumienia między Zamawiającym a Igoma sp. z o.o., gdyż po tym, gdy Izba w wyroku KIO 3006/25 w sprawie podstawowej uznała, że nie może wykonawca Igoma sp. z o.o. gospodarować takiej ilości odpadów – od razu Zamawiający wraz z tym podmiotem zawierają aneks, który zmniejsza ilość odpadów do ilości, którą już Igoma sp. z o.o. mogłaby ewentualnie zagospodarować dziennie (jeżeli by tylko te odpady przetwarzała, a nie także na podstawie innych umów). Co więcej w postępowaniu tym Zamawiający dostarczył jedynie umowy na „odbior” odpadów, a nie – jak było to wskazywane w odwołaniu na „odbior i/lub zagospodarowanie”. Zamówienie bowiem dotyczy tak odbioru i zagospodarowania (wykonawca nie jest w stanie zagospodarować odpadów jeżeli ich wcześniej nie odbierze – Zamawiający tutaj zdaniem Odwołującego2 najpewniej zawiera osobną umowę albo przekazuje to zadanie swojej spółce córce, aby ta zawierała umowy na transport aby „zmniejszyć” wartość Zamówienia).

Odwołujący2 zwrócił przy tym szczególną uwagę, aby w ramach niniejszego postępowania odwoławczego Izba zwróciła uwagę na to, że Zamówienie o którym mowa to zamówienie na odbiór i zagospodarowanie odpadów, stąd jego przedmiotem winny być wszystkie umowy w tym zakresie zawarte przez Zamawiającego (w tym jego decyzje o przekazaniu np. zakresu „odbioru” do spółki córki, celem dalszego obchodzenia ustawy).

Wracając do omówienia sytuacji po wydaniu wyroku KIO 3588/25 Odwołujący2 wskazał, że Zamawiający zlekceważył to rozstrzygnięcie i nie dokończył postępowania o udzielenie zamówienia konkurencyjnego w tym terminie. Mamy więc obecnie sytuację, gdy Izba skróciła umowę „awaryjną”, której uzasadnienie zawarcia sprowadzało się do toczącego się postępowania odwoławczego. Zamawiający jednak nie zawiera umowy z Odwołującym2, mimo, iż postępowanie odwoławcze przed KIO (które sam Zamawiający spowodował swoim bezprawnym zachowaniem) się zakończyło i to mimo tego, że Izba w wyroku KIO 3588/25 skróciła czas obowiązywania umowy (a nie ją unieważniła), aby dać Zamawiającemu czas na to, aby dokończył on postępowanie w trybie konkurencyjnym.

Co jednakże znacznie ważniejsze w świetle niniejszego odwołania – z okoliczności (w tym z opisanych wyżej faktów ustalonych przy okazji zachowania terminu na wniesienie odwołania) wynika, że udzielił on kolejnego zamówienia poza ustawą (czy też z naruszeniem jej warunków). Na pytania związane z podejrzeniem Odwołującego2 co do dalszego oddawania odpadów do zagospodarowania najpewniej wykonawcy Igoma

sp. z o.o. Zamawiający nie udzielił bowiem odpowiedzi, co jasno wskazuje na zawarcie dalszej umowy z tym wykonawcą, gdyby bowiem ta umowa nie była zawarta, Zamawiający nie miałby żadnego powodu, aby nie udzielić odpowiedzi.

W konsekwencji obecnie mamy sytuację jaką następuje:

- a. Izba skróciła obowiązywanie umowy zawartej z wykonawcą Igoma sp. z o.o. na dzień 31 października 2025 r. (uczyniło to w wyroku dnia 14 października 2025 r.), dając tym samym Zamawiającemu czas na dokończenie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego „konkurencyjnego” (od 14 do dnia 31 października)
- b. Zamawiający nie dokończył tego postępowania (nie wybrał oferty Odwołującego2)
- c. jak wynika z okoliczności – zawarł on jednak nową umowę najpewniej z Igoma sp. z o.o. naruszając tym samym znow ustawę

W tym miejscu – przechodząc do zarzutów – Odwołujący2 zauważył wymaga, że nawet gdyby Zamawiający chciał się bronić tym, że zawarł umowę w trybie niekonkurencyjnym (bez ogłoszenia), to jest albo negocjacji bez ogłoszenia albo zamówienia z wolnej ręki, to przecież te postępowania nie mogą być wszczęte wówczas, gdy przyczyna udzielenia zamówienia wynika z okoliczności, które leżą po stronie Zamawiającego. Tymczasem według Odwołującego2 wszystkie okoliczności są spowodowane przez Zamawiającego – na dzień dzisiejszy mamy obowiązujący wyrok KIO 3006/25, gdzie zostało wskazane, że:

- a. Zamawiający bezpodstawnie odrzucił ofertę Odwołującego2,
- b. w niedorzeczny sposób wybrał on ofertę Igoma, co spowodowało, że Izba nakazała Zamawiającemu odrzucenie tej oferty.

Tak więc Zamawiający może według Odwołującego2 w każdej chwili zawrzeć z nim umowę.

Izba zdaniem Odwołującego2 potwierdziła, że za to postępowanie odwoławcze odpowiada Zamawiający (gdyż działał w sposób bezprawny, kolejny raz faworyzując wykonawcę Igoma sp. z o.o.), a więc z całą pewnością nie ma żadnych przesłanek do uznania, że zachodzi okoliczność o której mowa w: art. 209

ust. 1 pkt 4 PZP, a więc, że: *„ze względu na pilną potrzebę udzielenia zamówienia niewynikającą z przyczyn leżących po stronie zamawiającego, której wcześniej nie można było przewidzieć, nie można zachować terminów określonych dla przetargu nieograniczonego, przetargu ograniczonego lub negocjacji z ogłoszeniem”*

Przede wszystkim bowiem postępowanie konkurencyjne już dawno winno zostać zdaniem Odwołującego2 zakończone, a umowa już dawno z Odwołującym2 podpisana przez Zamawiającego – Zamawiający tego natomiast nie robi, bo wniósł skargę do Sądu Zamówień Publicznych, co nie jest w ocenie Odwołującego2 żadnym usprawiedliwieniem. Skoro zatem przesłanką jest to, że *„nie można zachować terminów określonych dla przetargu nieograniczonego/ograniczonego/negocjacji z ogłoszeniem”* – to nie dość, że takie postępowanie zostało już przeprowadzone, to obecnie pozostaje jedynie je dokończyć zawierając umowę z Odwołującym2. Tak więc nie dość, że nie tylko nie zachodzi ww. przesłanka, to jeszcze dodatkowo Zamawiający jest w sytuacji, gdy może i powinien to postępowanie bardzo szybko zakończyć.

W tym miejscu Odwołujący2 zauważył, że niezwykle kuriozalne było przez Zamawiającego w toku postępowania KIO 3588/25 powołanie się na treść stworzonej wewnętrznie notatki (która miała uzasadniać udzielenie zamówienia z wolnej ręki wykonawcy Igoma sp. z o.o.), gdzie było wskazane (po informacji o tym, ile to odpadów powstało), że *„w związku z powyższym w przypadku braku podpisania umów z przetargu, w sierpniu konieczne będzie zawarcie umowy awaryjnej dla ZOŚ Kujawy i dla ZOŚ Płaszów, ilości i czasookresy określone zostaną we wnioskach”*To Zamawiający spowodował, że umowa z Odwołującym2 nie została zawarta (najpierw bezzasadnie wybierając ofertę wykonawcy Igoma sp. z o.o., jak i odrzucając ofertę Odwołującego2), co zostało potwierdzone wyrokiem KIO 3006/25 z dnia 10 września 2025 r.

Tym samym mamy obecnie w ocenie Odwołującego2 sytuację, gdy Zamawiający zawiera sobie umowy poza ustawą / z naruszeniem jej postanowień – zapewne tak samo jak wcześniej pisząc, tak jak zrobił to w odniesieniu do ww. umowy „awaryjnej”, że robi to do dnia „zakończenia postępowania konkurencyjnego”, a jednocześnie nie kończy postępowania konkurencyjnego. Konieczna jest więc zdaniem Odwołującego2 ingerencja KIO pokazująca Zamawiającemu, że to działanie nie może zostać w żaden sposób zaakceptowane.

Ponadto – wracając jeszcze do braku przesłanek stosowania ww. postępowania niekonkurencyjnego (gdyby

Zamawiający powołując się na ten przepis zawarł umowę) – za wszelkie okoliczności związane z istniejącą sytuacją odpowiedzialność ponosi Zamawiający. Nie dość bowiem, że wcześniej nie ogłaszał on postępowania zgodnie z ustawą PZP – to dodatkowo, po uznaniu odwołania KIO 4192/24 zrobił to dopiero po paru miesiącach (uznał on wszak odwołanie na początku grudnia 2024 r. a postępowanie ogłosił pod koniec lutego 2025 r. – co daje trzy miesiące (nie można tu też uznać jakichkolwiek tłumaczeń Zamawiającego jakoby „był tu w prawie” – należy bowiem pamiętać, że już wcześniej powinien był prowadzić postępowanie zgodnie z ustawą – co sam przyznał uznając odwołanie KIO 4192/24 – a więc już wcześniej winien był uzyskać wszystkie zgody / finansowania / przewidzieć to zamówienie w odpowiednim planie zamówień etc.). Zdaniem Odwołującego2 gdyby Zamawiający tłumaczył się, że tyle czasu potrzebował na to, aby to zamówienie uruchomić to w istocie oznaczałoby to, że czerpałby korzyści ze swojego wcześniejszego bezprawnego zachowania (odejścia od stosowania ustawy PZP). Co więcej jak najbardziej możliwe było przewidzenie, że dalsze naruszanie ustawy przez Zamawiającego (nie zawieranie stosownej umowy) spowoduje takie właśnie skutki.

W tym miejscu Odwołujący2 zauważył, że wcześniej Zamawiający zawierał umowy na sukcesywny odbiór i zagospodarowanie odpadów. Tak więc w sytuacji gdy Zamawiający miał jakieś większe zapotrzebowanie (istotna część odpadów jest bowiem spalana w tzw. spalarni), bo np. spalarnia miała awarię (co jest do przewidzenia, że raz na jakiś czas takie zdarzenie będzie miało miejsce) albo jest większa podaż odpadów, albo jest planowane wyłączenie spalarni (a więc znacznie większa ilość odpadów trafia do tzw. lagun – tj. miejsca magazynowania odpadów). Natomiast – ostatnio zaprezentowane „tłumaczenie” Zamawiającego na rozprawie KIO 3588/25 (czego jednak Izba nie brała pod uwagę), do którego jednak należy się odnieść – pokazuje chęć uzasadniania udzielania zamówień z wolnej ręki (czy też w innym trybie niekonkurencyjnym lub w ogóle poza ustawą) wskazywaniem, jakoby nastąpił jakiś niespodziewany „wypadek”, co powoduje, że już teraz „laguny” mu się zapełniają i zaraz jest niebezpieczeństwo „przelania”. Tyle, że takie działanie jest zdaniem Odwołującego2 prostą konsekwencją nie rozpisywania przetargów, tak jak wcześniej robił to Zamawiający – na sukcesywny odbiór i zagospodarowanie. Jest to w ocenie Odwołującego2 próba przedstawienia siebie jako poszkodowanego, podczas gdy Zamawiający ukrywa fakt, iż nie ma żadnych przeszkód aby ogłosił on normalne postępowanie na sukcesywny odbiór, a nie działał tak jak działa – zapełnia laguny, dochodzi do ich przepełnienia i nagle sobie „przypomina”, że to coś nieprzewidywalnego i nagle trzeba zawierać umowy z wykonawcami przez siebie wybranymi poza ustawą. Taki zachowanie według Odwołującego2 stanowi o obejściu wszystkich reguł wyrażonych w PZP, samego sensu tej ustawy.

Analogicznie, z tych samych powodów nie ma żadnych podstaw do udzielenia zamówienia w trybie zamówienia z wolnej ręki, które zgodnie z art. 214 ust. 1 pkt 5 PZP być udzielone wówczas, *gdy „ze względu na wyjątkową sytuację niewynikającą z przyczyn leżących po stronie zamawiającego, której nie mógł on przewidzieć, wymagane jest natychmiastowe wykonanie zamówienia, a nie można zachować terminów określonych dla innych trybów udzielenia zamówienia”.*

Odwołujący2 wskazał, że z pewnością nie występuje sytuacja, aby nie można było zachować terminów określonych dla innych trybów udzielenia zamówienia – postępowanie podstawowe zostało już praktycznie zakończone – brakuje jedynie zawarcia umowy z Odwołującym2. Tak samo nie ma żadnej wyjątkowej sytuacji niewynikającej z przyczyn leżących po stronie Zamawiającego, gdyż to on sam doprowadził do tej sytuacji, analogicznie nie sposób uznać braku „przewidywalności” tej sytuacji.

W konsekwencji zdaniem Odwołującego2 dalsze niezauważanie tych okoliczności i niewyciągnięcie względem Zamawiającego najdalej idących konsekwencji w tym stanie rzeczy będzie oczywistą informacją dla Zamawiających, że mogą oni lekceważyć przepisy prawa. Odwołujący2 wskazał, że Zamawiający dostał niepoprawny sygnał, gdy Izba uwzględniła odwołanie KIO 3588/25 (wyrok z dnia 14 października 2025 r.), ale nie nałożył kary finansowej na Zamawiającego. Odwołujący uważa, że gdyby to nastąpiło ten zakończyłby postępowanie konkurencyjne, natomiast Izba skoncentrowała się w sprawie KIO 3588/25 na jednym z pobocznych wątków (oczywiście już samym w sobie uzasadniającym uwzględnienie odwołania w całości). Odwołujący bowiem w odwołaniu tym opisał czemu w ogóle nie było podstaw do udzielenia zamówienia z wolnej ręki, jak i zaznaczył, że ponadto nie można w ogóle w ten sposób opisywać przesłanek zawarcia umowy z wolnej ręki (w istocie bowiem Zamawiający w uzasadnieniu zawarcia umowy z wolnej ręki przytoczył jedynie treść przepisu ustawowego – art. 214 ust. 1 pkt 5 PZP – dodając, że mamy do czynienia „z przedłużającym się postępowaniem”). Izba wydając wyrok uznała, że już ww. naruszenie uzasadnia uwzględnienie odwołania, tym samym w ogóle abstrahowała w wyroku od innych zagadnień podnoszonych w odwołaniu. Jednocześnie jednak uwzględniono odwołanie w całości (to jest w zakresie zarzutu nr 1 – w odwołaniu były bowiem wniesione dwa zarzuty – pierwszy związany z brakiem podstaw do udzielenia zamówienia z wolnej ręki, drugi – związany z brakiem podstaw do udzielenia zamówienia w trybie negocjacji bez ogłoszenia –

Zamawiający bowiem tak uzasadnił zawarcie umowy, że nie było jasnym na jakiej podstawie zawarł on tą umowę – tzn. w uzasadnieniu były zwroty uzasadniające zarówno tryb z wolnej ręki, jak i tryb negocjacji bez ogłoszenia. Dopiero w odpowiedzi na odwołanie sprecyzował, że było to zamówienie z wolnej ręki – co spowodowało, że Odwołujący2 cofnął zarzuty nr 2 (związane z brakiem podstaw do zawarcia umowy w trybie negocjacji bez ogłoszenia).

Tym samym też, z uwagi na brak gravamen, Odwołujący nie mógł zaskarżyć tego orzeczenia do Sądu. Odwołujący2 zauważa, że takie działanie (ograniczenie się jedynie do badania kwestii formalnych) może powodować, że Zamawiający ten sposób będzie przedłużał niskim kosztem (kosztów postępowania odwoławczego) taki stan rzeczy. W takiej sytuacji wystarczy, że podmiot ten będzie – w każdej kolejnej sprawie (gdy zdecyduje się na ogłoszenie zamówienia na podstawie ustawy) – działał w ten sposób, że wybierze wykonawcę, któremu chce udzielić zamówienia, wybierając zawsze jego ofertę, a później jeszcze będzie wnosił środki zaskarżenia do Sądu, zawierając sobie w międzyczasie umowy z wybranymi przez siebie wykonawcami (tłumacząc się nie wiadomo czym) – niby na czas do zakończenia „postępowania podstawowego” (samemu go nie kończąc – jak w niniejszej sprawie) W ten sposób Zamawiający będzie zdaniem Odwołującego2 wyprowadzał olbrzymie ilości odpadów poza ustawą Dodatkowo może on – jak w niniejszej sprawie – przeciągać postępowanie podstawowe do granic przyzwoitości – przypomnienia wymaga, że postępowanie podstawowe zostało uruchomione w lutym 2025 r., skończyło się w lipcu 2025 r. wyborem oferty Igoma sp. z o.o. Odwołujący2 zauważył, że prawie pół roku nie wystarczyło zatem Zamawiającemu do zauważenia, że 80 Mg [ilość odpadów do zagospodarowania] to jednak więcej niż 75 Mg [próg wymagany do posiadania już pozwolenia zintegrowanego] – wszak nie odrzucił on oferty wykonawcy Igoma sp. z o.o. – a cały ten czas wykorzystywał na to, aby uzasadnić odrzucenie oferty Odwołującego2. Tym bardziej, że jak przyznał Zamawiający w toku postępowania KIO 3588/25 – w tym okresie zawarł on kolejną umowę (najpewniej z wykonawcą Igoma sp. z o.o.). Jak bowiem czytamy znów w kolejnej wewnętrznej notatce, którą Zamawiający przedstawił jako dowód w postępowaniu KIO 3588/25 *„w miesiącu kwietniu rozpoczęto postępowanie przetargowe obejmujące wywóz 3000 Mg osadów zdeponowanych na lagunach osadowych na terenie ZOŚ Kujawy. Zadanie zostało zrealizowane.”*

Odwołujący2 w odniesieniu do powyższej notatki wyjaśnił, że Zamawiający nie wszczął żadnego, jak próbuje się wybielić w notatce – „postępowania przetargowego” (co miałyby wskazywać na stosowanie przez niego ustawy). Zawarł on bowiem – mimo oczywistości treści odwołania KIO 4192/24 i jego uznania przez Zamawiającego – kolejną umowę z wykonawcą Igoma sp. z o.o. poza ustawą (zresztą- wykonawca Kompostech zwrócił mu wówczas na to uwagę – wskazując, że nie ma podstaw do takiego działania

i że Zamawiający w ten sposób narusza kolejny raz ustawę – po tym piśmie, gdzie Kompostech przypomniał Zamawiającemu o znaczeniu sprawy KIO 4192/24 uznał, że Zamawiający odstąpi od procedowania w sprawie tej umowy, co jednak okazało się błędnym założeniem – jak Zamawiający potwierdził na rozprawie w sprawie KIO 3588/25 (październik 2025 r.) zawarł on umowę poza ustawą z tym wykonawcą. Co więcej – w trakcie wypowiedzi Stron Zamawiający przyznał, że jeszcze w listopadzie 2024 r. zawarł on umowę z Igoma sp. z o.o. znów na zagospodarowanie tychże odpadów (znów oczywiście bez stosowania ustawy i jakiegokolwiek poinformowania publicznego o tym)

W tym miejscu Odwołujący2 wskazał, że uwagi wymaga istota postępowania podstawowego – Zamawiający rozpisuje je na maksymalną ilość odpadów do odbioru w ciągu roku. Oznacza to, że jak już dojdzie do podpisania umowy z Odwołującym2 – może mu w ogóle nic nie zlecać (bo już wszystko wywiezie i zagospodaruje wykonawca, którego sobie Zamawiający wybierze w sposób, w jaki to robi). Co więcej Zamawiający może składować odpady w tzw. lagunach, a więc nawet może dojść do tego, że jak teraz sobie te laguny wyczyści, przez kolejny rok (jak już zawrze umowę w ramach postępowania konkurencyjnego) albo nic nie będzie zlecał albo będzie zlecał minimalne ilości, po czym umowa się zakończy, a ten ponownie wykona procedurę, który tu stosuje (wybór oferty wykonawcy, którego oferty nie mógł wybrać, następnie wniesienie skargi do sądu, w tym niedokonywanie żadnych czynności w postępowaniu i w międzyczasie wywiezienie wszystkich odpadów przez wybranego przez siebie wykonawcę).

Odwołujący2 uważa, że należy pamiętać w kontekście badania obecnej umowy/ów, że zamówienie podstawowe miało dotyczyć 80 Mg odpadów dziennie. Odwołujący2 podejrzewa, że Zamawiający zapewne zawarł umowę na mniejszą ilość, aby nie można było zarzucić (jak wcześniej), że wykonawca Igoma sp. z o.o. nie jest w stanie takiej ilości zagospodarować. Zresztą Zamawiający już to zrobił, o czym mowa wyżej (kwestia aneksu nr 2 do umowy z dnia 18.08.2025 r., Nr NU/333/2025). W konsekwencji według Odwołującego2, nie sposób zaakceptować tego postępowania Zamawiającego, które stanowi w jego ocenie kpinę z prawa zamówień publicznych

W tym miejscu na marginesie Odwołujący2 zauważył, że fakt, iż Zamawiający nie zgadza się z tym wyrokiem

KIO 3006/25 nie uprawnia go do nie działania zgodnie z ustawą i nie prowadzenia postępowania konkurencyjnego, tym bardziej, że zgodnie z art. 577 PZP „*W przypadku wniesienia odwołania zamawiający nie może zawrzeć umowy do czasu ogłoszenia przez Izbę wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie odwoławcze*”. Z tego przepisu wynika zatem, że wszystkie inne działania winny być podejmowane przez Zamawiającego, w tym powinien on działać szybko, a w sytuacji, gdy nie ma już odwołania – Zamawiający winien odpowiednią umowę zawrzeć z wykonawcą.

W tym stanie rzeczy – aby uzupełnić informacje o działaniach Zamawiającego – należy jeszcze dodać, że w międzyczasie Zamawiający ogłosił jeszcze postępowanie najpierw ustawowe dotyczące Zakładu Oczyszczania Ścieków Płaszów i do odpadów o kodzie 19 08 05 (na kwotę 1,5 mln zł netto, 1.845.00 zł brutto), które następnie unieważnił. Po dokonaniu unieważnienia tegoż postępowania (z uwagi na to, że oferty były wyższe niż ma na to zarezerwowane środki) Zamawiający wszczął pozaustawowe

i zaprosił wykonawcę Kompostech sp. z o.o. do negocjacji w trybie „regulaminowym” (poza ustawą),

co miało to miejsce pod koniec sierpnia 2025 r. (dokładniej 29 sierpnia 2025 r.). Odwołujący2 w odpowiedzi na to „zaproszenie” odpisał, że nie zamierza brać udziału w postępowaniach prowadzonych poza ustawą, jak i zaskarżył zaniechanie stosowania ustawy przez Zamawiającego (Zamawiający znów bowiem, mimo uznania odwołania KIO 4192/24, a więc potwierdzenia, że mamy do czynienia z jednym Zamówieniem, jak i abstrahując od tego, że to samo postępowanie prowadził na podstawie ustawy, postanowił znów nie stosować ustawy PZP).

Zamawiający postępowanie to unieważnił wskazując, że nikt nie dał oferty mieszczącej się w wycenie, i od razu rozpoczął kolejne, znów poza ustawą. Ponownie Odwołujący2 złożył odwołanie (takie samo jak wcześniejsze). Ani jedno, ani drugie odwołanie nie zostało merytorycznie rozstrzygnięte przez Izbę bo Zamawiający poinformował Izbę (uciekając od rozstrzygnięcia merytorycznego), że oba

postępowania unieważnił. Jednocześnie wysłał on do KIO pismo, że nie uznaje on tych odwołań za zasadne (sprawy o sygn. KIO 3728/25 i KIO 3730/25 połączone do wspólnego rozpoznania) tyle,

że w międzyczasie wszczął on już postępowanie na podstawie ustawy PZP (które wygrało konsorcjum

w skład którego wchodzi Odwołujący) – przy czym to postępowanie tak samo jak dwa wcześniejsze, których nie prowadził wedle ustawy – było przewidziane dokładnie znów na tą samą kwotę (a więc kwotę, która według Zamawiającego nie powoduje obowiązku stosowania ustawy PZP – Zamawiający bowiem jako całość zamówienia wylicza sobie jedynie tą daną usługę, którą w danym momencie zamawia i dlatego uznaje, że nie musi stosować ustawy – co zdaniem Odwołującego2 w oczywisty sposób jest sprzeczne z przepisami ujętymi w zarzutach niniejszego odwołania i co sam Zamawiający potwierdził, że jest bezprawne uznając odwołanie KIO 4192/24).

Tym samym mimo tego, że znów Zamawiający podał, że wartość tej danej umowy jest niższa niż progi sektorowe (2 054 235 PLN) – miała wg niego wynosić 1.975.000 PLN – to jednak następnie po dwóch ww. odwołaniach Odwołującego ogłosił on postępowanie wedle ustawy. Odwołujący wówczas wziął w nim udział (kierował on już względem Zamawiającego szereg odwołań i nie miał już czasu na rozpoznanie, czy w kolejnym postępowaniu Zamawiający poprawnie działa).

Pismo to i dowody znajdujące się w sprawach o sygn. KIO 3728/25 i KIO 3730/25 pokazują jednak, że w istocie Zamawiający uznał także i te odwołania za zasadne – unieważnił on bowiem postępowania pozaustawowe i tak samo (tj. też na kwotę 1.975.000 PLN, na które dwa pierwsze były ogłoszone) wszczął on kolejne postępowanie (trzecie) tyle, że już teraz na podstawie ustawy. Tylko, że znowu Izba poszła po najprostszej linii – uznała bowiem, że postępowania odwoławcze należy umorzyć z uwagi na to,

że postępowania o udzielenie zamówienia zostały przez Zamawiającego unieważnione (nie zauważając, że problem jest głębszy – związany z naruszaniem ustawy przez Zamawiającego, na co wykonawca Kompostech sp. z o.o. zwracał uwagę pismem złożonym w ww. sprawach z dnia 16 października 2025 r.).

Odwołujący2 wskazał, że w tej sytuacji oczywistym jest, że w żadnej mierze nie mamy do czynienia ze spełnieniem się jakiegokolwiek przesłanki stosowania trybów niekonkurencyjnych – mamy bowiem do czynienia z systemowym działaniem Zamawiającego sprowadzającego się do niestosowania ustawy

(a więc wybierania sobie wykonawcy, z którym zawrze umowę). Odwołujący2 przypomniał, że Prawo zamówień publicznych zostało ustanowione, aby Zamawiający nie mieli możliwości zawierania sobie umów z kim chcą (dysponując oni wszak funduszami publicznymi, tj. pochodzącymi od społeczeństwa),

a więc kluczowe – w kontekście możliwych kwestii korupcyjnych, nepotyzmu etc. – jest to,

aby postępowania były prowadzone w otwartej procedurze. Jak widać z okoliczności Zamawiający bezprawnie uznaje, że nie jest związany jakimiś przepisami i zawiera umowy z rażącym naruszeniem prawa.

W tym miejscu Odwołujący2 postawił pytanie jak wyglądałaby sytuacja, gdyby Zamawiający nie miał w tym

zakresie po drugiej stronie Odwołującego², który liczy na to, że podmioty, które działają na rynku będą przestrzegały ustawy – można domniemać, że gdyby Zamawiający działał na rynku, gdzie nie byłoby Odwołującego² (lub jemu podobnych podmiotów, które poświęcają czas i koszty na wnoszenie kolejnych odwołań) byłby on całkowicie bezkarny

Odwołujący² w tym miejscu wskazał, że będzie interweniował w każdej sytuacji, gdy dojdzie do naruszenia ustawy, wskazuje, że jednak takie zachowanie Zamawiającego wymaga odpowiedniego działania organów kontrolnych, w tym Krajowej Izby Odwoławczej. Nie można bowiem akceptować sytuacji, gdy Zamawiający ośmiesza system prawny udzielając sobie zamówień poza ustawą (co robi nagminnie np. gdy podmiot ten nagle udziela sobie zamówienia w kwietniu 2025 r. jakiemuś wykonawcy całkowicie poza ustawą).

Odwołujący² wskazał, że przez jednego z wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia wniesione zostały 4 odwołania związane z naruszaniem przez Zamawiającego prawa – przez udzielanie dalszych postępowań poza ustawą (jak już bowiem było to wyżej wskazane – wcześniej Zamawiający poprawnie uznawał, że mamy do czynienia z jednym Zamówieniem). Później jednak przestał on udzielać zamówień zgodnie z ustawą „dzieląc” sobie postępowania na mniejsze i każde z nich traktując jako osobne zamówienie (aby nie stosować ustawy). Tym samym widząc ten sposób działania Zamawiającego, Odwołujący² – nie wiedząc jak wygląda sytuacja w zakresie tych innych postępowań (Zamawiający w tym zakresie nie upublicznia żadnych danych – nie ogłasza postępowań itp.) zapytał Zamawiającego, czy ten ma, czy nie ma, zawartych umów. Zamawiający zasłonił się tutaj tym, iż niby nie może udzielić tych informacji z uwagi na tajemnicę przedsiębiorstwa, co oznacza, iż potwierdził on zawarcie tych umów (gdyby bowiem nie miał takich umów zawartych – to odpowiedziałby to wprost w wyniku skierowania żądania o udostępnienie informacji). Odwołania te (sprawy o sygn. akt KIO 5305/25, 5306/25, 5309/25 oraz 5310/25 wraz z innymi już zakończonymi sprawami pokazuje to na naruszanie ustawy przez Zamawiającego).

Odwołujący² zauważył, że Zamawiający nie ogłasza postępowań (nawet poza ustawą, choć są tu nieliczne wyjątki gdy ogłasza poza ustawą – jak chociażby to postępowanie gdzie Odwołujący wniósł w listopadzie 2024 r. odwołanie i gdzie Zamawiający – w ocenie Odwołującego² – potwierdził swoje bezprawne działanie polegające na obchodzeniu stosowania ustawy), jak i nie udziela wnioskodawcom informacji o zawartych umowach, a tym samym wykonawcy nie mają możliwości wnoszenia odwołań na toczące się postępowania.

W każdym natomiast przypadku, gdy Zamawiający ogłasza zamówienie poza ustawowe – okazuje się, że albo je unieważnia i następnie ogłasza ustawowe, przy czym czasami uznaje odwołanie (a więc potwierdza swoje bezprawne zachowanie – vide KIO 4192/24), a czasami pisze, że go nie uznaje (a czyni mówią co innego – vide KIO 3728 i 3730/25). Odwołujący jednakże przypuszcza, że ogłoszone w ten sposób postępowania to jedynie czubek góry lodowej – mamy wszak do czynienia z 6 miejscami, gdzie powstają różne odpady u Zamawiającego (tak jak zresztą ogłaszał on to wcześniej – wskazywał wówczas prawidłowo, że mamy do czynienia z jednym zamówieniem na odbiór, jak i na zagospodarowanie odpadów technologicznych [a więc wszystkich ww. czterech rodzajów odpadów] wytwarzanych na jego obiektach (dwóch Zakładach Oczyszczania Ścieków i czterech Zakładach Uzdatniania Wody).

Odnosząc się do kolejnych zarzutów postawionych ewentualnie (na wypadek, gdyby Zamawiający tu w ogóle nie stosował trybów niekonkurencyjnych – a to negocjacji bez ogłoszenia [zarzut nr 1], czy zamówienia z wolnej ręki [zarzut nr 2] Odwołujący² zauważył, że działanie Zamawiającego jest działaniem całkowicie bezprawnym, które nie może być uznawane za prawidłowe – godzi ono w podstawowy sens ustawy PZP, powoduje że Zamawiający (mimo jedności postępowania – co sam przyznał uznając odwołanie KIO 4192/24) dzieli na mniejsze umowy – takie, które są w jego odczuciu warte mniej niż 2 mln PLN (aby nie przekroczył on progu sektorowego) – vide np. postępowania dot. Zakładu Płaszów i odpadów o kodzie 19 08 05 (KIO 3728/25 i 3730/25, gdzie Zamawiający wycenił usługę na 1.975.000 PLN) i uznaje, że nie należy do nich stosować ustawy. Winno to zdaniem Odwołującego² uzasadniać kontrolę tegoż Zamawiającego przez Prezesa UZP.

W ten sposób zatem Zamawiający robi zdaniem Odwołującego² to co jest zakazane ustawą – wybierając sobie wykonawców, z którymi chce zawrzeć umowy bez żadnej kontroli przewidzianej w ramach postępowania odwoławczego i bez jakiegokolwiek jawności. Co więcej – z tego co wynika z okoliczności – vide chociażby KIO 3588/25 – okazuje się, że zawiera on umowy najpewniej z jednym wykonawcą (Igoma sp. z o.o.). Dodatkowo bowiem w tym postępowaniu przed Izbą Zamawiający przyznał, że udzielił zamówienia w tym zakresie wobec tego samego wykonawcy wcześniej – znów bez stosowania ustawy.

Jasno pokazuje to zdaniem Odwołującego2, że w ten sposób Zamawiający stosuje sobie swoje własne zasady – lekceważąc przepisy prawa, w tym i wyroki Krajowej Izby Odwoławczej (np. wyrok KIO 3588/25 z dnia 14 października 2025 r. w którym Izba dała Zamawiającemu czas do 31 października 2025 r. na to aby dokończyć postępowanie konkurencyjne.

Tym samym przechodząc do argumentacji dotyczącej jedności Zamówienia (zarzut nr 4 i 5) jak i o tym, że nie można naruszać art. 29 ust. 1 PZP Odwołujący ponownie wskazał, że sam Zamawiający przyznał (w sprawie KIO 4192/24), na czym polega „Zamówienie” w niniejszej sprawie (jak i wcześniej w sposób prawidłowy to wskazywał). Już to w zupełności wystarcza zdaniem Odwołującego2 do uwzględnienia odwołania w tym zakresie.

Odwołujący2 przypomniał o regule wynikającej z art. 29 ust. 2 PZP, zgodnie z którą Zamawiający nie może dzielić zamówienia na odrębne zamówienia, jeżeli prowadzi to do niestosowania przepisów ustawy. Jak wskazuje się chociażby z uchwały z dnia 27 sierpnia 2019 r., KIO/KD 53/19 celem ustalenia tego, czy mamy do czynienia z jednym zamówieniem „*należy posługiwać się takimi kryteriami jak podobieństwo przedmiotowe, funkcjonalne, tożsamość czasowa i możliwość wykonania zamówienia przez jednego wykonawcę. W przypadku udzielania zamówień, których wartość i zakres są możliwe do ustalenia na cały okres realizacji, a dodatkowo mogą być udzielone w ramach jednego zamówienia podzielonego na części, oszacowania wartości zamówienia dokonuje się z uwzględnieniem wartości każdej z części*”.

Oznacza to, że bezsprzecznie mamy do czynienia z jednym zamówieniem (na odbiór i zagospodarowanie odpadów technologicznych powstających na obiektach Zamawiającego, a więc 2 oczyszczalniach ścieków i 4 zakładach uzdatniania wody) na co wskazuje analogiczny zakres przedmiotowy (odbiór i zagospodarowanie poszczególnych odpadów powstających czy to w Oczyszczalniach, czy w Zakładach Uzdatniania Wody, przy czym są to odpady technologiczne – a więc takie, które są związane ze stosowaną technologią i ich usunięcie jest konieczne aby przedsiębiorstwo Zamawiającego mogło sprawnie działać – co pokazuje na związek funkcjonalny pomiędzy nimi. Ponadto zamówienie w takim kształcie stanowi funkcjonalną całość – obejmując wszelkie odpady technologiczne – jak i związek ten funkcjonuje także na etapie zagospodarowania – różne odpady mogą być zagospodarowane przy zastosowaniu tej samej technologii.

Ponadto mamy do czynienia z tożsamością czasową (odpady są produkowane co do zasady „na bieżąco” – sukcesywnie – w związku z funkcjonowaniem Oczyszczalni i Zakładów Uzdatniania Wody), a zamówienie może być wykonane przez jednego wykonawcę (nie ma żadnego zakazu odnośnie możliwości wykonania tego zakresu przez jednego wykonawcę).

W szczególności nie jest tak, że potrzeba odbioru i zagospodarowania określonych odpadów (czy w różnych miejscach) ujawnia się dopiero po udzieleniu innego zamówienia – przeciwnie – mamy do czynienia z tym, że są to odpady powstające „na bieżąco” w związku z funkcjonowaniem Zamawiającego (jako przedsiębiorstwa wodnokanalizacyjnego).

Innymi słowy twierdzenie, że nie mamy do czynienia z jednym zamówieniem a szeregiem odrębnych zamówień byłoby tak samo „uzasadnione” jak twierdzenie (w odniesieniu do lepiej wszystkim znanym zamówieniom na odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych), że osobne zamówienia stanowią odbiór i zagospodarowanie odpadów wedle zasady „tyle zamówień ile dzielnic” w mieście, czy też wedle zasady „tyle zamówień ile różnych odpadów” (np. osobne zamówienie na papier i osobne na plastik itp.). Zdaniem Odwołującego1 oczywiście nie ma do tego żadnego uzasadnienia.

Analogicznie można też w tym zakresie powołać się na uchwałę Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 1 lipca 2021 r., sygn. KIO/KD 9/21 *Zamówienia tożsame przedmiotowo nie muszą dotyczyć tego samego, ale również podobnego zagadnienia, w tych samych lub zbliżonych warunkach, dla podobnej grupy osób oraz spełniają tę samą funkcję i mają podobne lub identyczne przeznaczenie*”. Otóż odbiór, a następnie zagospodarowanie odpadów technologicznych powstających na obiektach Zamawiającego jest konieczne do prawidłowego działania przedsiębiorstwa Zamawiającego i spełniania jego funkcji, jak i jest wymagane dla celów ochrony środowiska, stanowiąc jednocześnie funkcjonalną całość.

Podobne przykłady można mnożyć. Wydaje się jednak, że bardzo dobrze temat ten został ujęty w uchwale Krajowej Izby Odwoławczej z 3 stycznia 2024 r., KIO/KD 22/23, gdzie Izba wskazała, że:

„Jak wynika zarówno z ugruntowanego orzecznictwa Krajowej Izby Odwoławczej, jak i opinii wydawanych przez Prezesa Urzędu w celu poczynienia prawidłowych ustaleń należy wziąć pod uwagę tzw. koncepcję trzech tożsamości:

1) tożsamości przedmiotowej i funkcjonalnej zamówienia – kryterium to powinno prowadzić do wyodrębnienia nie tylko zbliżonych przedmiotowo zamówień, ale także zamówień, które mimo braku przedmiotowego podobieństwa tworzą funkcjonalną całość;

2) tożsamości czasowej zamówienia – kryterium to powinno prowadzić do ustalenia, czy możliwe jest udzielenie zamówienia w tym samym czasie, ewentualnie czy istnieje możliwość realizacji zamówienia w tym samym czasie;

3) tożsamości wykonawcy zamówienia – kryterium to powinno prowadzić do ustalenia, czy istnieje możliwość wykonania zamówienia przez jednego wykonawcę”.

Odnosząc się więc do powyższego – jak zauważa Izba w jednym z najnowszych orzeczeń w tym temacie – powinna nas przede wszystkim interesować tożsamość przedmiotowa (rozumiana jako „zbliżone przedmiotowo zamówienia”), co w niniejszej sprawie w oczywisty sposób ma miejsce – wszak chodzi o odbiór i zagospodarowanie odpadów technologicznych powstających na obiektach Zamawiającego). Nawet jednak gdyby tożsamość przedmiotowa nie została spełniona wówczas wystarczające jest istnienie tożsamości funkcjonalnej (co znów jest spełnione – chodzi o odbiór i zagospodarowanie odpadów technologicznych powstających na obiektach Zamawiającego – a tym samy tworzy to całość w ujęciu funkcjonalnym, pozwalając Zamawiającemu prowadzić przedsiębiorstwo wodno-kanalizac.). Ponadto zamówienie może być realizowane w tym samym czasie, a i istnieje możliwość wykonania go przez jednego wykonawcę (nie ma w tym zakresie żadnego zakazu) – zresztą duża część wykonawców na rynku zapewnia kompleksowe wykonanie usługi.

Podkreślenia też wymaga, że nawet nie tożsame, a identyczne są przy tym zamówienia na te same odpady (np. 19 08 05), ale odbierane w różnych miejscach (np. w Oczyszczalni Płaszów i Oczyszczalni Kujawy).

Co więcej – zauważenia wymaga (przedmiot zarzutów 6 i 7)), że nawet gdyby nie można było uznać tego za jedno zamówienie (co w oczywisty sposób byłoby błędne – a to mając na uwadze ww. okoliczności, co jest też potwierdzone wcześniejszą praktyką Zamawiającego, jak i uznaniem przez niego odwołania KIO 4192/24, jak i faktycznym uznaniem odwołań KIO 3728/25 i 3730/25) to przecież mamy także i art. 29 ust. 1 PZP zgodnie z którym „Zamawiający nie może, w celu uniknięcia stosowania przepisów ustawy, zaniżać wartości zamówienia lub konkursu, lub wybierać sposobu obliczania wartości zamówienia”.

Przepis ten wskazuje, że jeżeli chociażby jeden sposób liczenia wartości zamówienia pokazuje, że mamy do czynienia z kwotą przekraczającą 2 mln PLN (tj. dokładniej 2.054.235 PLN, tj. progiem sektorowym) to należy przyjąć stosowanie ustawy. W przypadku zamówień powtarzających się przy wyliczaniu wartości takiego zamówienia należy przyjmować okres 12 miesięcy – zgodnie z art. 35 ustawy PZP (1. *Podstawą ustalenia wartości zamówienia na usługi lub dostawy powtarzające się lub podlegające wznowieniu w określonym czasie jest: 1) rzeczywista łączna wartość kolejnych zamówień tego samego rodzaju, udzielonych w ciągu poprzednich 12 miesięcy lub w poprzednim roku budżetowym lub roku obrotowym, z uwzględnieniem zmian ilości lub wartości zamawianych usług lub dostaw, które mogły wystąpić w ciągu 12 miesięcy następujących od udzielenia pierwszego zamówienia, albo 2) łączna wartość zamówień, których zamawiający zamierza udzielić w terminie 12 miesięcy następujących po pierwszej usłudze lub dostawie*).

Z całą zatem pewnością w ocenie Odwołującego² nawet gdyby potraktować niniejsze Podzielone Zamówienie jako jedno (a więc gdyby zarzut podstawowy zostałby oddalony) to wówczas przecież i tak należy zsumować wszystkie wartości umów dotyczących danego rodzaju odpadu i miejsc jego wytwarzania tak w odniesieniu do odbioru, jak i w odniesieniu do jego zagospodarowania w danym okresie (12 miesięcy) czasu.

W dniu 5 stycznia 2026 r. Zamawiający złożył do akt sprawy odpowiedź na odwołanie, w której przedstawił argumentację dla wniosku o odrzucenie odwołania względnie o oddalenie odwołania w całości.

W pismach z dnia 8 stycznia 2026 r. oraz 3 lutego 2026 r. Odwołujący¹ złożył pismo procesowe z dalszą argumentacją oraz z wnioskami dowodowymi.

W piśmie z dnia 2 lutego 2026 r. Zamawiający złożył pismo procesowe z rozwinięciem argumentacji oraz dalszymi dowodami na poparcie stanowiska wnoszącego o oddalenie odwołania.

Na podstawie dokumentacji przedmiotowego postępowania, złożonych dowodów oraz biorąc pod uwagę stanowiska stron i uczestnika postępowania odwoławczego, Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba uznała, że Odwołujący posiadał interes w uzyskaniu zamówienia oraz mógł ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy, czym wypełnił materialnoprawne przesłanki dopuszczalności odwołań, o których mowa w art. 505 ust. 1 Pzp.

Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem któregośkolwiek z odwołań na podstawie art. 528 Pzp i skierowała odwołania na rozprawę.

Tym samym Izba oddaliła wnioski Zamawiającego o odrzucenie wszystkich odwołań na podstawie art. 528 pkt 1 ustawy Pzp, zgodnie z którym Izba odrzuca odwołanie, jeżeli stwierdzi, że w sprawie nie mają zastosowania przepisy ustawy. Zamawiający uzasadniając ww. wniosek wskazał, że wniesione odwołania:

- a) nie identyfikują postępowania, którego dotyczy,
- b) nie wskazują konkretnej czynności ani zaniechania wymaganych przepisami,
- c) są niedopuszczalne z mocy ustawy – Zamawiający jako zamawiający sektorowy nie ma i nie miał obowiązku stosowania ustawy PZP w okolicznościach wskazanych przez Odwołującego,
- d) nie wykazują interesu prawnego w uzyskaniu zamówienia i związku ewentualnej szkody z naruszeniem przepisów ustawy,
- e) dotyczy zdarzeń historycznych i nieistniejących już postępowań, jak też postępowań przyszłych, co do których środki ochrony prawnej nie przysługują.

W odniesieniu do przywołanej zasady przejrzystości Izba rozpoznając wniosek miała w pierwszej kolejności na uwadze treść Komunikatu Wyjaśniającego Komisji dotyczącego prawa wspólnotowego obowiązującego w dziedzinie udzielania zamówień, które nie są lub są jedynie częściowo objęte dyrektywami w sprawie zamówień publicznych (2006/C 179/02) (Dz.U.UE C z dnia 1 sierpnia 2006 r.) (dalej „Komunikat”) oraz przywołane w tym Komunikacie orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej „TSUE”). Zgodnie z treścią ww. Komunikatu podmioty zamawiające pochodzące z państw członkowskich są zobowiązane do przestrzegania postanowień i zasad zawartych w traktacie WE w każdym przypadku gdy zawierają umowy w ramach zamówień publicznych objęte zakresem tego traktatu. Zgodnie z orzecznictwem TSUE chociaż niektóre zamówienia są wyłączone z zakresu dyrektyw wspólnotowych w sprawie zamówień publicznych, instytucje zamawiające, które zawierają takie umowy są niemniej jednak zobowiązane do przestrzegania podstawowych postanowień zawartych w traktacie WE (tak postanowienie z dnia 3 grudnia 2001 r. C-59/00 Bent Moustén Vestergaard [2001] Zb. Orz. str. I-9505, pkt 20). Zasady równego traktowania i niedyskryminacji pociągają za sobą obowiązek przejrzystości, który polega na zagwarantowaniu wszystkim potencjalnym oferentom odpowiedniego poziomu upublicznienia informacji umożliwiającego rynkowi otwarcie na konkurencję (wyrok TSUE z 13 października 2005 r. C-458/03 Parking Brixen, pkt 49). TSUE stwierdził w wyroku z dnia 7 grudnia 2000 r. w sprawie C-324/98 Telaustria i Telefonadress, że obowiązek przejrzystości polega na zagwarantowaniu wszystkim potencjalnym oferentom odpowiedniego poziomu upublicznienia informacji umożliwiającego rynkowi otwarcie na konkurencję oraz kontrolę bezstronności procedur przetargowych. Zgodnie z Komunikatem *decyzja o wyborze najwłaściwszych środków upublicznienia informacji o zamówieniach należy do podmiotów zamawiających. W trakcie dokonywania wyboru powinny one kierować się oceną znaczenia zamówienia w kategoriach rynku wewnętrznego, w szczególności w świetle jego przedmiotu, wartości i zwyczajowych praktyk przyjętych w danym sektorze*. Jednocześnie w Komunikacie podkreślono znaczenie możliwości dokonania kontroli bezstronności procedur przetargowych oraz wskazano, że brak odpowiedniego mechanizmu kontroli uniemożliwia skuteczne zagwarantowanie zgodności z podstawowymi normami sprawiedliwości i przejrzystości. W odniesieniu do zamówień opiewających na kwoty nieprzekraczające wartości progowych, od których zastosowanie mają dyrektywy w sprawie zamówień publicznych, należy zaznaczyć, że zgodnie z orzecznictwem TSUE (wyrok z 25 lipca 2002 r. C-50/00 Unión de Pequeños Agricultores) *osoby fizyczne mają prawo do skutecznej ochrony sądowej praw, które są zagwarantowane we wspólnotowym porządku prawnym. Prawo do takiej ochrony stanowi jedną z ogólnych zasad prawnych wypływających z tradycji konstytucyjnych wspólnych dla państw członkowskich. W przypadku braku właściwych przepisów prawa wspólnotowego, państwa członkowskie odpowiadają za ustanowienie niezbędnych zasad i procedur gwarantujących skuteczną ochronę sądową*. Komunikat za orzecznictwem TSUE wskazuje nadto, że dostępne środki odwoławcze nie mogą uniemożliwiać w praktyce lub nadmiernie utrudniać otrzymania ochrony sądowej (zasada skuteczności)

W oparciu o powyższe wyjaśnienia należało ocenić czy zaistniały stan faktyczny przedmiotowej sprawy w świetle ustanowionych w ustawie Pzp regulacji w zakresie środków ochrony prawnej uzasadniał uwzględnienie złożonego wniosku o odrzucenie odwołania.

Odnosząc się do powyższego wniosku wskazać należy w pierwszej kolejności, że składając i uzasadniając powyższy wniosek Zamawiający całkowicie pomija okoliczności, które spowodowały brak identyfikacji postępowań i konkretyzacji czynności i zaniechań w ramach tychże postępowań w treści wnoszonych odwołań. Zamawiający wskazując, iż we wniesionych odwołaniach nie wskazano numeru postępowania, nie podano ogłoszenia, nie przedstawiono daty rzekomej czynności, nie wykazano istnienia w ogóle jakiegokolwiek aktualnego postępowania czy też procesu zakupowego nie odnosi się w najmniejszym stopniu do przyczyn, które spowodowały brak wskazywanych informacji. Tymczasem źródłem i powodem tychże nie jest (a przynajmniej nie zostało to wskazane i wykazane) zaniechanie czy też brak należytej staranności występujący po stronie Odwołującego. Przeciwnie – jak wynika z treści wniesionych odwołań sposób sformułowania ich treści jest efektem przyczyn leżących po stronie Zamawiającego tj. przyjętych przez tegoż Zamawiającego regulacji oraz praktyki ich stosowania, w szczególności decyzji w zakresie środków upubliczniania informacji o zamówieniach czy też prowadzonych postępowaniach.

Zgodnie z treścią *Regulaminu udzielania zamówień w Wodociągach Miasta Krakowa Spółka Akcyjna* stanowiącym Załącznik nr 1 do Polityki Zakupowej WMK S.A. (Zarządzenie nr 4/21) (dalej „Regulamin”) *ogłoszenia o zamówieniu, jeśli dany tryb wymaga takiego ogłoszenia oraz ogłoszenia o konkursie zamieszcza się na tablicy ogłoszeń i na stronie internetowej Spółki www.wodociagi.krakow.pl lub na platformie zakupowej WMK S.A. moduł przetargi. Ponadto na stronie internetowej zamieszcza się ogłoszenia o udzieleniu zamówienia, zamiarze zawarcia umowy, o postępowaniu prowadzonym w trybie licytacji elektronicznej oraz o ustanowieniu dynamicznego systemu zakupów. Na stronie internetowej mogą być publikowane także inne ogłoszenia. Każde ogłoszenie można również zamieścić w prasie lokalnej lub ogólnokrajowej (§ 6 ust. 4 Regulaminu).* Jak wynika z informacji przedstawionych przez Zamawiającego znaczna część prowadzonych postępowań w zakresie przedmiotowym objętym treścią odwołań prowadzona była przez Zamawiającego bez zamieszczenia informacji o tych postępowaniach w którymkolwiek ze sposobów wskazanych w Regulaminie.

Zamawiający odmówił również Odwołującemu udzielenia informacji w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz. U. 2022, poz. 902) w zakresie umów, których przedmiotem jest odbiór i/lub wywóz i/lub zagospodarowanie odpadów technologicznych o poszczególnych kodach. Uzasadniając odmowę dostępu do informacji publicznej Zamawiający wskazał, że Odwołujący złożył już kilkanaście wniosków o udostępnienie informacji, w różnych trybach, w tym o udostępnienie informacji publicznej, wszystkie wnioski dotyczyły udostępnienia kopii umów o zagospodarowanie odpadów technologicznych wytworzonych w procesie oczyszczania ścieków i uzdatniania wody. Zamawiający w decyzjach odmownych zawarł informacje, iż *że umowy oraz wszelka dokumentacja dotycząca zagospodarowania odpadów technologicznych o kodzie 19 08 01 zostały objęte tajemnicą przedsiębiorstwa, jak również że Zamawiający podjął negocjacje z podmiotami działającymi na rynku odbierania i gospodarowania odpadami. Pozyskane w wyniku negocjacji informacje dotyczące niższej ceny usługi wywozu i ilości wywiezionych odpadów posiadają znaczną wartość gospodarczą dla WMK S.A., wobec czego podjęto decyzję o objęciu tajemnicą przedsiębiorstwa wyników tych negocjacji oraz zawartych umów.* Zamawiający poinformował, że na przedmiotowej dokumentacji oraz umowach dot. zagospodarowania odpadów została umieszczona klauzula „Tajemnica przedsiębiorstwa WMK S.A.” wraz z datą i podpisem pracownika dokonującego nadania klauzuli. Dokumentacja jest przechowywana w szafie zamkniętej kodowanym zamkiem, w pomieszczeniu do którego wejść mogą tylko pracownicy z identyfikatorem. Dostęp do przedmiotowej dokumentacji mają wyłącznie pracownicy odpowiedzialni za zawarcie, nadzór nad wykonaniem i rozliczenie umów.

Informacje żądane przez Wnioskodawcę [Odwołującego – przyp. Izby] mają charakter strategiczny oraz posiadają wartość gospodarczą dla WMK S.A. Ujawnienie wnioskowanych informacji osłabiłoby pozycję negocjacyjną WMK S.A. w stosunku do przedsiębiorców działających na rynku wywozu odpadów, ich ewentualne zmony cenowe i tym podobne elementy nieuczciwej działalności gospodarczej. Ponadto Wnioskodawca mógłby wykorzystać nabytą w ten sposób

wiedzę i inne informacje zawarte we wnioskowanych dokumentach przeciwko WMK S.A. i jej interesowi gospodarczemu – jako uczestnik rynku wywozu odpadów, zainteresowany jest bowiem osłabieniem pozycji negocjacyjnej WMK S.A. w celu maksymalizacji swoich zysków. Dodatkowo Zamawiający podkreślił, że Wnioskodawca w treści przesłanego pisma z jednej strony wskazuje na wniosek o udostępnienie informacji publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, z drugiej natomiast zawiera zapowiedź skierowania odwołania do Krajowej Izby Odwoławczej.

W świetle powyższego w ocenie Izby nieuzasadnione jest wyciąganie wobec wykonawcy negatywnych konsekwencji w postaci pozbawienia możliwości skorzystania z środków ochrony prawnej w sytuacji w której braki formalne wskazywane przez Zamawiającego nie wynikają w jakimkolwiek stopniu z braku zachowania należytej staranności po stronie Odwołującego, lecz wynikają wyłącznie z przyczyn dla niego niezależnych tj. braku publikacji ogłoszeń oraz odmowy dostępu do informacji publicznej. Jednocześnie Odwołujący w treści decyzji odmownych uzyskał jednoznaczne potwierdzenie, iż Zamawiający pozyskiwał usługi w zakresie objętym treścią odwołań i udzielał zamówień w tym zakresie.

Nadto treść tych pism jednoznacznie podważa twierdzenia Zamawiającego odnośnie braku interesu prawnego w uzyskaniu zamówienia i związku ewentualnej szkody z naruszeniem przepisów ustawy. Sam Zamawiający dostrzega bowiem fakt, iż Odwołujący jest wykonawcą będącym uczestnikiem rynku wywozu odpadów, który brał udział w postępowaniach organizowanych przez Zamawiającego o udzielenie zamówienia publicznego na zagospodarowanie odpadów technologicznych. Brak obiektywnej możliwości uzyskania informacji o prowadzonych postępowaniach o udzielenie zamówienia, a w konsekwencji możliwości dokonania kontroli zgodności z przepisami procedur przetargowych w sposób jednoznaczny i oczywisty potwierdza posiadanie interesu i możliwość poniesienia szkody przez Odwołującego.

Należy jednocześnie podkreślić, iż wskazywana przez Zamawiającego zapowiedź skorzystania z takich środków ochrony prawnej w żadnym stopniu w świetle ustawy Pzp nie uzasadnia ograniczenia zasady przejrzystości i jawności postępowań o udzielenie zamówienia. Przeciwnie – publikacja i pełna dostępność do informacji o postępowaniach (z wyłączeniem wyjątków przewidzianych przepisami,) a w konsekwencji wykorzystanie pozyskanych tą drogą informacji do wniesienia środków ochrony prawnej jest podstawowym i zasadniczym sposobem służącym realizacji ww. zasad.

Z kolei odnosząc się do argumentacji wskazującej, iż Zamawiający jako zamawiający sektorowy nie ma i nie miał obowiązku stosowania ustawy PZP w okolicznościach wskazanych przez Odwołującego, wskazać należy że tej właśnie kwestii tj. prawidłowości czynności podejmowanych przez Zamawiającego oraz zakresu obowiązków wynikających z ustawy Pzp w związku z prowadzonymi postępowaniami dotyczyły zarzuty postawione w odwołaniu. Dokonanie jakiegokolwiek oceny w zakresie podstaw odrzucenia odwołania z art. 528 ustawy Pzp – a w merytorycznej warstwie uzasadnienia zbieżnej z zarzutami odwołania - stanowiłoby przedśąd w zakresie oceny zasadności zarzutów odwołania.

Z tych przyczyn Izba oddaliła wniosek o odrzucenie odwołań zgłoszony przez Zamawiającego.

KIO 5305/26, 5306/26, 5309/26 5310/26

W zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia ww. spraw Izba ustaliła następujący stan faktyczny:

Zamawiający prowadzi działalność sektorową, o której mowa w art. 5 ust. 4 ustawy Pzp. W ramach wykonywanej działalności Zamawiający wytwarza odpady w 6 lokalizacjach:

Zakład Oczyszczania Ścieków „Kujawy”, ul. Dymarek 9, 31-983 Kraków;
Zakład Oczyszczania Ścieków „Płaszów”, ul. Kosiarzy 3, 30-733 Kraków;
Zakład Uzdrtaniania Wody Raba, Rudawa, Dłubnia, Bielany

W ramach prowadzonej przez Zamawiającego działalności wytwarzane są m. in. następujące rodzaje odpadów z kategorii:

19 08 Odpady z oczyszczalni ścieków nieujęte w innych grupach

19 08 01Skratki

19 08 02Zawartość piaskowników

19 08 05Ustabilizowane komunalne osady ściekowe

19 09 Odpady z uzdatniania wody pitnej i wody do celów przemysłowych

19 09 02Osady z klarowania wody

Poszczególne odwołania odnosiły się do usług odbioru i/lub zagospodarowania odpadów:

o kodzie 19 08 01 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Kujawy” (sygn. KIO 5305/25)
o kodzie 19 08 02 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Kujawy” (sygn. KIO 5306/25)
o kodzie 19 08 01 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Płaszów” (sygn. KIO 5309/25)
o kodzie 19 09 02 wytwarzanych w Zakład Uzdatniania Wody Raba, Rudawa, Dłubnia, Bielany
(sygn. KIO 5310/25)

o kodzie 19 08 05 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Kujawy” (sygn. KIO 5349/25)

W latach 2023-2026 Zamawiający przeprowadził następujące postępowania obejmujące ww. zakres przedmiotowy:

1. odbiór i/lub zagospodarowanie odpadów o kodzie 19 08 01 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Kujawy”:

Rok 2024

Zamówienie: 53/U-41/2024 (dotyczy kilku rodzaju odpadów)

Wartość szacunkowa: 66 700 zł netto, ustalona dnia 28.01.2024 r.

Termin realizacji: 18.02.2024 r. – 15.03.2024 r.

Postępowanie w oparciu o Regulamin w trybie zaproszenia bez publikacji

Rok 2025

Łączna szacunkowa wartość zamówienia: 346 800 zł netto, ustalona dnia 12.12.2024 r.

Wartość umowy z dnia 21.01.2025 r.: 272 290 zł netto

Postępowanie w oparciu o Regulamin w trybie zaproszenia bez publikacji

Termin obowiązywania: 21.01.2025 r. – 20.01.2026 r. (zmieniony aneksem do dnia 20.06.2026 r.)

2. odbiór i/lub zagospodarowanie odpadów o kodzie 19 08 02 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Kujawy”

Rok 2024

Zamówienie: 53/U-41/2024 (dotyczy kilku rodzaju odpadów)

Wartość szacunkowa: 66 700 zł netto, ustalona dnia 28.01.2024 r.

Termin realizacji: 18.02.2024 r. – 15.03.2024 r.

Postępowanie w oparciu o Regulamin w trybie zaproszenia bez publikacji

Zamówienie: 1058/U-815/2024

Wartość szacunkowa: 346 800 zł netto, ustalona dnia 25.08.2024 r.

Termin realizacji: 13.01.2025 r. – 13.01.2026 r.

Postępowanie w oparciu o Regulamin w trybie zaproszenia bez publikacji

3. odbiór i/lub zagospodarowanie odpadów o kodzie 19 08 01 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Płaszów”

Rok 2023

Zamówienie: 130/PN-12/2023

Wartość szacunkowa: 10 890 000 zł netto, ustalona dnia 24.01.2023 r.

Wartość umowy: 8 305 000 zł netto (cena jednostkowa dla skratek – 1 100 zł netto, dla zawartości piaskowników – 1 070 zł netto)

Termin realizacji: 30.06.2023 r. – 30.06.2024 r.

Postępowanie w oparciu o ustawę Pzp z publikacją w dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Rok 2024

Zamówienie: 53/U-41/2024 (dotyczy kilku rodzaju odpadów)

Wartość szacunkowa: 66 700 zł netto, ustalona dnia 28.01.2024 r.

Termin realizacji: 18.02.2024 r. – 15.03.2024 r.

Postępowanie w oparciu o Regulamin w trybie zaproszenia bez publikacji

Zamówienie: 771/U-583/2024

Wartość szacunkowa: 1 709 000 zł netto, ustalona dnia 3.06.2024 r.

Cena jednostkowa z umowy: 777,00 zł netto

Termin realizacji: 13.08.2024 r. – 13.08.2025 r.

Postępowanie w oparciu o Regulamin w trybie zaproszenia bez publikacji

Rok 2026

Łączna szacunkowa wartość zamówienia 1 584 000 zł netto, ustalona dnia 28. 11.2025r.

Wartość umowy z dnia 14.01.2026 r.: 1 684 000 zł netto

Postępowanie w oparciu o Regulamin w trybie zaproszenia bez publikacji

Termin obowiązywania: 14.01.2026 r. – 14.01.2027 r.

4. odbiór i/lub zagospodarowanie odpadów o kodzie 19 09 02 wytwarzanych w Zakładach Uzdatniania Wody „Rudawa, Dłubnia, Bielany, Raba”

Rok 2023

Raba – zamówienie: 751/U-519/2023

Wartość szacunkowa: 238 000 zł netto, ustalona dnia 06.09.2023 r.

Termin realizacji: 27.09.2023 r. – 15.10.2023 r.

Postępowanie w oparciu o Regulamin w trybie zaproszenia bez publikacji

Dłubnia – zamówienie: 838/U-588/2023

Wartość szacunkowa: 99 500 zł netto, ustalona dnia 17.08.2023 r.

Termin realizacji: 17.10.2023 r. – 20.12.2023 r.

Postępowanie w oparciu o Regulamin w trybie zaproszenia bez publikacji

Rudawa – zamówienie: 839/U-589/2023

Wartość szacunkowa: 89 550 000 zł netto, ustalona dnia 17.08.2023 r.

Termin realizacji: 17.10.2023 r. – 20.12.2023 r.

Postępowanie w oparciu o Regulamin w trybie zaproszenia bez publikacji

Rok 2024

Dłubnia – zamówienie: 978/U-751/2024

Wartość szacunkowa: 78 000 zł netto, ustalona 20.08.2024 r.

Termin realizacji: 18.10.2024 r. – 15.11.2025 r.

Postępowanie w oparciu o Regulamin w trybie zaproszenia bez publikacji

Raba – zamówienie: 908/U-698/2024

Wartość szacunkowa: 240 000 zł netto, ustalona dnia 20.08.2024 r.

Termin realizacji: 30.09.2024 r. – 30.11.2024 r.

Postępowanie w oparciu o Regulamin w trybie zaproszenia bez publikacji

Rudawa – zamówienie: 980/U-753/2024

Wartość szacunkowa: 100 000 zł netto, ustalona dnia 20.08.2024 r.

Termin realizacji: od zawarcia umowy do dnia 29.11.2024 r.

Postępowanie w oparciu o Regulamin w trybie zaproszenia bez publikacji

Rok 2025

Łączna szacunkowa wartość zamówienia: 655 400 zł netto, ustalona dnia 14.08.2025 r. oraz 14.09.2025 r.,

Wartość umów z podziałem na części: część 1 – 100 000 zł netto, część 2 – 119 400 zł netto, część 3 – 336 000 zł netto, część 4 – 100 000 zł netto

Aneks: Tak – do części 3 (z dnia 24.10.2025 r. – doprecyzowanie godzin wywozu)

Postępowanie w oparciu o Regulamin w trybie zaproszenia bez publikacji

Termin obowiązywania: część 1 – 31 dni od dnia 03.11.2025 r., część 2 – 31 dni od dnia 03.11.2025 r., część 3 – 31 dni od dnia 03.10.2025 r., część 4 – 31 dni od dnia 03.11.2025 r.

5. Odbiór i/lub zagospodarowanie odpadów o kodzie 19 08 05 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Kujawy”

Rok 2023

Zamówienie: 953/U-684/2023

Wartość szacunkowa: 1 899 000 zł netto, ustalona dnia 15.09.2023 r.

Cena jednostkowa z umowy: 633,00 zł netto

Termin realizacji: 22.11.2023 r. – 29.12.2023 r.

Postępowanie w oparciu o Regulamin w trybie zaproszenia bez publikacji

W załączniku dokument potwierdzający szacowanie wartości zamówienia – załącznik nr 14 (1 dokument).

Rok 2024

Zamówienie: 251/U-200/2024

Wartość szacunkowa: 726 300 zł netto, ustalona dnia 05.02.2024 r.

Cena jednostkowa z umowy: 269 zł netto

Termin realizacji: 25.03.2024 r. – 20.05.2024 r.

Postępowanie w oparciu o Regulamin w trybie zaproszenia bez publikacji

Zamówienie: 639/U-481/2024

Wartość szacunkowa: 807 000 zł netto, ustalona dnia 7.05.2024 r.

Cena jednostkowa z umowy – 269 zł netto

Termin realizacji: 11.07.2024 r. – 30.09.2024 r.

Postępowanie w oparciu o Regulamin w trybie zaproszenia bez publikacji

Rok 2025

Łączna szacunkowa wartość zamówienia: 2 500 000 zł netto, ustalona dnia 16.01.2025 r.

Wartość umów: postępowanie przetargowe nr 57/PN/13/2025 – w toku,

Postępowanie w trybie przetargu nieograniczonego w oparciu o ustawę Pzp z publikacją w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Termin obowiązywania: 12 miesięcy od dnia zawarcia umowy.

Postępowanie na okres przejściowy do czasu rozstrzygnięcia postępowania przetargowego

Wartość szacunkowa zamówienia: 900 000 zł netto, ustalona dnia 04.04.2025 r.

Wartość umowy: 600 000 zł netto.

Postępowanie w trybie z wolnej ręki w oparciu o Regulamin w trybie zaproszenia bez publikacji

Termin obowiązywania: 6 tygodni od dnia zawarcia umowy

Postępowanie „awaryjne” uruchomione w trakcie postępowania przetargowego z uwagi na trwające postępowanie odwoławcze

Łączna szacunkowa wartość zamówienia: 2 435 000 zł netto, ustalona dnia 08.08.2025 r.

Wartość umowy: 1 794 000 zł netto

Postępowanie w trybie zamówienia z wolnej ręki w oparciu o ustawę Pzp z publikacją w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Termin obowiązywania: od dnia zawarcia umowy do dnia udzielenia zamówienia na podstawie postępowania przetargowego nr 57/PN-13/2025, skrócony wyrokiem Izby sygn. KIO 3855/25 do dnia 31.10.2025 r.

Postępowanie uruchomione z uwagi na niezakończenie postępowania przetargowego nr 57/PN/13/2025, a także skrócenie przez Izbę wyrokiem Sygn. KIO 3855/26 terminu realizacji umowy „awaryjnej” do dnia 31.10.2025 r.

Łączna szacunkowa wartość zamówienia: 1 717 000 zł netto, ustalona dnia 24.10.2025 r.

Wartość umów z podziałem na części: część 1 – 630 000 zł netto, część 2 – 630 000 zł netto, część 3 – 810 000 zł netto

Postępowanie w oparciu o Regulamin w trybie zaproszenia bez publikacji

Termin obowiązywania: część 1 – 8 tygodni od dnia 04.11.2025 r., część 2 – 8 tygodni od dnia 04.11.2025 r., część 3 - 8 tygodni od dnia 13.11.2025 r.

Treść przepisów dotyczących zarzutów:

- art. 2 ust. 1 pkt 2 Pzp - *Przepisy ustawy stosuje się do udzielania zamówień sektorowych oraz organizowania konkursów, których wartość jest równa lub przekracza progi unijne, przez zamawiających sektorowych;*
- art. 18 ust. 1 Pzp – *Postępowanie o udzielenie zamówienia jest jawne.*
- art. 29 ust. 1 Pzp – *Zamawiający nie może, w celu uniknięcia stosowania przepisów ustawy, zaniżać wartości zamówienia lub konkursu, lub wybierać sposobu obliczania wartości zamówienia;*
- art. 29 ust. 2 Pzp – *Zamawiający nie może dzielić zamówienia na odrębne zamówienia, jeżeli prowadzi to do niestosowania przepisów ustawy, chyba że jest to uzasadnione obiektywnymi przyczynami;*
- art. 30 ust. 1 Pzp – *Jeżeli zamawiający planuje udzielić zamówienia na roboty budowlane lub usługi w częściach, z których każda stanowi przedmiot odrębnego postępowania, lub dopuszcza możliwość składania ofert częściowych, wartością zamówienia jest łączna wartość poszczególnych części zamówienia;*
- art. 35 ust. 1 Pzp – *Podstawą ustalenia wartości zamówienia na usługi lub dostawy powtarzające się lub podlegające wznowieniu w określonym czasie jest:*

1) *rzeczywista łączna wartość kolejnych zamówień tego samego rodzaju, udzielonych w ciągu poprzednich 12 miesięcy lub w poprzednim roku budżetowym lub roku obrotowym, z uwzględnieniem zmian ilości lub wartości zamawianych usług lub dostaw, które mogły wystąpić w ciągu 12 miesięcy następujących od udzielenia pierwszego zamówienia, albo*

2) *łączna wartość zamówień, których zamawiający zamierza udzielić w terminie 12 miesięcy następujących po pierwszej usłudze lub dostawie;*

Izba ustaliła i zważyła co następuje:

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, treść odwołania, w szczególności treść postawionych zarzutów i ich uzasadnienia oraz stanowiska stron postępowania odwoławczego Izba uznała, że odwołanie podlegało oddaleniu.

Na wstępie należy podkreślić, że stosownie do treści art. 555 ustawy PZP Izba nie może orzekać co do zarzutów,

które nie były zawarte w odwołaniu. Norma zawarta w tymże przepisie oznacza, że Krajowa Izba Odwoławcza rozstrzyga tylko w przedmiocie zarzutów, które zostały zgłoszone w odwołaniu. Nie jest możliwe zgłoszenie nowych zarzutów w dalszym toku postępowania odwoławczego, czy też rozszerzenie podstawy faktycznej zarzutów po upływie terminu do wniesienia odwołania, czyli w piśmie czy też w ramach prezentowanego stanowiska na rozprawie. Izba nie powinna rozpoznawać takich zarzutów, a tym bardziej sama ich kreować.

Krajowa Izba Odwoławcza musi orzekać w granicach zaskarżenia, które wyznacza treść odwołania. Izba nie jest bowiem strażnikiem całego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego i w momencie złożenia odwołania nie ma uprawnień do badania każdej czynności bądź zaniechania Zamawiającego w postępowaniu, które miały miejsce do chwili złożenia odwołania, ale jest związana ramami odwołania wyznaczonymi przez Odwołującego w zarzutach. Izba nie może również brać pod uwagę przy orzekaniu naruszeń przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych niebędących przedmiotem zarzutów, a ujawnionych w toku postępowania odwoławczego. Postępowanie odwoławcze przed Krajową Izbą Odwoławczą nie ma charakteru całościowego postępowania kontrolnego, obejmującego ogólną prawidłowość przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego przez zamawiającego, a Izba jest władna badać ściśle konkretnie te kwestie, które zostały jej poddane przez odwołującego - i tak przedstawiony jej zakres zaskarżenia i zarzutów poddać konfrontacji z regulacją art. 554 ust. 1 pkt 1 ustawy PZP oraz art. 555 ustawy PZP. W postępowaniu odwoławczym przed Krajową Izbą Odwoławczą jak i w postępowaniu skargowym w sprawie zamówienia publicznego przed Sądem Okręgowym - Sądem Zamówień Publicznych obowiązuje zasada kontradiktoryjności postępowania. Krajowa Izba Odwoławcza nie jest strażnikiem całości postępowania w sprawie zamówienia publicznego, nie może też wykazywać inicjatywy na rzecz jednej ze stron.

Skład orzekający wskazuje, że orzeczenie wydaje się w granicach podniesionych zarzutów i nie ustanowiono w ustawie Pzp przypadków, kiedy poza te granice można wyjść, oznacza to wprowadzenie prekluzji do wskazania wszystkich relewantnych okoliczności w odwołaniu. Natomiast odwołujący, który jest profesjonalnym uczestnikiem rynku zamówień publicznych, winien mieć na względzie, że podanie wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, na których opiera postawione zamawiającemu zarzuty, jest jego obowiązkiem procesowym wynikającym z przepisów prawa, ale i uprawnieniem, z którego powinien korzystać przede wszystkim we własnym interesie. Aby Izba mogła ocenić czy uzupełnienie odwołania jest zgodne z prawem w ustawie Pzp musiałaby istnieć norma dopuszczająca takie działanie odwołującego - zawierająca przesłanki konieczne do spełnienia w sytuacji, kiedy wykonawca, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 516 ust. 1 Pzp, nie wskazał wszystkich podstaw faktycznych odwołania w ustawowym terminie. Ustawodawca nie przewidział możliwości uzupełnienia okoliczności faktycznych środka zaskarżenia, taka instytucja jest nieznana ustawie Pzp. Jeżeli więc odwołujący na późniejszym etapie postępowania odwoławczego podnosi fakty, które nie zostały wyraźnie i wprost ujęte w treści wniesionego odwołania, to są one spóźnione i nie mogą być brane przez Izbę pod uwagę.

Co szczególnie istotne dla rozpoznawanego sporu, ciężar twierdzenia, czyli wskazania podstaw faktycznych żądań zawartych w odwołaniu, wyprzedza ciężar dowodzenia. Trudno byłoby sobie wyobrazić właściwe dowodzenie, kiedy nie doszło do prawidłowego przedstawienia w odwołaniu tego, co ma zostać udowodnione - właściwego wskazania przedmiotowego aspektu powinności dowodzenia, okoliczności faktycznych uzasadniających żądania odwołania. Stąd zasadnie podnosi się w orzecznictwie, że *"Postępowanie dowodowe na rozprawie nie jest momentem, w którym Odwołujący może stanowisko właściwe dla zarzutów zaprezentować. Ten etap postępowania odwoławczego służy pogłębionej prezentacji też i okoliczności opisanych w ramach złożonego środka ochrony prawnej. Ma dodatkowo potwierdzić okoliczności faktyczne/merytoryczne opisane w odwołaniu. Jest przedstawieniem dodatkowej argumentacji dla faktów opisanych w odwołaniu, nie zaś momentem pierwotnego ujawnienia postawy Odwołującego. Umożliwienie Odwołującemu postawienia zarzutów dopiero w ramach postępowania dowodowego i to dopiero na rozprawie przed Izbą, stawiałoby go w uprzywilejowanej sytuacji w odniesieniu do pozostałych stron postępowania odwoławczego. Stanowiłoby de facto przywrócenie terminu na wniesienie odwołania i umożliwienie naprawienia merytorycznych ułomności odwołania."* (vide wyrok Izby z 02.08.2019 r. sygn. akt KIO 1384/19).

Mając na uwadze powyższe Izba - uwzględniając zgromadzony materiał dowodowy, zważając na granice zaskarżenia, które określiły okoliczności podniesione w odwołaniu - stwierdziła, że sformułowane przez Odwołującego zarzuty nie zasługują na uwzględnienie.

Spór jaki zawisł w rozpoznawanych sprawach oparty jest na tym, że Zamawiający potraktował jako osobne zamówienia na usługi w przedmiocie odbioru i/lub zagospodarowania odpadów o poszczególnych kodach wytwarzanych w poszczególnych lokalizacjach (zakładach wchodzących w skład przedsiębiorstwa Zamawiającego), podczas gdy w ocenie Odwołującego wszystkie usługi wskazywane w treści poszczególnych odwołań winny być potraktowane jako

części jednego zamówienia z wynikającymi z tego konsekwencjami w postaci sumowania szacunkowej wartości poszczególnych usług oraz stosowaniem przepisów i sposobu publikacji odpowiadającej łącznej szacunkowej wartości wszystkich usług jako jednego zamówienia.

W doktrynie i orzecznictwie, dotyczącym zamówień publicznych, jednolicie wskazuje się, iż dla ustalenia, czy w danym przypadku mamy do czynienia z jednym zamówieniem, czy też z odrębnymi zamówieniami, zawsze konieczna jest analiza okoliczności konkretnego przypadku. Analizę powyższą rozpocząć trzeba od zweryfikowania istnienia tzw. zasady trzech tożsamości:

- tożsamości przedmiotowej zamówienia, tj. czy przedmiot zamówienia jest taki sam bądź ze względów technologicznych, recepturowych, właściwości fizycznych lub użytkowych może być uznany za tożsamy,
- tożsamości czasowej zamówienia, tj. czy postępowania o udzielenie zamówienia są wszczynane w tym samym czasie lub zaplanowane do wszczęcia w danej perspektywie czasowej, np. zaplanowane w planach rzeczowo — finansowych na dany rok budżetowy, albo objęte decyzją o udzieleniu wsparcia finansowego na realizację określonego projektu,
- tożsamości wykonawcy zamówienia, czyli czy istnieje możliwość wykonania zamówienia przez tego samego wykonawcę w tym samym czasie.

Zgodnie z motywem 19 dyrektywy 2014/24/UE Należy sprecyzować, że do celów oszacowania wartości zamówienia, trzeba uwzględnić wszystkie dochody, niezależnie od tego, czy zostały one otrzymane od instytucji zamawiającej, czy też od osób trzecich. Należy również doprecyzować, że do celów szacowania progów pojęcie podobnych dostaw należy rozumieć jako produkty o identycznym lub podobnym przeznaczeniu - jak np. dostawy różnych rodzajów żywności lub różnych mebli biurowych. Zazwyczaj wykonawca działający w danym sektorze byłby zainteresowany dostawą takich artykułów jako części swojego normalnego asortymentu.

Podobnie w wyroku WSA w Krakowie z dnia 28 lutego 2018 r. (sygn. akt I SA/Kr 15/18) stwierdzono, że z jednym zamówieniem publicznym i tym samym z obowiązkiem sumowania wartości poszczególnych zamówień, będziemy mieli do czynienia wówczas, gdy zamówienia udzielane w określonej perspektywie czasowej (tożsamość czasowa) będą miały to samo przeznaczenie (są tożsame przedmiotowo) oraz, dodatkowo, istnieje będzie możliwość ich uzyskania u jednego wykonawcy. W takiej sytuacji zamawiający będzie miał prawo, w zależności od swoich potrzeb, udzielić jednego zamówienia podzielonego na części lub może udzielać zamówień częściowych.

Z kolei w orzeczeniu ETS z dnia 5 października 2000 r. C-16/98, Komisja Wspólnot Europejskich v. Republika Francuska, w którym przy rozpatrywaniu zagadnienia niedozwolonego podziału zamówienia zwrócono uwagę na następujące elementy: czas wszczęcia procedury, warunki udzielenia zamówienia, podmiot będący zamawiającym, gospodarcze i techniczne przeznaczenie zamówienia.

W celu ustalenia, czy w rozpatrywanym przypadku istnieje jedno zamówienie podzielone na części czy jednak kilka zamówień, należy zatem posłużyć się kryteriami tożsamości przedmiotowej zamówienia, co oznacza usługi tego samego rodzaju i o tym samym przeznaczeniu, tożsamości czasowej zamówienia w sensie możliwości udzielenia zamówienia w tym samym czasie, i wreszcie możliwości wykonania zamówienia przez jednego wykonawcę (tj. tożsamość podmiotowa). Podkreślenia wymaga, że wszystkie trzy wymienione kryteria muszą być spełnione łącznie. O odrębnych zamówieniach można mówić wówczas, gdy przedmiot zamówienia ma inne przeznaczenie lub nie jest możliwe jego nabycie u tego samego wykonawcy w tym samym czasie.

W tym miejscu należy zauważyć, że kryterium tożsamości przedmiotowej powinno prowadzić do wyodrębnienia nie tylko zbliżonych przedmiotowo zamówień, ale także zamówień, które mimo braku przedmiotowego podobieństwa tworzą funkcjonalną całość. Zamówienia tożsame przedmiotowo nie muszą dotyczyć tego samego, ale również podobnego zagadnienia, w tych samych lub zbliżonych warunkach, dla podobnej grupy osób oraz spełniają tę samą funkcję i mają podobne lub identyczne przeznaczenie.

Mając na uwadze powyższe rozważania natury ogólnej wskazać należy, że w treści podnoszonej argumentacji – analogicznej w poszczególnych odwołaniach – Odwołujący w zasadniczej mierze skupił się na referowaniu dotychczasowej praktyki Zamawiającego oraz przedstawieniu w jaki sposób i w oparciu o jakie procedury Zamawiający zawierał umowy obejmujące swoim zakresem realizację usług będących przedmiotem poszczególnych odwołań uprzednio wobec obecnie prowadzonych postępowań.

W odniesieniu do powyższego Izba pragnie podkreślić, że sam fakt podejmowania określonych decyzji i czynności w postępowaniach historycznych nie tworzy dla Zamawiającego zobowiązania do postępowania w analogiczny sposób w kolejnych postępowaniach o udzielenie zamówienia.

Jest okolicznością notoryjną, że otoczenie prawno-gospodarcze czy też uwarunkowania technologiczne prowadzenia jakiegokolwiek działalności mogą ulegać zmianie w czasie. Stąd zmianie mogą również ulegać potrzeby Zamawiającego, zarówno co do jakości, funkcjonalności, zakresu czy wymaganych parametrów technicznych w odniesieniu do realizacji usług, które są przedmiotem postępowań kwestionowanych

w ramach wniesionych odwołań. Istotne zatem dla oceny przedstawionych w odwołaniach zarzutów były zatem podniesione w nich okoliczności, które w odniesieniu do poszczególnych postępowań wskazywałyby na naruszenie przepisów ustawy Pzp. Jak wskazał Sąd Okręgowy w Warszawie w wyroku z dnia 7 listopada 2024 r. (sygn. akt XXIII Zs 116/24) *czynność Zamawiającego w niniejszym postępowaniu nie może być unieważniona tylko dlatego, że dotychczasowa praktyka Zamawiającego była inna - przy czym Sąd Zamówień Publicznych nie będzie oceniał, czy była to praktyka prawidłowa, czy też nie, bo nie stanowi to przedmiotu badania Sądu, lecz są organy uprawnione do takiej kontroli. Niemniej jednak dotychczasowa inna praktyka zamawiającego nie może przesądzać, iż obecna czynność jest nieprawidłowa. To inne okoliczności na kanwie przedmiotowej sprawy zadecydowały o dokonanej przez Sąd Zamówień Publicznych ocenie czynności Zamawiającego. Sam fakt określonej praktyki czy decyzji Zamawiającego w prowadzonych uprzednio postępowaniach nie stanowi podstawy do uznania za zasługujące na uwzględnienie zarzutów podnoszonych w odniesieniu do postępowań kwestionowanych w ramach wniesionych odwołań.*

Argumentu za uwzględnieniem zarzutów odwołania nie może stanowić również okoliczność uwzględnienia przez Zamawiającego odwołania wniesionego w ramach postępowania o sygn. akt KIO 4192/24. Przedmiotowa czynność procesowa znajduje bowiem swoje przełożenie wyłącznie na postępowanie kwestionowane w ramach postępowania w ramach którego została podjęta. Nie jest to jednak – wbrew twierdzeniom Odwołującego – wystarczający dowód na wykazanie faktu, że gdy Zamawiający udziela zamówień na poszczególne usługi związane z zagospodarowaniem i odbiorem określonej kategorii odpadów i nie sumuje ich wartości narusza on ustawę Pzp.

Za argument taki nie mogą również zostać uznane okoliczności związane z przebiegiem postępowań prowadzonych przez Zamawiającego których przedmiotem był odbiór i zagospodarowanie odpadów o kodzie 19 08 05 powstających w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Kujawy”. Ponownie wskazać należy, iż czynności podjęte przez Zamawiającego w innych postępowaniach o udzielenie zamówienia nie mogą stanowić podstawy do oceny czynności i zaniechań w ramach innego postępowania, w szczególności w sytuacji w której Odwołujący nie wykazał wpływu podnoszonych okoliczności zaistniałych w innych postępowaniach na postępowania będące przedmiotem wniesionych odwołań.

W pozostałym zakresie argumentacja Odwołującego odnosiła się do art. 29 ust. 2 ustawy Pzp.

W tym zakresie poza przywołaniem ogólnych twierdzeń oraz orzecznictwa Krajowej Izby Odwoławczej Odwołujący nie przedstawił jakiegokolwiek argumentacji merytorycznej lub przedstawił szczątkowe, lakoniczne twierdzenia w zakresie tożsamości poszczególnych zakresów przedmiotowych usług będących przedmiotem poszczególnych postępowań. W pierwszej kolejności Odwołujący podniósł, że Zamawiający nigdy nie miał wątpliwości, iż wszystkie odpady powstające na obiektach Zamawiającego winny być odbierane i zagospodarowywane w ramach jednego zamówienia. Jak już jednak zostało wskazane uprzednio dotychczasowa praktyka i działania Zamawiającego nie stanowią podstawy do uwzględnienia zarzutów w odniesieniu do czynności w kolejnych postępowaniach.

W dalszej kolejności Odwołujący twierdził, że *bezsprzecznie mamy do czynienia z jednym zamówieniem na co wskazuje analogiczny zakres przedmiotowy (odbiór i zagospodarowanie poszczególnych odpadów powstających czy to w Oczyszczalniach, czy w Zakładach Uzdatniania Wody. Odwołujący podkreślił, że są to odpady technologiczne – a więc takie, które są związane ze stosowaną technologią i ich usunięcie jest konieczne aby przedsiębiorstwo Zamawiającego mogło sprawnie działać – co pokazuje na związek funkcjonalny pomiędzy nimi. Ponadto zdaniem Odwołującego zamówienie*

w takim kształcie stanowi funkcjonalną całość – obejmując wszelkie odpady technologiczne – jak i związek ten funkcjonuje także na etapie zagospodarowania – różne odpady mogą być zagospodarowane przy zastosowaniu tej samej technologii. Izba wskazuje, że powyższe twierdzenia – stanowiące całość argumentacji Odwołującego w tym zakresie – należy uznać za lakoniczne, gołostowne i niepoparte

w warstwie merytorycznej jakimikolwiek argumentami natury technologicznej, funkcjonalnej czy logistycznej. Argumentem takim nie może być samo wskazanie że w każdym przypadku mamy do czynienia z odpadami technologicznymi. Odwołujący nie podjął choćby w minimalnym stopniu próby wykazania, że pomimo iż odpady należą do różnych kategorii zgodnie z katalogiem odpadów, to przedmiot zamówienia odnoszący się do poszczególnych kategorii należy traktować ze względów technologicznych, recepturowych, właściwości fizycznych lub użytkowych za tożsame. Za argument taki nie może być uznany wyłącznie fakt, że powstają w tym samym przedsiębiorstwie tj. w zakładach Zamawiającego. Również w odniesieniu do funkcjonalnej tożsamości Odwołujący poza koniecznością ich usunięcia oraz wskazaniem że różne odpady mogą być zagospodarowane przy zastosowaniu tej samej technologii nie przedstawił w jakimkolwiek stopniu o jaką technologię chodzi, na czym ona polega i z jakich przyczyn determinuje ona twierdzenie o tożsamości zakresów przedmiotowych usług związanych z poszczególnymi kategoriami odpadów. Nie złożono również żadnego dowodu w przedmiotowym zakresie. Dowody złożone przez Odwołującego obejmowały ogłoszenia postępowań prowadzonych w latach wcześniejszych, odnosiły się zatem do czynności podejmowanych w prowadzonych historycznie postępowaniach. W żaden sposób nie odnosiły się jednak do stwierdzenia faktów, z których

Odwołujący wywodził skutki prawne

tj. że w na obecnym etapie istnieją analogiczne uwarunkowania faktyczne, skutkujące naruszeniem przez Zamawiającego podnoszonych przepisów ustawy w zakresie tożsamości poszczególnych zakresów przedmiotowych prowadzonych postępowań. O tożsamości tychże zakresów nie decydują również przedstawione w charakterze dowodów decyzje odnoszące się do Odwołującego.

Należy w tym miejscu przypomnieć, iż ustawodawca w art. 29 ust. 2 ustawy Pzp wskazał, że Zamawiający nie może dzielić zamówienia na odrębne zamówienia, jeżeli prowadzi to do niestosowania przepisów ustawy, chyba że jest to uzasadnione obiektywnymi przyczynami. Zakaz ten nie oznacza konieczności nabycia przez Zamawiającego dostaw, usług czy robót budowlanych nieodpowiadających jego potrzebom, zarówno co do jakości, funkcjonalności czy wymaganych parametrów technicznych. Tym samym, Zamawiający jako gospodarz postępowania może opisać przedmiot zamówienia w taki sposób, aby opis ten odpowiadał jego uzasadnionym potrzebom, zaś określony sposób opisu zamówienia wynika z uzasadnionych obiektywnych przyczyn. Odwołujący we wniesionych odwołaniach jak wskazano powyżej nie przedstawił argumentacji oraz dowodów wskazujących i wykazujących, aby czynności Zamawiającego naruszały w tym zakresie rzeczony przepis ustawy.

Jednocześnie Zamawiający w złożonej odpowiedzi na odwołanie oraz piśmie procesowym przedstawił szereg okoliczności wskazujących na różnice w postępowaniu z poszczególnymi kategoriami odpadów, technologią ich wytwarzania, składowania oraz możliwościami zagospodarowania. Podniesione zostały różnice w zakresie reżimów technologicznych pomiędzy zakładami oczyszczania ścieków i zakładami uzdatniania wody, w tym różnice w procesach i częstotliwości powstawania odpadów.

W pierwszej kolejności wskazano, że odpady o kodzie 19 09 02 – osady z klarowania wody, powstają w poszczególnych ZUW w innych procesach, jak również z różną częstotliwością (wykorzystanie poletek osadowych po zakończeniu procesu odwadniania grawitacyjnego, magazynowanie w wybetonowanych boksach, odwadnianie na prasach, wykorzystanie filtracji powolnej przez złożę piaskowe w warstwie wodonośnej). W dalszej kolejności Zamawiający wskazał, że uzyskał decyzję pozwalającą na samodzielne przetwarzanie odpadu o kodzie 19 08 02 (zawartość piaskowników) powstających w Zakładzie „Płaszów”. Doprowadziło to tym samym do wykorzystania w ramach gospodarki o obiegu zamkniętym odpadu, który w wyniku przetworzenia traci status odpadu i jest wykorzystywany na cele własne Spółki, co prowadzi do utraty statusu odpadu i wyklucza konieczność ich zagospodarowania przez podmioty zewnętrzne. Jednocześnie podkreślając różnicę pomiędzy sposobie postępowania z tym samym odpadem 19 08 02 powstającym na ZOŚ Kujawy, wskazano że badania wykonane przez Zamawiającego tego odpadu nie pozwalają na ten moment pójść ścieżką, jaka została zastosowana w przypadku odpadów z zawartością piaskowników pochodzących z ZOŚ Płaszów, gdzie dopiero w wyniku modernizacji urządzeń oczyszczalni możliwe będzie podjęcie podobnych działań umożliwiających przetwarzanie ww. odpadu. Nadto wskazane zostały liczne inwestycje, podjęte przez Zamawiającego na przestrzeni ostatnich lat których celem miało być zmiany w sposobie postępowania z odpadami, w szczególności w zakresie możliwości ograniczenia ich wytwarzania oraz zwiększenia technologicznych możliwości ich odzysku lub wykorzystania, takie jak:

- modernizacja gospodarki elektroenergetycznej, ciepłej i biogazowej na terenie Oczyszczalni Ścieków Płaszów w m. Krakowie – zakończonego w 2024 r.
- modernizację węzła przeróbki osadu nadmiernego i biogazu dla zwiększenia produkcji biogazu na oczyszczalni ścieków Kujawy– zakończone w 2021 r.

jak również wskazano na inne inwestycje zrealizowane oraz planowane w ramach projektu „*Innowacyjna technologia odzysku surowców w Gospodarce o Obiegu Zamkniętym oraz innowacyjne metody odzysku fosforu, odzysku wody ze ścieków*” oraz projektu „*Gospodarka wodno-ściekowa w Krakowie*”.

Dodatkowo Zamawiający wskazał na wydzielenie w strukturach Zamawiającego własnego przedsiębiorstwa pomocniczego, w ramach zadań którego ujęto transport części odpadów powstających u Zamawiającego.

Konfrontując stanowisko Zamawiającego z argumentacją i dowodami przedstawionymi przez Odwołującego, Izba doszła do przekonania, iż twierdzenia podnoszone przez Odwołującego w zakresie naruszenia art. 29 ust. 2 ustawy Pzp nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale procesowym.

Z kolei w zakresie argumentacji odnośnie naruszenia art. 29 ust. 1 ustawy Pzp Odwołujący wskazał jedynie, że z całą pewnością nawet gdyby potraktować niniejsze Podzielone Zamówienie jako jedno

(a więc gdyby zarzut podstawowy zostałby oddalony) to wówczas przecież i tak należy zsumować wszystkie wartości umów dotyczących danego rodzaju odpadu i miejsc jego wytwarzania tak w odniesieniu do odbioru, jak i w odniesieniu do jego zagospodarowania w danym okresie (12 miesięcy) czasu.

W pierwszej kolejności wskazać należy – nawiązując do wcześniejszych rozważań, że Odwołujący nie wykazał aby zasadne było traktowanie jako jednego zamówienia usługi obejmującej poszczególne kategorie odpadów w poszczególnych lokalizacjach. Nadto Odwołujący nie przedstawił w tym zakresie jakichkolwiek wiarygodnych twierdzeń

oraz dowodów, zaś twierdzenia oraz dowody przedstawione przez Zamawiającego (w postaci kopii umów, dokumentów szacowania) nie potwierdziły zasadności zarzutu odwołania w ww. zakresie.

Pozostałe zarzuty odwołania które należy traktować jako wynikowe – zaniechania czynności Zamawiającego kwestionowane w ich ramach miały związek z uznaniem zamówienia jako jedno – w kontekście nieuwzględnienia żadnego z zarzutów odwołania w zakresie art. 29 ustawy Pzp, należało uznać za bezzasadne.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku, na podstawie art. 557 i 575 Pzp oraz § 5 pkt 1 i 2 lit. b) w zw. z § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437), zaliczając na poczet kosztów postępowania odwoławczego koszt wpisu od odwołania oraz zasądzając od Odwołującego na rzecz Zamawiającego uzasadnione koszty postępowania obejmujące wynagrodzenie pełnomocnika, ustalone na podstawie przedstawionych i złożonych do akt sprawy rachunków.

KIO 5349/24

Izba wskazuje, że podtrzymuje wszystkie ustalenia w zakresie ustalenia stanu faktycznego zawarte w części uzasadnienia dot. rozstrzygnięcia w sprawach o sygn. akt KIO 5305/25, 5306/25, 5309/25 oraz 5310/25. Nadto w zakresie istotnym dla przedmiotowego odwołania Izba ustaliła co następuje

Zamawiający w dniu 26 lutego 2025 r. wszczął postępowanie w trybie przetargu nieograniczonym sektorowym pn. *Usługa przyjęcia do zagospodarowania (przetwarzania) odpadów o kodzie 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków Kujawy, zlokalizowanym w Krakowie przy ul. Dymarek 9 (postępowanie nr 57/PN-13/2025)*. Ogłoszenie zamieszczono w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej OJ S 40/2025 pod numerem 128270-2025. Zamawiający w dniu 10 lipca 2025 r. poinformował Odwołującego o odrzuceniu jego oferty oraz wyborze jako najkorzystniejszej oferty wykonawcy Igoma sp. z o.o. z siedzibą w Bierutowie. Odwołujący dnia 21 lipca 2025 r. wniósł odwołanie od ww. czynności wyboru i odrzucenia oferty. Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 10 września 2025 r. (sygn. akt KIO 3006/25) uwzględniła ww. odwołanie i nakazała Zamawiającemu unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, unieważnienie czynności odrzucenia oferty Odwołującego, powtórzenie czynności badania i oceny ofert z udziałem oferty Odwołującego i dokonanie czynności odrzucenia oferty Igoma spółka z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy z uwagi na brak możliwości przyjęcia i przetworzenia odpadów w ilości 4 transporty po 20 Mg dziennie na podstawie posiadanego przez wykonawcę zezwolenia sektorowego.

W dniu 19 sierpnia 2025 r. Zamawiający opublikował w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ogłoszenie o udzieleniu zamówienia publicznego w trybie zamówienia z wolnej ręki, na podstawie art. 214 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp. Z treści ogłoszenia wynika, iż zawarcie umowy nastąpiło z wykonawcą Igoma sp. z o.o. z siedzibą w Bierutowie, a przedmiotem zamówienia była: *„Usługa przyjęcia do zagospodarowania (przetwarzania) odpadów o kodzie 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe wytwarzane w Zakładzie Oczyszczania Ścieków Kujawy, zlokalizowanym w Krakowie przy ul. Dymarek 9 – zamówienie awaryjne”* (umowa nr RE 250811 z dnia 18 sierpnia 2025 r.).

W sekcji 5.1.16 ogłoszenia wskazano uzasadnienie wyboru trybu niekonkurencyjnego, w następującym brzmieniu: *„Wyjątkowo pilna potrzeba spowodowana wydarzeniami, których nabywca nie mógł przewidzieć. Inne uzasadnienie: Ze względu na wyjątkową sytuację niewynikającą z przyczyn leżących po stronie zamawiającego, której nie mógł on przewidzieć, wymagane jest natychmiastowe wykonanie zamówienia, a nie można zachować terminów określonych dla innych trybów udzielenia zamówienia. Brak zakończenia postępowania przetargowego nr 57/PN-13/2025, tj. polegającego na zawarciu umowy na realizację zamówienia pn. 'Usługa przyjęcia do zagospodarowania (przetwarzania) odpadów o kodzie 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe wytwarzane w Zakładzie Oczyszczania Ścieków Kujawy, zlokalizowanym w Krakowie przy ul. Dymarek 9.'”*

Odwołujący w dniu 25 sierpnia 2025 r. wniósł odwołanie wobec następujących czynności Zamawiającego:

- 1) zawarcia umowy z wolnej ręki (czy w trybie negocjacji bez uprzedniej publikacji zaproszenia do ubiegania się o zamówienie) z wykonawcą Igoma Sp. z o.o. z siedzibą w Bierutowie,
- 2) udzieleniu zamówienia z wolnej ręki (czy w trybie negocjacji bez uprzedniej publikacji zaproszenia do ubiegania się o zamówienie) w sytuacji, gdy nie istnieją ku temu podstawy prawne,
- 3) zaniechaniu unieważnienia postępowania, w tym z powodu zaniechania ogłoszenia przedmiotowego postępowania (jak i przeprowadzenia postępowania bez wymaganego ogłoszenia – to jest bez przekazania Urzędowi Publikacji Unii Europejskiej ogłoszenia wszczynającego postępowanie),
- 4) zaniechaniu unieważnienia umowy.

Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z dnia 14 października 2025 r. (sygn. akt KIO 3588/25) uwzględniła ww. odwołanie i orzekła o skróceniu okresu obowiązywania umowy nr RE250811 zawartej pomiędzy zamawiającym, a

wykonawcą Igoma Sp. z o.o. z siedzibą w Bierutowie w trybie zamówienia z wolnej ręki do dnia 31 października 2025 r. W uzasadnieniu wyroku Izba wskazała, że *“w uzasadnieniu wyboru trybu zamówienia z wolnej ręki zawartym w ogłoszeniu o udzieleniu zamówienia, jako jedyną okoliczność uzasadniającą jego zastosowanie wskazał „niezakończenie postępowania przetargowego pn.: Usługa przyjęcia do zagospodarowania (przetwarzania) odpadów o kodzie 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków Kujawy (...)”, utożsamiając tę okoliczność z przesłankami z art. 214 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp. W ocenie Izby (...) sam fakt niezakończenia postępowania prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego nie może być kwalifikowany jako zdarzenie nadzwyczajne, nieprzewidywalne i pozostające poza kontrolą zamawiającego i stwierdziła, że zamawiający nie wykazał zaistnienia przesłanek określonych w art. 214 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp.*

Jednocześnie stosując rozstrzygając w przedmiocie zastosowania środka ochrony prawnej, o którym mowa w art. 554 ust. 3 pkt 2 lit. c ustawy Pzp Izba wskazała, że *Po dokonaniu oceny całości zgromadzonego materiału dowodowego, Izba uznała, że w okolicznościach niniejszej sprawy utrzymanie w mocy umowy nr RE250811, zawartej w trybie zamówienia z wolnej ręki pomiędzy zamawiającym a wykonawcą – Igoma Sp. z o.o. z siedzibą w Bierutowie – której przedmiotem jest świadczenie usług w zakresie przyjęcia do zagospodarowania (przetwarzania) odpadów o kodzie 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe, wytwarzane w Zakładzie Oczyszczania Ścieków Kujawy – do dnia 31 października 2025 r., leży w ważnym interesie publicznym.*

Izba wskazuje, iż konieczność zapewnienia ciągłości realizacji przedmiotu zamówienia, tj. świadczenia usług odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych, stanowi istotny element interesu publicznego, mającego na celu ochronę zdrowia publicznego, środowiska naturalnego, a także zapewnienie porządku sanitarnego i bezpieczeństwa ekologicznego. Odpady nieodebrane lub niewłaściwie przetwarzane stanowią zagrożenie sanitarno-epidemiologiczne, mogą prowadzić do skażenia wód gruntowych, gleb oraz powietrza, a tym samym wywoływać trwałe skutki dla środowiska i zdrowia mieszkańców.

W świetle powyższego, Izba odstąpiła od orzeczenia o unieważnieniu umowy zawartej w trybie zamówienia z wolnej ręki, uznając, iż jej utrzymanie w mocy do dnia 31 października 2025 r. pozostaje uzasadnione ze względu na nadrzędny interes publiczny. Jednocześnie, działając na podstawie art. 554 ust. 3 pkt 2 lit. c ustawy Pzp, Izba orzekła o skróceniu okresu obowiązywania przedmiotowej umowy do wskazanej daty, uznając, że w tym czasie zamawiający będzie w stanie zakończyć postępowanie prowadzone w trybie konkurencyjnym.

Izba wzięła pod uwagę, że postępowanie konkurencyjne, poprzedzające zawarcie umowy w trybie zamówienia z wolnej ręki, zostało objęte wyrokiem Izby z dnia 10 września 2025 r., sygn. akt KIO 3006/25, na mocy którego Izba nakazała unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz czynności odrzucenia oferty, a następnie powtórzenie czynności badania i oceny ofert. W ocenie Izby, wskazany okres do dnia 31 października 2025 r. pozwoli zamawiającemu na zakończenie ww. postępowania, jak również na zapewnienie ciągłości świadczenia usługi, co stanowi element zabezpieczenia interesu publicznego.

Ustalając datę końcową obowiązywania umowy nr RE250811, Izba miała również na względzie konieczność pozostawienia zamawiającemu odpowiedniego czasu umożliwiającego dokończenie postępowania konkurencyjnego oraz zawarcie nowej umowy, także zapewnienie ciągłości świadczenia usługi.

Umowa nr RE250811 została rozwiązana na mocy porozumienia stron w dniu 29 października 2025 r. z dniem 31 października 2025 r.

W kolejnym etapie – jak wskazał Zamawiający – z uwagi na niezakończenie postępowania przetargowego nr 57/PN/13/2025, a także skrócenie przez KIO terminu realizacji umowy awaryjnej do dnia 31 października 2025 r., Zamawiający stanął przed koniecznością dalszego zabezpieczenia ciągłości odbioru i zagospodarowania odpadów. Po upływie wskazanego terminu brak było bowiem obowiązującej umowy zapewniającej realizację usług. Zamawiający oszacował wartość zamówienia na 1 717 110 zł netto i po przeprowadzeniu postępowania na podstawie Regulaminu udzielania zamówień w Wodociągach Miasta Krakowa w trybie uproszczonym – rozeznanie rynku (postępowanie nr 999/U-780/2025) zawarł:

- a) w dniu 4 listopada 2025 r. umowę nr RE251114, której przedmiotem była „Usługa odbioru (transportu) i zagospodarowania osadów ściekowych w czasie postoju STUO z terenu ZOŚ Kujawy – zadanie I, Kod odpadu 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe w czasie postoju STUO z terenu ZOŚ Kujawy w ilości 1500 Mg. Wartość umowy – maksymalnie 680 400 zł brutto, przy czym wynagrodzenie miało być ustalane na podstawie cen jednostkowych oraz rzeczywistej ilości wywiezionych i zagospodarowanych odpadów. Rzeczywista ilość odebranych odpadów miała wynikać z bieżących potrzeb Zamawiającego. Okres realizacji zamówienia określono na 8 tygodni.
- b) w dniu 4 listopada 2025 r. umowę nr RE251115, której przedmiotem była „Usługa odbioru (transportu) i zagospodarowania osadów ściekowych w czasie postoju STUO z terenu ZOŚ Kujawy – zadanie II, Kod odpadu 19

08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe w czasie postępu STUO z terenu ZOŚ Kujawy w ilości 1500 Mg. Wartość umowy – maksymalnie 680 400 zł brutto, przy czym wynagrodzenie miało być ustalane na podstawie cen jednostkowych oraz rzeczywistej ilości wywiezionych i zagospodarowanych odpadów. Rzeczywista ilość odebranych odpadów miała wynikać z bieżących potrzeb Zamawiającego. Okres realizacji zamówienia określono na 8 tygodni.

- c)w dniu 13 listopada 2025 r. umowę nr RE251125, której przedmiotem była „Usługa odbioru (transportu) i zagospodarowania osadów ściekowych w czasie postępu STUO z terenu ZOŚ Kujawy – zadanie III, Kod odpadu 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe w czasie postępu STUO z terenu ZOŚ Kujawy w ilości 1500 Mg. Wartość umowy – maksymalnie 874 800 zł brutto, przy czym wynagrodzenie miało być ustalane na podstawie cen jednostkowych oraz rzeczywistej ilości wywiezionych i zagospodarowanych odpadów. Rzeczywista ilość odebranych odpadów miała wynikać z bieżących potrzeb Zamawiającego. Okres realizacji zamówienia określono na 8 tygodni.

Jako uzasadnienie dla odstąpienia od trybu przetargu nieograniczonego (określonego w Regulaminie udzielania zamówień) wskazano, że w związku z przeglądem Stacji Termicznej Utylizacji Odpadów, który jest konieczny do wykonania jeszcze w 2025 r., niezbędny jest ciągły odbiór osadu z ZOŚ Kujawy. Przy zatrzymaniu STUO WMK nie posiadają możliwości zagospodarowania osadu wewnątrz spółki, a z uwagi na wypełnienie przestrzeni magazynowych (brak przekazywania osadu na STUO od 05.09.2025 r.) konieczne jest zlecenie zagospodarowania osadu na zewnątrz.

Treść przepisów dotyczących zarzutów:

- art. 2 ust. 1 pkt 2 Pzp - *Przepisy ustawy stosuje się do udzielania zamówień sektorowych oraz organizowania konkursów, których wartość jest równa lub przekracza progi unijne, przez zamawiających sektorowych;*
- art. 18 ust. 1 Pzp – *Postępowanie o udzielenie zamówienia jest jawne.*
- art. 29 ust. 1 Pzp – *Zamawiający nie może, w celu uniknięcia stosowania przepisów ustawy, zaniżać wartości zamówienia lub konkursu, lub wybierać sposobu obliczania wartości zamówienia;*
- art. 29 ust. 2 Pzp – *Zamawiający nie może dzielić zamówienia na odrębne zamówienia, jeżeli prowadzi to do niestosowania przepisów ustawy, chyba że jest to uzasadnione obiektywnymi przyczynami;*
- art. 30 ust. 1 Pzp – *Jeżeli zamawiający planuje udzielić zamówienia na roboty budowlane lub usługi w częściach, z których każda stanowi przedmiot odrębnego postępowania, lub dopuszcza możliwość składania ofert częściowych, wartością zamówienia jest łączna wartość poszczególnych części zamówienia;*
- art. 35 ust. 1 Pzp – *Podstawą ustalenia wartości zamówienia na usługi lub dostawy powtarzające się lub podlegające wznowieniu w określonym czasie jest:*
 - 1) *rzeczywista łączna wartość kolejnych zamówień tego samego rodzaju, udzielonych w ciągu poprzednich 12 miesięcy lub w poprzednim roku budżetowym lub roku obrotowym, z uwzględnieniem zmian ilości lub wartości zamawianych usług lub dostaw, które mogły wystąpić w ciągu 12 miesięcy następujących od udzielenia pierwszego zamówienia, albo*
 - 2) *łączna wartość zamówień, których zamawiający zamierza udzielić w terminie 12 miesięcy następujących po pierwszej usłudze lub dostawie;*
- art. 376 ust. 2 Pzp – *Zamawiający sektorowi mogą udzielić zamówienia w trybie negocjacji bez ogłoszenia lub zamówienia z wolnej ręki w przypadkach określonych w niniejszym rozdziale*
- art. 388 pkt 1 Pzp – *Zamówienia sektorowego można udzielić w trybie zamówienia z wolnej ręki w przypadkach określonych w art. 214 ust. 1 pkt 1-5 i 9-14;*
- art. 214 ust. 1 pkt 5 Pzp – *Zamawiający może udzielić zamówienia z wolnej ręki, jeżeli zachodzi co najmniej jedna z następujących okoliczności: ze względu na wyjątkową sytuację niewynikającą z przyczyn leżących po stronie zamawiającego, której nie mógł on przewidzieć, wymagane jest natychmiastowe wykonanie zamówienia, a nie można zachować terminów określonych dla innych trybów udzielenia zamówienia.*

Izba ustaliła i zważyła co następuje:

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz stanowiska stron i uczestników postępowania odwoławczego Izba uznała, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Izba w pierwszej kolejności wskazuje, że w całości podtrzymuje rozważania natury ogólnej w odniesieniu do związania przy orzekaniu zakresem zarzutów zawartych w odwołaniu, jak również w odniesieniu do rozkładu ciężaru dowodu, przedstawione we wcześniejszej części uzasadnienia w odniesieniu do spraw o sygn. akt KIO 5305/25, 5306/25, 5309/25 oraz 5310/25. W szczególności Izba pragnie ponownie podkreślić, że nie leży w kompetencjach Izby przeprowadzanie kompleksowej kontroli działalności poszczególnych Zamawiających, podejmowanie działań mających charakter czynności zarządczych czy też nadzorczych. Izba nie jest również władna z własnej inicjatywy poszukiwać okoliczności faktycznych i twierdzeń na poparcie stanowiska którejkolwiek ze stron, a także poszukiwać dowodów na ich potwierdzenie lub zaprzeczenie. Inicjatywa w tym zakresie pozostawiona jest stronom, a Izba orzeka w granicach wyznaczonych treścią wniesionego

odwołania.

W świetle powyższego odnosząc się do zarzutu niezasadnego zastosowania trybów niekonkurencyjnych (negocjacji bez ogłoszenia oraz zamówienia z wolnej ręki) Izba pragnie wskazać, że kluczowe dla rozstrzygnięcia przedstawionych zarzutów było w pierwszej kolejności ustalenie podlegania postępowania objętego zakresem zarzutu pod rygor ustawy Pzp. W tym zakresie kluczowa była argumentacja odnosząca się do jedności zamówienia oraz szacowania jego wartości tj. argumentacja w zakresie art. 29 oraz art. 35 ustawy Pzp. W tym zakresie Izba – z uwagi na analogiczną treść argumentacji – podtrzymuje w całości rozważania i ocenę dokonaną w ramach spraw o sygn. akt KIO 5305/25, 5306/25, 5309/25 oraz 5310/25, uznając zarzuty w tym zakresie jako niewykazane i zasługujące na oddalenie. Odwołujący przedstawił w tym zakresie lakoniczne, gołosłowne, niepoparte jakąkolwiek warstwą merytoryczną oraz dowodami twierdzenia odnośnie tożsamości poszczególnych zakresów przedmiotowych prowadzonych postępowań. Odwołujący² nie przedstawił również jakichkolwiek argumentów i dowodów w kwestii rzekomego „wyprowadzania” części zakresu przedmiotu zamówienia poprzez powierzenie części zadań spółce córce, oczekując w tym zakresie inicjatywy ze strony Izby. Również w zakresie szacowania wartości zamówienia Odwołujący poprzestał na wskazaniu, że *należy zsumować wszystkie wartości umów dotyczących danego rodzaju odpadu i miejsc jego wytwarzania tak w odniesieniu do odbioru, jak i w odniesieniu do jego zagospodarowania w danym okresie (12 miesięcy) czasu*. Powyższe stanowi całość argumentacji Odwołującego w tym obszarze, co pozbawia Izbę możliwości oceny przedmiotowego zarzutu przez pryzmat postawionego żądania. Nawet okoliczności, które w ocenie Odwołującego są oczywiste i notoryjne winny zostać przywołane, tak aby mogły zostać poddane ocenie jako wchodzące w zakres postawionego zarzutu. Po stronie Odwołującego pozostaje obowiązek wskazania argumentacji nakierowanej na kwestionowane działania bądź zaniechania Zamawiającego w tym konkretnym postępowaniu odwoławczym - oznacza to, że argumentacja Odwołującego musi być skonkretyzowana i powiązana z danym postępowaniem. Oznacza to, że w przypadku wnoszenia odwołania odwołujący obowiązany jest przedstawić taką argumentację, która będzie potwierdzała wskazane przez niego naruszenia przepisów prawa i to Odwołującego obciążają negatywne konsekwencje zaniechania podjęcia stosownej argumentacji i inicjatywy dowodowej. Nadto ponownie należy wskazać, że ustawodawca nie przewidział możliwości uzupełnienia okoliczności faktycznych środka zaskarżenia, jeżeli więc odwołujący na późniejszym etapie postępowania odwoławczego podnosi fakty, które nie zostały wyraźnie i wprost ujęte w treści wniesionego odwołania, to są one spóźnione i nie mogą być brane przez Izbę pod uwagę. Z tych przyczyn Izba uznała za podlegające oddaleniu zarzuty w zakresie:

- nieuzasadnionego dzielenie zamówienia publicznego dotyczącego „odbioru i zagospodarowania odpadów technologicznych wytwarzanych w zakładach Zamawiającego (tj. w Zakładach Oczyszczania Ścieków Kujawy i Płaszów oraz w Zakładach Uzdatniania Wody: Bielany, Dłubnia, Raba i Rudawa), tj. odpadów o kodzie 19 08 05, 19 08 01, 19 08 02, jak i 19 09 02” (dalej jako „Zamówienie”) i w konsekwencji traktowanie jako osobnego zamówienia usługi w przedmiocie odbioru i/lub zagospodarowania odpadów o kodzie 19 08 05 wytwarzanych w Zakładzie Oczyszczania Ścieków „Kujawy” (dalej jako „Podzielone Zamówienie”), a więc uznania jej za oddzielne zamówienie, a w konsekwencji nie stosowanie ustawy PZP oraz
- dokonania nieprawidłowego oszacowania wartości Podzielonego Zamówienia bez uwzględnienia wymogu, aby wartość zamówienia w takich sytuacjach była uwzględniana w okresie 12 miesięcy zgodnie z treścią art. 35 ust. 1 PZP, a w konsekwencji nie stosowanie ustawy PZP, ewentualnie wyboru sposobu obliczania wartości zamówienia prowadzącego do niestosowania przepisów ustawy co znow doprowadziło do zaniechania przekazania do publikacji w Dzienniku Urzędowym UE ogłoszenia w przedmiocie wszczęcia Podzielonego Zamówienia.

Powyższe determinuje z kolei ocenę zarzutów odnoszących się do zastosowania trybów niekonkurencyjnych. Konieczność stosowania określonych trybów, a w następstwie ocena przez Izbę spełnienia przesłanek zastosowania trybu negocjacji bez ogłoszenia czy też zamówienia z wolnej ręki wiąże się w pierwszej kolejności z obowiązkiem stosowania ustawy, czego Odwołujący jak podniesiono powyżej nie wykazał. Tym samym ocena podjętych przez Zamawiającego czynności pod kątem naruszenia określonych przepisów ustawy w zakresie spełnienia przesłanek trybu negocjacji bez ogłoszenia bądź zastosowania trybu zamówienia z wolnej ręki jawi się jako bezprzedmiotowa wobec okoliczności, iż Odwołujący nie wykazał naruszenia w zakresie przepisów, których zastosowanie obligowałoby Zamawiającego do zastosowania w odniesieniu do postępowania obejmującego przedmiotowe zamówienia reżimu ustawy Pzp. Już z tej przyczyny odwołanie w tym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

Niezależnie od powyższego Izba zauważa, że istota tych zarzutów sprowadza się do żądania od Izby nakazania Zamawiającemu konkretnego działania w postaci czy to zawarcia z Odwołującym umowy w sprawie zamówienia publicznego czy to prowadzenia określonej kategorii postępowań w określonym reżimie. W pierwszej kolejności należy podkreślić, że środek tego typu nie został przewidziany w katalogu zawartym w art. 554 ustawy Pzp. Izba w ramach udzielonych ustawą kompetencji władna jest wyłącznie do oceny poszczególnych czynności Zamawiającego, w tym również oceny czy dane postępowanie winno podlegać rygorom ustawy Pzp zaś wykonawcy mają możliwość wniesienia

środków ochrony prawnej w tym zakresie, czego dowodem jest przedmiotowe postępowanie odwoławcze. Każdorazowo w toku postępowania odwoławczego ocenie podlegają jednak konkretne działania i zaniechania przedstawione przez odwołującego w świetle skonkretyzowanych w treści odwołania twierdzeń i argumentów oraz przedstawionych na ich poparcie dowodów. W ocenie Izby w zakresie przedstawionym we wniesionym w niniejszej sprawie odwołaniu Odwołujący nie wykazał podnoszonych naruszeń ustawy.

Mając na uwadze powyższe Izba na podstawie art. 553 ustawy Pzp orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku, na podstawie art. 557 i 575 Pzp oraz § 5 pkt 1 i 2 lit. b) w zw. z § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r.

(Dz. U. z 2020 r. poz. 2437), zaliczając na poczet kosztów postępowania odwoławczego koszt wpisu od odwołania oraz zasądzając od Odwołującego na rzecz Zamawiającego uzasadnione koszty postępowania obejmujące wynagrodzenie pełnomocnika, ustalone na podstawie przedstawionych i złożonych do akt sprawy rachunków.

Przewodniczący:.....